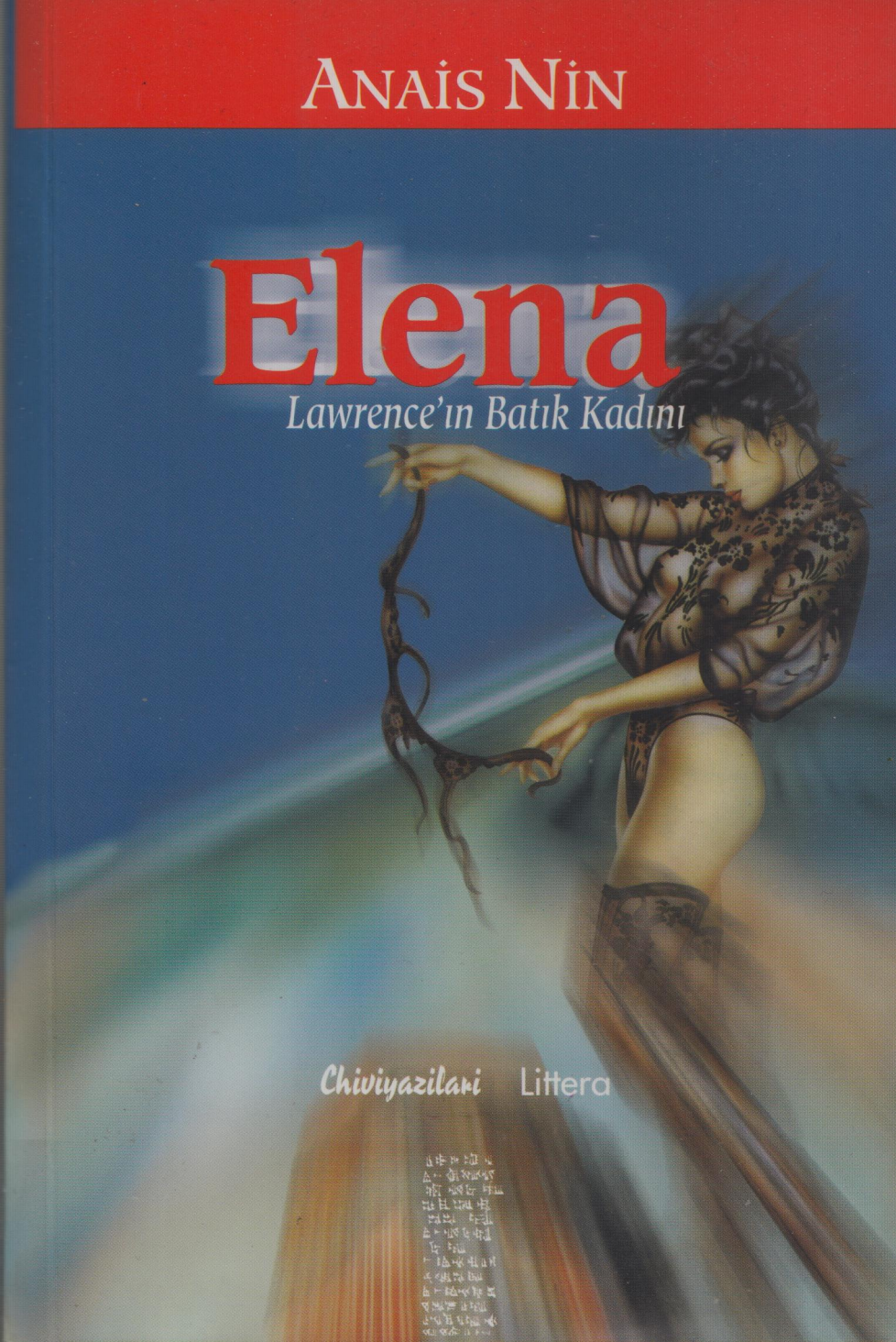
ANAİS NİN

Elena

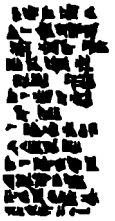
Lawrence'ın Batık Kadını

Chiviyazıları Littera

Pierre, Elena'yı erotik bir atmosferle kuşatmıştı. Odalarını duvar örtüleri ve halılarla kaplı güzel kokulu bir sığınak yapmıştı. Elena'nın estetiğe, lükse, kokulara olan ilgisini kullanarak ona ulaşmayı amaçlıyordu. Elena'ya birlikte okumak için erotik kitaplar aldı. Fethinin son manevrasının amacı, Elena'nın içinde, Pierre'in dokunuşlarına dayanamayacağı güçlü bir seks ateşi yakmaktı. Kanapede birlikte uzanarak kitabı okurken elleri vücutlarında, kitapta bahsedilen yerlerde geziniyordu...

Chiviyazilari

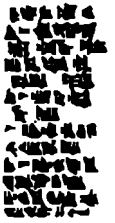
Elena

Lawrence'ın Batık Kadını

Anais Nin

Çeviri

Münire Yılmaer

Chiviyazilari

Kitabın Özgün Adı
Elena

Yazar
Anais Nin

İngilizceden Çeviren
Münire Yılmaer

Teknik Düzenleme
Grandis İletişim

Seri / Sıra No
Chiviyazilari: 121 / Aykırı Edebiyat: 11

ISBN
975-8663-17-8

Adres
Bahariye Caferağa Mh. Sakız Sk. Parkpalas Apt.
No: 12 A Blok Daire: 3 81300 Kadıköy - İstanbul
Faks: 0216 414 49 64
E-posta: chiviyazilari@hotmail.com / chiviyazilari@ttnet.net.tr

Copyright
Chiviyazilari Yayınevi © 2002

Kapak
Özcan Sapan

Baskı/Tarih
Birinci Basım 2002

Baskı:
Kitap Matbaası

İçindekiler

Editörden 9
Sunuş 11

Peçeli Kadın 23
Modeller 37
Elena 73
Uyuyan Maya 167

Chiviyazıları **Littera-Aykırı Kitaplar** dizisinde sanat ve sanat eleştirisi ürünleri yayımlanır. Littera, yarının bilgisini bugünden kurmayı ve yaşamda karşılıklarını üretmek yolunda çaba harcayan yazar ve okurların buluştuğu bir yayın pratiği olmayı amaçlıyor. Aykırı kitaplar dizimizde ise, çeşitli nedenlerle lanetlenmiş, yasaklanmış, ama sonuçta edebiyat dünyasının temel taşları arasında yer almış eserleri tam metin olarak bulacaksınız.

Aykırı edebiyat dizimizin on birinci kitabı olan Elena, aykırı edebiyatın önemli örneklerinden biridir.

Anais Nin'de erotizm, hem sıcak hemde soğuk bir kavramdır: Yaşanmış hali veya düşünme hali

sıcak olmakla birlikte, dile dökme haliyse soğuk bir durumdur. Körelir insanın beyni... Anais Nin'de anlatım gerçek anlamda bir uçurumdur.

"Aykırı Edebiyat" denince Anais Nin olmadan asla olmaz... Aykırı ama en "aykırı" metin... Ve insanı alıp götüren bir anlatım tarzı...

Elena, Anais Nin'in dört ayrı öyküsünden oluşuyor bu öykülerin bazıları değişik zaman ve tarihlerde yayımlanmıştır. Toplu bir şekilde ilk kez yayımlanıyor... Ne "Aykırı Edebiyat", Anais Nin'siz olabilirdi ne de Anais Nin denince "Aykırı Edebiyat"sız... Aykırı Edebiyatın öncülleri arasında yer almış bir usta kalemi dizimize katarak giderek zenginleşen bir kitaplık oluşturma serüvenimiz sürüyor...

Sunuş

Cinselliğin açıklaması daha çok dürtüsel araçlar kullanılarak yapılır... Bunu irdelemeye çalışan her kişi öncelikle insanın bilinçaltı sorunlarından kaynaklanan bastırılmış duygularını, içgüdülerini ve tabu'larını inceden inceye tezgaha yatırmak zorundadır... Bu konuda yapılabilecek her operasyonel çalışma 'insan'ı ister istemez parçalamayı hedefler... Bu daha çok 'gizli' diye adlandırılan ve açıklamasını 'ayıp' kavramıyla yaşama geçiren bir yaklaşımın karşısında durmayı veya onu desteklemeyi hedefleyen bakış açısından kaynaklanır... Bu tabuların yanında duranlar daha çok manevi bir dünyanın izini sürerek cinselliğe 'ayıp' kavramıyla yanyana bir içerik vermeye çalışırken, buna karşı çıkanlar da yasaklamaların ve elbette tabuların karşısında ama özellikle statüko'nun karşısında bir

duruş, bir tutum belirlemek adına cinselliği yerden yere vururlar... Bu arada ortada duran, 'ne şiş yansın, ne kebap' tutumunun örneklerine de sık sık rastlamak mümkündür. Bunlar daha çok cinselliğe karşı çıkmaz görünüp, yapılanları 'erotik veya porno' kavramıyla ele almaya çalışırlar...

Aslında söylenmesi gereken şey şudur: Tabuların yanında yer almak veya onun karşısında durmak... İnsanların belden aşağı çalışma oranlarına bakarak bundan maddi bir yarar ummak, ya da bunun 'dedikodusu'nu göze almak pahasına, aykırı bir söylemle bu konuda olan biten her şeyi yazılı edebiyata maletmek...

Cinselliğe ve bireyin bilinçaltındaki cinsel dürtülerin tanımlanmasına, yüzlerce, binlerce yıldır sanatçıların yüklediği ve hayatın gerçekliğiyle örtüşmeyen romantik betimlemelerin ve tabuların yıkılmasındaki en önemli katkılardan biri hiç kuşkusuz edebiyat dünyasında yaşanan çıkışlardır.

Chiviyazilari Yayınevi, yayıncılık sektörünün bakir alanlarında ürkmeden yelken açmak konusundaki kararlılığını yayınladığı veya yayınlayacağı kitaplarla okuyucuya sunmayı bir hedef olarak önüne koyarken, aslında statükocu kafalara karşı üstü örtülü bir kavgaya da tutuşmuş olmaktadır. Bu tarzı oturtmak istemesindeki kaygıları insanların belden aşağısına vurmak olarak algımak da mümkündür elbette... Ne de olsa bu ülkede belden aşağısı her zaman prim yapan bir konudur... Yayın sektörü bu alanlarda bazen ketum bir tutumla olayı görmezden gelmiş, bazen de varolan kurumlarla çatışma tehlikesi karşısında bu tarz kitapla-

rı 'es' geçmiştir. Biz tamamen böylesi kaygılardan uzak, bu alanlarda yazılı edebi metinleri okuyucuya tanıtmayı amaç edinmiş bir yayıncılık kaygısıyla yola çıkmış ve bu anlamda müzik, etnik konular ve aykırı kitaplar bölümlemesi çerçevesinde konuyu ele almaya devam eden bir tarza sahibiz... 'Aykırı Edebiyat' kitapları içerisinde, çeşitli nedenlerle lanetlenmiş, yasaklanmış, ama sonuçta edebiyat dünyasının temel taşları arasında yer almış eserleri tam metin ve sansürsüz olarak okuyucuya sağlamak amacındayız.

'Aykırı Edebiyat' dizisinde yer alan kitapların yazarları veya konuyla ilgili yazarlar, her şeyden önce, ruhta olanı, bedenin diline çevirme uğraşı içinde olan kimselerdir. Onlar için devinen kişiler artık insan değil, kolektif sözcüklerin ve resimlerin kuklaları ve köleleridir. Özgür olduklarına inanmaktadırlar ve hazdan başka bir şey düşünmemektedirler. Kendilerini cinselliğe, kızgın bir tele bağlanır gibi bağladıklarından, adı konulmayan bir şiddet tarafından lime lime edilirler. Buna karşın nerede bu adı olmayanın adı konulursa, işte o zaman savaş denilir buna. Ve edebiyat tamda böyle bir şeydir aslında... Özellikle "aykırılık" derseniz bunun adına...

İşkence sahneleri tasavvur eden biriyle, gerçekten buna edimiyle katılanların, suç ortağı olup olmadıkları sorusu, özellikle Marquis de Sade'ın eserleri konusunda soruldu ve tekrar tekrar sorulmakta. Soruna dönüşen bu fantezi ve gerçeklik; sanat ve uygulama arasındaki ilinti gibi esaslı başka bir soruna işaret etmektedir.

Fanteziyi vahşi gerçekliğin koşutu olarak nitelemekten, örneğin Karl Kraus, ki Apollinarie'in çağdaşıdır, oldukça uzak durur... Birinci Dünya Savaşı'nda zorbalığın kazandığı yeni niteliğin, her yerde var olan basın tarafından yaratılan çaresizlik halinin bir sonucu olduğu görüşündeydi daha çok.

Toplum içinde var olan yıkıcı eğilimleri –henüz tarih içinde etkin olmaya başlamadan- kompoze eden sanatsal bir fantezi, demek ki böylece hayati önem bile kazanabiliyor. Ne var ki bunu, toplumun pratik ahlâkı kabul etmek istemez.

Her an topluca harekete geçirilebilecek bir potansiyel olarak toplumun kendi içinde barındırdığı vahşiliği, sanatın ortaya çıkardığı koşullarda toplum, değerlerinin incitildiği duygusuna kapılır. Pratik ahlak, ya inanır ya da ikiyüzlülük yapar. O, kendi içindeki fenalığı görmez; fakat sanat bunu pratik ahlaka gösterdiğinde, sanatın ona, kendisinin dışında bir fenalığı gösterdiği görüşüne varır ve bütün çığırtkanlığıyla gösterilenin yasaklanmasını talep eder; tabii ki böylece, sanat yoluyla yeniden anlaması gerektiği halde anlamadığı kendi fenalığının yasaklanmasını değil, tam tersine kendisine sözde yabancı olan sanatçının fenalığının yasaklanmasını ister.

Sanatçıya haksız yere hasta, sapık, faşist, anarşist, karamsar, alaycı, umutsuz gibi özellikler atfedilir. Sanat, özellikle suçları doğuran, fakat aynı zamanda tehlikeli diye uyaran o söz konusu pratik ahlakın paranoyak reaksiyonunun kurbanı olur. Bilinçsiz olarak yerine getirilen ve bu yüzden de her zaman yöneltile-

bilir, edim dünyasına bağlı olan şey, sanatsal fantezide bilinç kazanır. Basın ve bunun peşinden de medya, fantezi gücümüzü elimizden alarak aynı zamanda bilinçaltımızda yatan şiddetin şimşeklerinin çakarak boşalabileceği sahamızı da elimizden almış oldu.

Politikacılar ise toplumla tümüyle bir kuklayla oynar gibi oynar. Medya artık –Adorno'nun dediği gibi- dünyayı iki'lemekle kalmayıp durmadan gerçekliği uydurmacaya çevirme sürecine geçmiştir. Bu yüzden, televizyon seyreden gençliğin insanlara şiddet uygulaması böylesine kolay gelmektedir; sanki yaşamları boyunca bu şiddetin, mukavva figürler üzerinde talimini yapmış gibidirler.

Günümüzün şiddet pornografisini kavramak isteyenlerin, Sado-mazo eserleri incelemesi gerekir; çünkü bu vb. eserler edebiyat ve erotizm bağlantısının ötesindeki şiddeti arama veya daha doğru bir tanımlamayla açık etme uğraşıdır. Tabii ki şiddeti aramak için bunca eseri okumak gerekmeyebilir... Önemli olan, şiddet pornografisi ile ilgili tanımların yapılması gibi, çözümünü de kendi içinde barındırması gerçeğinin bilinmesidir...

Bu konuda sayısız örnek verilebilir aslında...

Sade'ın feodal düzeni teşhir amacıyla, döneminin soylularının ve kilisenin kadın bedenine yönelik şiddet seanslarını ayrıntılarıyla betimlediği eserlerinin yarattığı sansasyonel etkilere karşın, şiddetin bir haz kaynağı olarak benimsenmesi, kadın kişiliğinin bir teşhir aracı olarak kullanılmasının ötesinde baskın yanının

vurgulanması için Masoch'yu beklemek gerekecekti. Hiç kuşkusuz Sade, 'Juliette' adlı yapıtında pasif kalmayı reddeden, yönlendirilen değil yönlendiren kadını kahraman yapan ilk yazar olmuştu. Ama efendi kadın tipini edebiyata ilk kez kazandıran ve bunu cinsel hazzın bir biçimi olarak ifade eden ilk yazar Masoch oldu ve bu özelliğini Sade'ın adının yanına ekledi: Sadomazoşizm.

Apollinaire, Birinci Dünya Savaşı'nın başlamasından yedi yıl önce, gerçekleşecek olan bu vahşetin kazandığı yeni nitelik hakkında saptamada bulunabilmiştir. Moravia'nın Pasolini için yazdığı mersiyesinde dedikleri, Apollinaire için de geçerlidir: "O, kitle şiddetinin bulanık sınırlarını yeniden çizerek göreceğimiz bir şekle getiriyor. Nasıl ki karanlıkta, bir figürün ne olduğu tahmin edilerek çıkarılabiliyorsa, o da öyle kitle şiddetini tahmin ederek ortaya çıkarıyor."

André Breton tam da bu noktada kafamızdaki basmakalıp düşüncelere karşı ışık tutan bir projektör görevi yapar aslında...

Büyük bir heyecan ve ciddiyet içinde birbirinden ayrı düşen ve birbirine kavuşan iki sevgilinin duygularını paylaşabilirim. Aşk için geçerli olan: Aşkı büyük sayıların yasasına göre algılayamamanın olanaksızlığı ölüm için de geçerlidir. Ölüm, aşk gibi ortadan kaldırılamayacak öznel bir şeydir. Ölüm cezasına çarptırılan bir adamın haletiruhiyesini anlayabilirim; tüm duygu yelpazesini, korkusundan tutun da iddialı olan gururlu direnişinden, dehşet verici sonuna kadar

olan süreci kavramam mümkündür... Çünkü ben de ölümlüyüm. Fakat on bir bin ölü, takma bir göz gibi başımıza yerleştirilen bir göz kamerası ile üzerlerinden geçerek taransa da tasavvur edilemez.

Anais Nin'de erotizm, hem sıcak hemde soğuk bir kavramdır: Yaşanmış hali veya düşünme hali sıcak olmakla birlikte, dile dökme haliyse soğuk bir durumdur. Körelir insanın beyni... Anais Nin'de anlatım uçurumdur. Okuyanı alır sürükler. Konuşmak istemezsin... Çünkü söz artık farklılaşır! Çünkü Anais Nin'de kavramlara karşı söylem ayıptır! Soğuk bir nesnellik erotik duyguların da anlatılmasında başarısızlığın en büyük nedenlerinden biridir. Anais Nin'de sıcak, sıcacık bir satırlar toplamı yatar... Davetkâr ve günahkârdır dil ve o dilin dışa vurumudur buralarda anlatılmak istenen... Erotizmin nesnel bir anlatımı çabası, bu alanda bir nesnelliğin olduğu varsayımı üzerine inşa edilir. Yoksa yaşanmamış bir kurgu eğer dünya edebiyatına mal olmuşsa bu daha çok Marquis De Sade için geçerli olacaktır. Kaybolmuş bir bedenin üzerinde beden arzularından bahsetmek boşuna bir çabadır. Bu nedenle bütün erotik öyküler anlatıcının fantezi dünyasında kırılarak gerçekliğinden başka bir hale bürünür. Anais Nin'in anlatısı bunun dışına çıkma çabasıdır. Belirli bir anlatı sanatının geliştirilmesi nesnellik iddiasının önüne geçer. Bu nedenle onun erotik öyküleri yazılanların içinde en iyilerinden biri olarak anılmayı hak eder. Şiirsel bir dil anlatının gerçekliğin ötesinde bir kurgu olduğunu bize hissettirir.

Bir cinsellik ve seks yaşamı, bir aşk oyunu nasıl kurulur?.. Seks nerede kendini dışa vurur ve başlar... Merak ve sonrasındaki acı nasıl oluşur? Anais Nin bunların yanıtını öyle bir dille veriyor ki; okurken kendini kayıp etmemek için sık sık ara vermek ve derin soluklar almak gerekir. O anlatının şenliğini gözler önüne seriyor.

Yeni yüzler, romanlar, öyküler, düşler, fanteziler, müzik, dans, şarap... ve Anais Nin...

Anais Nin erotik yazımda, erotizm üzerine ders vermeye kalkmaz. O bunu anlatırken yaşar ve yaşatır. Ama aynı zamanda bu tür metinlerin ortak noktasını oluşturan kışkırtıcılıktan da uzak durmaya çalışır. Yazarken yalnızca bir kadın olarak değil kendini arayan kadın olarak devam eder kurgusuna.

Anlatının büyüsü var Anais Nin'in satırlarında...

Anais Nin fantezi dolu mastürbasyon sahnesini nasıl dillendiriyor... Mathilda, Martinez'i düşünürken nasıl daha fazla tahrik oluyor. Onun geri dönmesini beklemeye tahammülü yokmuydu?.. Ve kahramanımızın fantezi dünyası birden patlıyor:

"Beni nasıl görüyor acaba?" diye kendi kendine sordu. Ayağa kalktı ve pencerenin yanındaki bir sandalyenin üzerine bir ayna yerleştirdi. Halının üzerine oturdu ve yavaşça bacaklarını açtı. Harika görünüyordu. Teni kusursuz, vajinası dolgun, açık kırmızıydı. Bir kauçuk yaprağına benzediğini düşündü; sanki kü-

çük bir dokunuşla kırılıp sütü damlayacak, tıpkı kokulu bir çiğ tanesi gibi küçük bir dokunuşla yok olacaktı. Denizin köpüklerinden yaratılmış bir Venüs gibiydi. Çekirdeğinin içinde bir bal olmalıydı, yalnızca bir dokunuş, bir okşama bedeninin bütün gizlerini açığa çıkaracaktı...

Ve Elena...

Kitabımıza ismini bağışlayan öykü... Ve eşsiz anlatı... "O'nun dolgun bedenini arıyordu, Leila hepsinden daha saldırgandı. Bijous'nun tek bacağını Leila'nın omzuna atmış, bacaklarının arasını emiyordu. Bazen Bijou kendini geriye atarak öpücükler ve bir erkeğin aleti kadar sert olan dilin ateşinden kurtulmaya çalışıyordu.

Hareket ettiğinde kalçaları Elena'nın yüzüne dayanmıştı. Elleriyle bu kalçaları okşayan Elena, arada bir parmağını küçük dar deliğe sokuyordu. Orada Leila'nın öpücükleri ve dilini dokundurmasıyla kendini geriye atan Bijou'nun aldığı hazzı hissedebiliyordu. Bijou kendini arayan dilden uzaklaşarak, parmağın verdiği zevke yöneldi.

Zevkten çıldıracak hale gelimişti... Boşalmak üzereyken öpmeyi kesen Leila, Bijou'yu da yarı çılgın bir şekilde bıraktı. Aynı anda Elena'da durmuştu.

Bütün kontrolünü kaybeden Bijou, tıpkı bir deli gibi, Elena'nın bacaklarını ayırarak üzerine yatıp, organını organına dayadı ve vahşi bir şekilde sürtündü, sürtündü... Boşalmak üzereyken, aldığı zevki uzatmak için durdu. Sırtüstü yatarak Leila'nın emilmek için

yanan göğüs uçlarını ağzına aldı.

Elena'da boşalmak üzereydi. Altında bir el hissetti, onu ovabilecek bir el. Bu elin üzerine atlamak ve boşalana kadar sürtünmek istiyordu. Ama oda aldığı zevk bitmesin istiyordu. Hareket etmeyi bıraktı. El onu izledi. O kalktığında el tekrar organını buldu. Bijou sırtına sarılmış soluyordu. Dik göğüs uçlarını ve kalçalarında organının kıllarını hissetti. Bijou yukarı aşağı sürtünmeye başladı, bu sürtünmenin Elena'yı organında, göğsünde, karnında hissetmek için dönmeye zorlayacağını biliyordu. Eller, her yerde dokunan eller. Leila'nın keskin tırnakları Elena'nın omuzlarını, döşünü,koltuk altlarını kazıyordu. Bir acı, tatlı bir acı, onu ele geçiren dişi kaplanın örselemesinden duyulan acı. Elena'nın bedeni öylesine ateşler içindeydi ki, tek bir dokunuşla infilak etmekten korkuyordu. Leila bunu hissetti ve ayrıldılar.

Üçü birlikte duşa girdiler, bir birlerine dokunmadan, yalnızca kızışmış bedenlerini ve bacaklarının arasında parlayan ıslaklığı seyretmekle yetindiler.

Ama ellerini uzun süre bir birlerinden uzakta tutamadılar. Elena ve Leila, Bijiou'ya son bir zevki tattırmak için birlikte harekete geçtiler. Bijou sarıldı, öpüldü, emildi, okşandı, ısırıldı, kapana kıstırıldı, milyonlarca el ve dille örselendi. Tatmin edilmek için yalvardı, bacaklarını açıp onların bedenine sürtünerek kendi kendine tatmin etmeye çalıştı. Ama ötekiler boşalmasını istemiyorlardı. Dilleri ve parmaklarıyla arkasına önüne girip çıkıyor, bazen birbirinin diline dokunmak için duruyorlardı. -Elena ve Leila, dudak du-

dağa, dilleri Bijou'nun ayrılmış bacaklarında dolaşıyor. Bijou, sabırsızlıkla beklediği o an için son bir öpüş, dokunuş bekliyor. Elena ve Leila onu unutuyor, bütün duygularını dillerine toplayıp, birbirine dokunmanın zevkini yaşıyor. Çılgınca kızışmış Bijou'nun hiç tahammülü kalmamış kendi kendini okşamaya başlıyor. Ama Leila ve Elena ellerini tutarak ona engel oluyor. Bijou her kasılmada sanki bedenine bıçak sokulmuş gibi inliyor.

Elena ve Leila onun gerilmiş bedenini tekrar yalamaya başlıyor. Boğuluyorlarmış gibi eller birbirini arıyor, Elena çığlık atana kadar her yere sokuluyor. Leila'nın parmakları ritmini buluyor, Elena, ellerinin Leila'ya verdiği zevkin doruğuna erişmek için ona sıkıca sokuluyor. Birlikte boşalmaya çalışıyorlar, ama Elena daha önce boşalıp yığılıyor... Leila yanına devrilip, balküpünü Elena'nın dudağına dayıyor..."

Elena, Anais Nin'in dört ayrı öyküsünden oluşuyor bu öykülerin bazılarını değişik zaman ve tarihlerde okumuş olabilirsiniz. Bizim burada yapmak istediğimiz "Aykırı Edebiyat" listesine Anais Nin gibi Aykırı Edebiyatın öncülleri arasında yer almış bir usta kalemi dizimize katmak ve bu anlamlı eklemeyi sizinle paylaşmak çabasını sürdürmek...

Keyifli okumalar

Özcan Sapan

Peçeli Kadın

Günün birinde George, güzel bir akşam geçirmek beklentisiyle gitmekten hoşlandığı bir İsveç barına uğramıştı. Yan masada oldukça iyi görünümlü şık bir çift oturuyordu. Adam çok saygılı ve özenli giyinmişti. Kadın ise karalar giymişti ve güzel yüzüyle renkli takılarını bir peçe ile kapamıştı. İkisi birden gülümsediler George'a. Birbirleriyle hiç konuşmuyorlardı; sanki birbirlerine söylenebilecek her şeyi söylemiş iki eski tanış gibiydiler.

Üçü de barda olup bitenlere dalmışlardı; kadeh tokuşturan çiftler, yalnız bir kadın, dost arayan bir adam... Görünüşe bakılırsa her üçü de aynı şeyleri düşünüyordu.

George tam da git gide daha da çekici bulduğu kadını izleme fırsatı bulmuşken adam bir şeyler söy-

ledi kadına. George tam kadının da sohbete katılmasını beklediği bir anda o arkadaşının kulağına eğilerek bir şeyler söyledi ve kalkıp gitti.

George bir anda yıkılmıştı; gecesi mahvolmuştu. Üstelik cebinde de ancak birkaç doları kalmıştı ve bu parayla gizemli kadın hakkında belki de bir şeyler öğrenebileceği adamı bir içki içmeye bile davet edemezdi ama adam onu şaşkınlık içinde bırakarak birlikte bir içki içmek için davet etti.

George daveti kabul etti. Sohbet Riviera otellerinde yaşananlarla başladı ve George'un parasızlığıyla devam etti. Adam, bunun üzerine, para kazanmanın hiç de zor olmadığını söyledi ama bunun nasıl olacağını açıklamadı. Bunun yerine George'a sorular sormaya başladı.

George'un birçok erkekte olduğu gibi zayıf bir yanı vardı; eğer güzel bir ortama girerse, aşk maceralarını anlatmaktan hoşlanırdı. Anlatırken öylesine inandırıcıydı ki insanın üzerinde neredeyse sokağa adımını atsa hemen bir macera yaşayabilecekmiş izlenimi uyandırıyordu. Her zaman ilginç bir akşama hazır olabilir ve her an ilginç bir kadınla tanışabilirdi.

Sohbet arkadaşı onu gülümseyerek dinliyordu.

George konuşmasına bir an ara verince, sözü karşısındaki aldı:

"Doğru tahminde bulunmuşum doğrusu. Sizi ilk gördüğümde, kendi kendime, işte benim adamım orada oturuyor, demiştim. Belki benim sorunumu çözebilirsiniz. Bilmiyorum, zor, asabi kadınlarla tanıştınız mı hiç? Yok mu? Oldu işte, anlattıklarınız da bunu

doğruluyor zaten. Belki de ben öyle sandım. Her neyse, şu anda çok karmaşık bir olayın içindeyim ve bu işten nasıl sıyrılacağımı da doğrusu bilemiyorum. Bu yüzden de sizin yardımınıza ihtiyacım var. Paraya ihtiyacınız olduğunu söylüyorsunuz. Şimdi size bir öneride bulunacağım, tamam mı? Üstelik para kazanırken oldukça da eğlenebilirsiniz. Şimdi beni dikkatle dinleyin. Tanıdığım bir kadın var; üstelik hem çok zengin hem de çok güzel bir kadın. Gerçekten de benzersiz bir güzelliği var. İsterse hoşuna giden her insana sahip olabilir ya da beğendiği her erkekle mutlu bir evlilik yapabilir ama o biraz farklı bir insan. Yalnızca hiç tanımadığı, yabancı insanları canı çekiyor."

"Kim sevmez ki yabancıları?" diye sordu George.

"Ama onunkisi farklı. O yalnızca daha önce hiç görmediği ve bir daha da hiç görmeyeceği erkeklerle ilgileniyor. Böyle bir adam için her şeyi yapar."

George bu kadının az öncesine kadar masada oturan kadın olup olmadığını sormak için yanıp tutuşuyordu ama kendini tuttu. Görünüşe bakılırsa adam anlattıklarının şimdiye kadar anlatılan hikâyelerden en iyisi olduğunu düşünüyordu, üstelik George'un da aklından geçenler aynıydı. Adam devam etti:

"Bu kadının mutluluğu benim ellerimde. Onun için her şeyi yapabilirim. Kendimi onun mutluluğuna adadım ben."

"Anlıyorum" dedi George, "ben de olsam aynen öyle yapardım."

"Şimdi," dedi şık adam, "eğer benimle gelmeyi

düşünürseniz, en azından bir haftalık harçlığınızı kazanırsınız, üstelik bir de macera yaşamış olursunuz." ,

George'un yüzü mutluluktan al al olmuştu. Birlikte bardan çıktılar. Adam bir taksi çağırdı. Yolda George'a elli dolar verdi ve gözlerini bağlamak zorunda olduğunu söyledi. George'un evi, evi olduğu kadar sokağı da bilmemesi gerekiyordu; çünkü bu deneyimini bir kez bile asla yinelememesi gerekiyordu.

George meraktan yanıyordu. Barda gördüğü kadının, kızıl dudaklarını, peçenin gölgelediği yakıcı gözlerini düşünmeye başlardı. Onu özellikle etkileyen ise gür saçları olmuştu. Böyle gür saçlardan çok hoşlanırdı.

Gözlerinin bağlanmasına ses çıkarmadı. Yolculuk fazla sürmedi. Arabadan inmeden önce gözlerindeki bağ çözüldü, çünkü onu bu gözleri bağlı haliyle ne taksi şoförü ne de komşular görmeliydi. Adam evin girişindeki ışığın onun gözünü alacağını hesaplamıştı. Hesabı da doğruydu zaten. George yalnızca keskin ışıkları fark edebilmişti.

Lüks bir salona girdiler. Gördüğü her yer beyazdı ve her yanda aynalar, egzotik bitkiler ve mobilyalar vardı. Yerde kendi ayak sesini bile duyamayacağı kalın bir halı vardı.

Adam onu her biri ayrı renge boyalı olan odalardan geçirdi. Hepsinde de aynalar asılıydı. George'un aklı karışmıştı. O arada son odaya gelmişlerdi. George'un nefesi kesilmişti. Odanın ortasında kocaman bir yatak vardı. Yerlere postlar serilmişti, pencerelerde kokulu beyaz perdeler asılıydı ve her yanda

aynı aksesuar vardı: Ayna, ayna, ayna... Kendini bu sonsuzlukta görmek hoşuna gitmişti. Tüm bunların anlamı neydi? Ama onun bu soruyu düşünecek zamanı bile yoktu.

Kapı açıldı ve içeriye barda gördüğü kadın girdi; aynı anda da onu buraya getiren adam yok oldu. Bu arada kadın giysisini değiştirmiş; oldukça şık, omuzlarını açıkta bırakan ipekten dar bir elbise giymişti. Sanki elbise bir hareketle düşüverecekmiş ve elbisenin altındaki ipeksi ten ortaya çıkacakmış gibi gelmişti George'a.

Kendini tutması gerekiyordu. Bu güzel kadının yalnızca bir yabancı, yani kendisi için orada olduğuna inanmak güçtü. Şaşkınlık içindeydi. Bu kadın ondan ne istiyordu? Neyin peşindeydi? Karşılanmamış istekleri mi vardı? Bir gecede ona hepsini vermesi mi gerekecekti? Onu bir daha hiç göremeyecekti. Ona ulaşmanın yolunu bulsa ve yeniden onunla birlikte olmaya çalışsa ne olurdu? Bu odaya daha önceleri kaç erkek gelmişti?

Kadın alışılmışın dışında bir çekiciliğe sahipti. Gözleri gölgeli ve nemliydi. Ağzı bir güle benziyordu. Işık, teninden yansıyordu. Vücut ölçüleri de çekiciliğiyle uyum içindeydi. Yeterince ince ve biçimli bir dolgunluk... Hatları ince ve göğüsleri dikkat çekici biçimde dikti. Arkası bir dansöz titrekliğine sahipti ve her hareketinde kalçaları oynuyordu. Bir ara ona gülümsedi. George ona doğru yürüdü ve dudaklarıyla onun çıplak omzuna dokundu. Teni inanılmayacak kadar yumuşaktı. Elbiseyi çıkarıp

ipeklerin sarmaladığı göğüslerini serbest bırakmak, onu hemen oracıkta soymayı çekti canı.

Ama kendini tuttu. Bu sıra dışı bir kadındı ve ona öyle amiyane davranmamalıydı. Şimdiye kadar hareketlerini hiç böyle sınırlamamıştı. Acele etmemeye karar verdi. Kadının da acelesi yok gibiydi. Ona yavaşça yaklaşıp çıplak omuzlarına yumuşak öpücükler kondurmaya başladığında aynı anda bedeninden gelen hafif ama baş döndürücü kokuyu duydu.

Aslında ona hemen oracıkta sahip olmak isterdi; büyüsü öylesine karşı konulmazdı ki ama en iyisi ondan bir işaret gelene dek beklemekti. Onun yeterince uyarılmasını istiyordu; ellerinin altında sıradan, yumuşak ve kuru bir beden istemiyordu.

Kadın aslında oldukça sakin ve hazırdı ama duygularını hiç belli etmiyordu. Teninde bir titreyiş bile yoktu. Gerçi dudakları aralıktı ve öpülmek istiyordu ama George bunu yapmadı.

Yatağın yanında hiç konuşmadan öylece duruyorlardı. George ellerini onun bedeninin hatlarında yavaş yavaş dolaştırıyordu. Sanki emin olmak ister gibiydi. Sonra yavaşça dizlerinin üzerinde çökerek onu öpüp okşamaya başladı. Dokunuşları elbisesinin altına gittiğinde üzerinde başka bir şey olmadığını fark etti. Onu yatağa doğru götürdü ve yatağın üzerine oturttu. Ayakkabılarını çıkarıp ayaklarını tuttu. Kadın hafifçe ve davetkâr gülümsedi. George bir yandan kadının ayaklarını öperken, kadının uzun giysisi altındaki bacaklarını kalçalarına doğru yükselerek okşamaya başlamıştı.

Kadın ayaklarını ona bırakmıştı, elleri bacaklarında dolaşırken ayaklarını göğsüne doğru uzattı. Derisi ne kadar da yumuşaktı; kim bilir biraz daha yukarısı, o tüylü bölge ne kadar narindi? Ama kadın bacaklarını birleştirmiş, dokunuşlarının ileri gitmesine izin vermiyordu. George biraz doğrulup kadını hafifçe yatağa doğru bastırdı. Kadın yatağa uzandı ve bacaklarını hafifçe araladı.

George'un elleri kadının bedeninin her yanında dolaşıyordu, sanki her noktayı tutuşturmak ister gibiydi. Sonra elini hafifçe aralanmış bacakların arasına doğru uzattı. Neredeyse oraya kadar ulaşacaktı. Öpüşleriyle saçları dağılmıştı; elbisesi omuzlarından kaymış, neredeyse göğüslerini açıkta bırakacaktı. George ağzıyla giysiyi tutup aşağıya çekiştirerek göğüslerini açtı. Gerçekten de beklediği gibi baştan çıkarıcıydı bedeni: Muhteşem bir görüntü, narin bir ten ve sanki bir genç kızınkiler gibi gül kırmızısı meme uçları...

Kadının edilgenliği George'u baştan çıkarıyordu; ondan tepki almak için canını acıtmak istiyordu, dokunuş ve öpüşleri onu uyarıyordu; artık sabrı kalmamıştı. Yavaşça kadının organına dokunduğunda yumuşaklığa neredeyse soğukluğun ve kuruluğun eklendiğini hissetti.

George kadına ulaşmanın yolunun duygularını böylesine göstermemesi olduğuna karar vermişti ama bu durum tam tersi de olabilirdi; çünkü, bedeni çok duyarlı, teni çok narin ve dudakları öylesine davetkârdı ki ikileme düşmemesi mümkün değildi. Bir şeyler hissetmemesi imkânsızdı. Okşamaları kesintisiz sürü-

yordu, sanki sonsuza dek vakti varmış gibi kadındaki ateşi alevlendirmek istiyordu.

Aynalar, kadının yatağın kenarına uzanmış bedeninden kayan elbisenin açıkta bıraktığı göğüslerini, çıplak ayaklarını ve giysisinin altından aralanmış bacaklarını yansıtıyordu.

Elbiseyi tümüyle çıkarmak için kadına doğru eğilip bedenini kendi bedenine doğru çekip bastırdı. Giysinin çıkmasına o da yardımcı oluyordu. Kadının bedeni dalgaların arasından bitiveren bir venüs gibi ortaya çıkmıştı. Yatağın ortasına uzanabilmesi için George onu biraz yukarıya doğru çekti. Bedenine dudaklarından öpücük yağmuru yağıyordu.

O sırada inanamayacağı bir şey oldu. O pembemsi organını daha iyi görebilmek için öne eğildiğinde onun da hareket ettiğini gördü. George nerdeyse sevinçten çığlık atacaktı.

Kadın, "Haydi soyun," diye fısıldadı.

George söyleneni hemen yaptı. Çıplakken kendini daha güçlü duyumsadı. Artık iyice rahatlamıştı; çünkü güzel bir vücudu vardı. O iyi bir yüzücü, koşucu aynı zamanda da iyi bir dağcıydı. Biçimli bedeninin beğenileceğini biliyordu. Kadının kaçamak bakışlarla onu süzdüğünü hissediyordu.

Hoşuna gitmiş miydi? Üzerine uzansa daha mı iyi olurdu? Artık öyle fazla çekinmiyordu. Daha fazla bekleyemeden epeydir sertleşen organıyla ona dokundu ama kadın onu durdurdu; o organı öpmek, okşamak istiyordu; ustaca bir hareketle ona doğru uzandı, uzun zamandır kıvamına gelen organı dudaklarının

arasında kaydırarak emmeye başladı. George da aynı zamanda kadınınkini öpebiliyor, ona diliyle dokunabiliyordu.

Kadının bedeninin her noktasını keşfetmek, her yerine dokunmak isteği George'u kudurtuyordu. İki parmağıyla araladığı organı, balımsı nemi, parmaklarıyla dokunduğu tüyleri yeterince göremiyordu. Ağzında duyduğu tat onu daha da isteklendiriyordu, sanki tüm bedeni bir cinsel organa dönüşmüştü ve kadındaki hazzı duyumsamak için diliyle ona daha saatlerce dokunmayı sürdürebilirdi. Etini hafifçe ısırdığında yeniden zevkli bir ürperişi duyumsadı, ikisi de etin tadına susamış gibiydiler. Ağızları birleşiyor ve dilleri birbirlerini arıyordu.

Artık kadının kanı kaynamıştı. Sonunda bunu becerebilmişti George. Bunun nedeni partnerinin hazır olmasına yeterince zaman ayırması, acele etmemesiydi. Kadının gözleri pırıl pırıl parlıyordu ve ağzı, George'un bedenindeydi hâlâ. Daha fazla beklemeden kadını kendine çekti George, o da bunu istediğini parmaklarıyla onu yönlendirerek belli ediyordu. Ama ikisi de kendiliğinden duruverdiler bir an, sonra biraz yavaşça, duyarak birleştiler ve kadın onu içine aldı.

Kadın aynayı göstererek gülmeye başladı: "Baksana sanki sevişmiyoruz da ben senin dizlerinde oturuyormuşum gibi görünmüyor mu? Ama gerçekte bacakların beni kavrıyor, alçak herif, üstelik içimdesin ve kıpırdıyorsun! Ah, buna daha fazla dayanamam, artık içimde bir şey yokmuş gibi yapamam! Yanıyorum! Şimdi daha derine!"

Kadın George'un üzerine çıktı kucağına oturarak onu, içine aldı. Kalçalarını oynatmaya başladı ve bu benzersiz dans eşliğinde ürpererek çığlık atmaya başladı. Aynı anda George'un bedeninde de yıldırım düşercesine bir kasılma başladı.

Sevişmelerinin yoğunluğuna karşın ayrılırken kadın George'un adını öğrenmek istemedi; yine gelmesi için bir dilekte de bulunmadı. Bunların yerine onu sızlayan dudaklarından arzuyla öptü ve gönderdi. Aylar boyunca bu geceyi düşündü George; başka bir kadınla böylesi bir gece yaşamayı düşünmek bile istemiyordu.

Bir gün karşılaştığı şık bir arkadaşı, bir içki içmek için onu davet etmiş, davette tanık olduğu benzersiz bir gösteriden söz etmeye başlamıştı. Pahalıca bir barda eğlenirken oldukça zarif görünüşlü bir adamla sohbete başlamışlar. Adam ona alışmışın dışında bir gece yaşatacağına söz vermiş. Baştan çıkartıcı bir sevişme sahnesini izleyebilecekmiş. Rastlantı bu ya, George'un arkadaşı aslında röntgencinin tekiymiş. Hemen razı olmuş. Adam onu gizemli bir binaya götürmüş. Evin döşemesi oldukça gösterişliymiş. Onu karartılmış bir odaya götürmüşler, oradan diğer odada sevişen melek gibi bir kadınla, güçlü bir erkeği rahatça izleyebiliyormuş.

George bir an kalbinin duracağını sandı, "Kadını anlatsana," dedi.

Arkadaşı, George'un seviştiği kadını anlatıyordu. Her ayrıntıyı hatırlıyordu, ipek elbise, o koca yatak, aynalar... Her şeyi. Arkadaşı bu gösteri için yüz dolar ödemiş. "Ama buna değdi doğrusu," diyordu arkadaşı.

Gösteri saatlerce sürmüş.

Zavallı George. Aylarca hiçbir kadına dokunamadı. Bunu yapamıyordu, O aldatılmışlık, o kandırılış! O kahredici düşünce onda böylesine içsel bir yer etmişti; onu evine davet eden kadınlar aynı zamanda mutlaka bir de izleyici çağırıyorlardı ve perdenin arkasında gizleniyordu sanki...

Modeller

Bir sabah bir heykeltraşın yeni bir heykele başladığı Greenwich Village'daki stüdyosuna çağırıldım. Adı Millard'dı. İstediği figürün taslağını çıkartmış, bir modele ihtiyaç duyduğu aşamaya gelmişti.

Heykele sıkıca yapışan bir elbise giydirmişti ve vücuttaki her hat ve ayrıntı görünüyordu. Heykeltraş bütün elbiselerimi çıkarmamı söyledi; çünkü başka türlü çalışamazmış. Heykelle öyle meşgul gözüküyordu ki tereddüt etmeksizin soyunup pozumu alabildim. O durumda oldukça masum olmuş olsam da heykeltraşın davranışı da kendini sanki vücudumun yüzümden farkı yokmuş, sanki bir heykelmişim gibi hissetmemi sağlıyordu.

Milard çalışırken Montparnasse'daki eski yaşantısından bahsetti ve zaman çabuk geçti. Hikâyelerini be-

nim imgelemimi etkilemek için mi anlattı bilmiyorum ama benimle ilgilenirmiş gibi bir hali yoktu. Montparnasse'in atmosferini eğlence olsun diye tekrar yaratmaktan hoşlanıyordu belli ki. Bana şu hikâyeyi anlattı:

"Modern ressamlardan birisinin karısı nemfomanyaktı. Bence verimliydi. Tebeşir beyazı bir yüzü, yüzünün derinlerine gömülmüş kara gözleri vardı. Şehvetli vücudunu siyah saten giysilerle gevşekçe örterdi. Beli vücudunun diğer taraflarına oranla inceydi. Beline on beş santimetre genişliğinde, taşlarla süslü kocaman bir gümüş Yunan kemeri takardı. Kemer büyüleyiciydi. Bir kölenin kemeri gibiydi. Alttan alta bir kölenin cinsel açlığına gönderme yapar gibiydi. Kollarıma atılması için bütün yapmam gereken gidip kemeri kavramak ve açmaktı sanki. Kemer Musee Cluny'de gösterilen bekâret kemerlerine çok benziyordu; hani Haçlı Savaşları'na katılanların eşlerine taktıkları söylenen, cinsel organı kapatan bir ilavesi olan ve savaş sırasında kilitlenen çok geniş gümüş kemerlerden. Eğlenceli bir hikâye anlatmışlardı. Savaşçının teki karısına bekâret kemeri takmış ve anahtarı da en yakın arkadaşına bırakmış. Ancak birkaç mil uzaklaşmış ki bakmış arkadaşı, 'Yanlış anahtarı verdin!' diye bağırarak öfkeyle at koşturuyor.

"İşte Louise'in kemeri herkese böyle duygular esinliyordu. Bir kafeye geldiğinde, aç bakışlarını üzerimizde dolaştırdığını, bir yanıt, bir oturma daveti beklediğini görür, kendine bir av aradığını bilirdik. Bunu bilen kocasının elinden hiçbir şey gelmezdi.

Acınası birisiydi, her zaman onu arardı. Gittiği kafede karısının öteki kafede olduğunu, orada da bir başka kafede olduğunu söylerdi arkadaşları. Böylece kadına da birileriyle bir otel odasına gidecek kadar zaman kalırdı. Böyle zamanlarda herkes kadına, kocasının kendisini nerede aradığını bildirmeye çalışırdı. En sonunda kocası umutsuzluk içinde gidip en yakın dostlarına kadınla birlikte olmaları için yalvarmaya başlardı; hiç olmazsa yabancı ellere düşmesin derdi.

"Yabancılardan, özellikle de Güney Amerikalılardan, Zencilerden ve Kübalılardan korkusu vardı. Onların olağanüstü cinsel güçlerine dair bir şeyler duymuştu ve karısının onların eline düşmesi durumunda hiç geri gelmeyeceğini düşünürdü. Bununla birlikte Louise, kocasının en iyi arkadaşlarıyla yattıktan sonra, sonunda yabancılardan biriyle tanıştı.

"Adam Kübalıydı, kocaman kahverengi birisiydi, bir Hintlininkine benzeyen uzun, düz ve güzelce örülmüş saçlarıyla epeyce yakışıklıydı. Soylu yüz çizgileri vardı. İstediği bir kadın bulana dek hemen hemen bütün zamanını Dome'da geçiriyordu. Derken bir kadınla birlikte bir otel odasına kapanıp iki üç gün ortadan kaybolur ve her ikisi iyice doyana dek ortalıkta gözükmezlerdi. Bir kadınla birlikte olmayı öyle mükemmel bir şölene çevirirdi ki ikisi de birbirlerini tekrar görmek istemezlerdi. Ancak işi bittiğinde yine bir kafede oturup parlak konuşmalar yaparken görülürdü. Ayrıca dönemin önde gelen bir fresk ressamıydı kendisi...

"O ve Louise karşılaşır karşılaşmaz hemen birlikte çıkıp gittiler. Antonio onun cildinin beyazlığına, göğüslerinin bereketliliğine, ince beline, uzun düz, koyu sarı saçlarına iyice kapılmıştı. O da, Antonio'nun yüzüne ve güçlü vücuduna, yavaşlığına ve huzuruna kapılmıştı. Yaptığı her şey onu güldürüyordu. Antonio insana, -şimdi bütün dünya çekip gitti ve yalnızca bu tensel ziyafet var, yarınlar yok, başka birileriyle buluşmalar yok; yalnızca bu oda, bu öğleden sonra, bu yatak var,- hissi veriyordu.

"Louise büyük demir yatağın yanında Antonio'yu beklerken, Antonio, 'Kemerini tut,' dedi. Ve yavaşça elbiselerini yırtmaya başladı. Sakin sakin, güç harcamaksızın, sanki kâğıttan yapılmışlarcasına ince ince şeritler halinde yırtıyordu elbiseyi. Louise Antonio'nun kol gücü karşısında titriyordu âdeta... Ağır gümüş kemeri saymazsak çıplak olarak ayakta duruyordu şimdi. Antonio, saçlarını omuzlarının üzerine yaydı; sonra Louise'i sırtüstü yatağa yatırıp bedenini hiç sonu gelmeyecekmiş gibi öpücüklere boğarken, elleri göğüslerinin üzerinde sanki kaçacaklarmış gibi onları sıkıyordu. Hem gümüş kemerin hem de çıplak tenine sertçe bastıran ellerin acı veren ağırlığını hissediyordu Louise. Cinsel açlığı hiçbir şeyi göremeyecek denli onu delirtircesine artıyordu. Öylesine karşı konulmaz hisler duyuyordu ki Antonio'nun elbiselerini çıkarmasını bile bekleyemiyordu. Antonio onun sabırsız hareketlerini görmezden geliyor, yalnızca kadının ağzını, dilini, nefesini kendi büyük kara ağzına doğru çekip içercesine öpmeyi sürdürüyordu. Ama elleri kadını

inciterek, tenine iyice bastırıyor, her tarafında derin izler ve ruhunda acı bırakıyordu. Louise ıslanmıştı ve titriyordu. Antonio'nun pantolonunun düğmelerini açmaya, bacaklarını ayırıp kamışının üstüne çıkmaya çalışıyordu.

"Zaman var," dedi, Antonio "bol zaman var. Günlerce bu odada kalacağız. İkimiz için de bol bol zaman var."

"Sonra döndü ve elbiselerini çıkardı. Vücudu altın kahverengisiydi, vücuduna yakışan bir penisi vardı; büyük ve parlatılmış bir baston gibi sert. Louise üzerine atıldı ve ağzına aldı onu. Antonio'nun parmakları şimdi her yerdeydi, arkasında, organında; dili ise ağzında, kulaklarında geziniyordu Louise'in. Göğüs uçlarını, karnını öpüyor, ısırıyordu. Louise, Antonio'nun bacaklarına sürtünerek açlığını tatmin etmeye çalışıyordu ama o bunu yapmasına izin vermiyordu. Lastikten yapılmışçasına onu kıvırıyor, her pozisyona sokuyordu. Güçlü iki eliyle Louise'nin neresine açlık çekiyorsa orasını çeviriyor ve bir lokma yemekmişçesine ağzının hizasına kaldırıyordu. Vücudunun geri kalan kısmının nereye düştüğüyle ilgilenmiyordu bile. Derken, kalçalarını ellerinin arasına aldı, ağzına doğru kaldırdı ve vantuz gibi yapışarak öptü, ısırdı. Louise yalvarıyordu, 'gir içime Antonio, gir içime, bekleyemiyorum!' Ama Antonio istenileni yapmadı.

"Bu zaman zarfında Louise'in dölyatağındaki açlık söndürülemeyen bir yangın yerine dönüşmüştü. Antonio'nun onu deliliğe doğru sürüklediğini düşünüyordu.

Ne kadar orgazm olmaya çalıştıysa da Antonio hepsini engelledi. Onu uzun uzun öpmesine bile engel oluyordu. Hareket ettikçe büyük kemer, bir kölenin zinciri gibi şıngırdıyordu. Şimdi gerçekten bu kocaman kahverengi adamın kölesiydi. Bir kral gibi yönetiyordu onu. Zevki onun keyfine bağlıydı. Adamın gücüne ve arzusuna karşı hiçbir şey yapamayacağını fark ediyordu. Antonio onun kendisine boyun eğmesini istiyordu. Arzusu keskin bir bitkinlik içinde ölmüştü. Vücudundaki bütün gerginlikler kaybolmuştu. Pamuk kadar yumuşaktı artık. Bunun üzerine erkek daha da büyük bir coşkuyla araştırmaya başladı. Kölesi, malı yok ve kırık bir vücut parmaklarının altında nefes nefese, kolay işlenir ve gittikçe daha yumuşar olmuştu. Elleri kadının vücudunun her noktasını araştırıyor, dokunmadık yer bırakmıyor, onu fantezisine uygun biçimde yoğuruyor, ağzına, diline göre eğiyor, çeviriyor, büyük, parlayan beyaz dişlerine bastırıyor, kendisinin kılıyordu.

"Bir öfke gibi teninin yüzeyine vuran açlık, ilk defa vücudunun daha derin bir yerine çekilmişti; sadece çekilmemiş kösnül bir biçimde birikmişti de... Erkeğin zamanlaması ve ritmiyle patlamayı bekleyen ateşten bir çekirdek olmuştu. Antonio'nun dokunuşları, iki gövdenin kendilerini yeni biçimlere, yeni düzenlemelere, yeni modellere çevirdikleri ve deforme ettikleri bir dansa dönüşmüştü. İkizler gibi birbirlerine yapıştılar, kaşık usulü, Antonio'nun penisi yine kalçalarında dimdik ve hassas, göğüsleri ellerinin altında acı dolu bir şekilde uyarılıyor, denizdeki

dalgalar gibi dalgalanıyordu Louise... Louise iki elini yumruk yapıp kalçalarının arkasına koyarak kendisini erkeğin penisine doğru kaldırırken Antonio, şimdi yenik bir aslanmışçasına, önünde yüzü koyun yatan kadının gövdesinin üzerine kapanmıştı. İlk defa içine giriyordu ve kadını başka hiç kimsenin dolduramadığı kadar dolduruyor, dölyatağının en dibine sert darbelerle vuruyordu.

"Louise'in her tarafından bal akıyordu sanki. İçine girip çıktıkça adamın penisi küçük emme sesleri çıkartıyor, içini iyice dolduruyor, dölyatağındaki bütün hava dışarı çıkıyor, erkek o bitimsiz balın bir içinde bir dışında şahlanıp duruyordu; dölyatağının dibine dokunuyor ama kadının soluk alıp verişi hızlanır hızlanmaz kendisini dışarı çekiyordu. Her şey pırıl pırıl parlıyordu sanki şimdi ve her kucaklaşma bir başka biçim alıyordu artık. Antonio yatağa sırtüstü uzandı, bacaklarını ayırdı, penisi hâlâ dimdik kalkıktı. Dibine kadar içine alana dek Louise'i üzerine oturtuyor, onun kasık tüyleri kendisininkine karışıyordu. Antonio, bu pozisyonda ona, penisinin etrafında daireler çizdirdiği bir dans, başlatmıştı. Louise onun üzerine eğiliyor, göğüslerini adamın göğsüne sürtüyor, ağzını arıyor, sonra yine doğruluyor ve penisin etrafındaki hareketine kaldığı yerden devam ediyordu. Bazen Louise kendisini biraz yukarı çekiyor, öyle ki yalnızca penisin başı içinde kalıyordu, sonra yavaşça, çok yavaşça hareket ediyor, kıpkırmızı ve şişmiş penisi dudakları sıkıca kapanmış bir ağız gibi kavrıyordu. Sonra aniden aşağı doğru hareket edip bütün penisi yutuyor

zevk içinde nefes nefese kalıyor, Antonio'nun vücuduna doğru tekrar eğiliyor ve yine ağzını arıyordu. Bütün bu esnada Antonio'nun elleri Louise'in kalçalarında kalıyor ve onları sıkı sıkı kavrayarak hareketine yön veriyor, hızlanıp gelmesini engelliyordu.

"Sonra Louise'i yataktan aldı, elleri ve dizleri üzerinde odanın tabanına bırakarak, 'Hareket et,' dedi, Louise odada sürünmeye başladı; uzun sarı saçları sırtının yarısını örtüyor, kemeri belinden aşağı sarkıyordu. Antonio birden onun arkasında diz çöküp penisini yerleştirerek bütün gövdesiyle üzerine abandı, güçlü dizleri ve uzun kolları üzerinde hareket etmeye başladı. Arkasından yeteri kadar zevk aldıktan sonra başını bereketli göğüslerini emecek kadar Louise'in altına kaydırarak, sanki bir aslanmışçasına, elleri ve ağzıyla kavradı onu. İkisi birden nefes nefese kalıp eğilip bükülüyorlardı. Ancak sevişmenin en hareketli yerinde Antonio onu kaldırıp yatağa taşıdı ve bacaklarını omuzuna yerleştirdi. Şiddetle içine girdi, sarsılıp birlikte gelmişçesine titrediler. Louise birden kötüleşti ve isterik çığlıklar atmaya başladı. O kadar güçlü orgazm oluyordu ki bildiği hiçbir şeye benzemeyen nefret ve neşe arası bir duygu içinde çıldıracağını düşündü. İşleri bittiğinde Antonio ona gülümsedi, nefes nefeseydi; sırtüstü uzanıp birlikte uykuya daldılar."

Ertesi gün Millard bana Montparnasse'ın erkek-kadını, sanatçı Mafuka'nın hikâyesini anlattı:

"Tam olarak ne olduğunu hiç kimse bilmezdi. Erkek gibi giyinirdi. Ufak tefek, zayıf, göğüssüzdü. Saç-

larını kısa ve düz kestirirdi. Yüzü bir erkek çocuğunki gibiydi. Bir erkek gibi bilardo oynardı. Barın parmaklığına ayaklarını dayar erkek gibi içki içerdi; bir erkek gibi açık saçık hikâyeler anlatırdı. Çizgileri bir kadında bulunmayacak kadar derin ve güçlüydü. Ama adı kadın adı gibiydi ve penisinin olmadığını söylerdi. Erkekler ona tam olarak nasıl davranacaklarını bilemezlerdi. Bazen kardeşçe duygularla sırtına vururlardı.

"İki kızla birlikte bir stüdyoda yaşıyordu. Kızlardan biri model öteki de bir gece kulübü şarkıcısıydı. Ama hiç kimse aralarındaki ilişkinin ne çeşit bir ilişki olduğunu bilmezdi. İki kız arasında karı koca ilişkisi varmış gibi gözükürdü. Peki Mafuka onların nesiydi? Hiçbir soruya yanıt vermezlerdi. Montparnasse böyle şeyleri ayrıntılarıyla bilmekten her zaman hoşlanmıştır. Birkaç eşcinsel Mafuka'nın cazibesine kapılıp ona yaklaşmaya çalıştılar. Ama o, onları geri püskürttü bütün gücüyle savaştı ve zorla başından savdı onları.

"Bir gün hafif çakırkeyifken Mafuka'nın stüdyosuna damladım. Kapı açıktı. Girer girmez balkon tarafından, kıkır kıkır, gülme sesleri duydum. İki kız açıkça sevişiyorlardı. Sesler önce yumuşak ve inceydi, sonra şiddetlendi ve anlaşılmaz oldu ve en sonunda da inlemeler ve iç geçirmelere dönüştü. Ardından sesler kesildi.

"Mafuka geldi ve beni kulak kesilmiş, dinlerken buldu. Ona, 'Lütfen bırak da gidip onları göreyim,' dedim.

'Benim için fark etmez,' dedi Mafuka, 'beni izle,

yavaşça. Eğer yalnızca benim geldiğimi sanırlarsa durmazlar. Benim onları seyretmemden hoşlanırlar.'

"Dar merdivenleri tırmandık. Mafuka bağırdı, 'Benim.' Sesler kesilmedi. Yukarı çıkınca, beni görmemeleri için eğildim. Mafuka yatağa gitti. İki kız çıplaktı. Vücutlarını birbirlerine bastırıyor, sürtüyorlardı. Bu durumun onlara büyük zevk verdiği muhakkaktı. Mafuka onlara doğru eğildi ve okşadı. 'Haydi gel Mafuka, yanımıza uzan,' dediler. Ama o, kızları bırakıp yanıma geldi ve beni yine alt kata götürdü.

"Mafuka,' dedim, 'nesin sen? Kadın mısın, erkek misin? Neden bu iki kızla yaşıyorsun? Eğer erkeksen neden bir kız arkadaşın yok? Eğer kadınsan neden ara sıra bir erkekle birlikte olmuyorsun?'

"Mafuka bana gülümsedi. 'Herkes bunu öğrenmek istiyor. Herkes benim bir erkek çocuğu olmadığımı hissediyor. Kadınlar da hissediyor. Erkekler emin olamıyor. Ben bir sanatçıyım.'

'Ne demek istiyorsun, Mafuka?'

'Söylemek istediğim şu birçok sanatçı gibi... Bende biseksüelim!'

'Evet ama, sanatçıların biseksüelitesi doğalarında vardır. Kadın doğasına sahip bir erkek olabilir ama senin gibi iki cinsiyeti de sergileyen bir fizikle değil.'

'Benim vücudum hermafrodit.'

'Oh, Mafuka, vücudunu göster bana.'

'Benimle sevişmek istemeyeceksin, değil mi?'

'Söz veriyorum.'

"Önce gömleğini çıkarttı ve genç bir erkek çocuğuna benzeyen gövdesini gösterdi. Göğüsleri yokdene-

cek kadar küçüktü, yalnızca göğüs uçları genç bir çocuğunki kadar belirgindi. Sonra pantolonunu aşağı kaydırdı. Ten renginde dantelli bir kadın külotu giymişti. Bacakları ve uylukları kadınsıydı. Güzel kıvrımlı, tam kadında olması gerektiği gibiydiler. Kadın çorabı ve jartiyer giyiyordu. 'Bırak jartiyerleri ben çıkartayım. Jartiyerleri severim,' dedim. Bir balerin hareketiyle bacağını çok zarif bir biçimde ellerime uzattı. Jartiyeri yavaşça aşağı doğru yuvarladım. Ellerimdeki bacak Müthiş bir narinliğe sahipti; kendimi tutamadım, bakakaldım; mükemmeldiler. Çoraplarını aşağı doğru kaydırıp güzel, düzgün kadınsı tenini gördüm. Ayakları narindi tırnaklarına dikkatlice pedikür yapılmış ve kırmızı oje sürülmüştü. Gittikçe daha fazla ilgimi çekiyordu. Bacağını okşadım. 'Sevişmeyeceğine söz vermiştin,' dedi.

"Kalktım. Külotunu aşağı doğru kaydırdı. Ve aşağıda beliren kıvrılmış, nefis kasık tüylerini gördüm, tıpkı bir kadınınki gibiydi; bir de bir çocuğunkine benzeyen, dumura uğramış küçük bir penis taşıyordu. Ona –kadın ya da erkek, her neyse– bakmama izin verdi. Bir şeyler söylemek zorunda olduğumu hissettim.

"Neden kendine bir kadın adı seçtin, Mafuka? Bacakların ve kolların dışında tıpkı genç bir erkek çocuk gibisin."

"Bunu deyince Mafuka güldü; bu seferki bir kadın

gülüşüydü; çok hafif ve hoştu. 'Gel ve gör,' dedi. Yatağa sırtüstü uzandı, bacaklarını açtı ve bana mükemmel bir vulva ağzı gösterdi; penisinin arkasında, kırmızı ve zarif bir vulva ağzı...

"Mafuka!" diye bir çığlık attım.

Uyarılmıştım. Çok garip arzular hissediyorum. Tek kişide hem erkek hem kadınla birlikte olmayı arzulama hissi. Benim heyecanlandığımı gördü ve oturdu. Okşayarak onu elde etmeye çalıştım.

"Erkeklerden hoşlanmıyor musun?" diye sordum, "daha önce hiçbir erkekle birlikte olmadın mı?"

"Ben bakireyim. Erkeklerden hoşlanmam. Yalnızca kadınlar için istek duyarım ama bir erkeğin yapabildiği gibi içlerine giremem. Penisim bir çocuğunki gibi küçük ve ereksiyon olamıyorum!"

"Sen gerçek bir hermafroditsin, Mafuka," dedim, "bu, durum ancak zamanımızda ortaya çıkarıldı, çünkü erkek ile dişi arasındaki gerilim ancak şimdi aşılmıştır. İnsanların bir kısmı yarı erkek, yarı kadın. Ama daha önce hiç görmemiştim gerçekten; fiziksel olarak. Bu seni çok mutsuz ediyor olmalı. Kadınlarla mutlu musun!"

"Kadınları arzuluyorum ama acı çekiyorum; çünkü bir erkek gibi içlerine giremiyorum ve beni Lezbiyenler gibi aralarına aldıklarında da hâlâ tatminsizlik hissediyorum. Ama erkekleri çekici de bulmuyorum. Matilda'ya, modele, aşığım. Ama onu elimde tutamıyorum. Kendisine gerçek bir Lezbiyen buldu; onunla tatmin olarak benim gerçek bir Lezbiyen olmadığımı

hissettiriyor. Sen de gördün, iki kız arasında bir ilişki var. Ben de onların arasında duruyorum, hiçbir zaman tatmin edilmemiş olarak. Yine de kadınların dostluğundan hoşlanmıyorum. Küçük ve şahsidirler. Kendi gizemlerine ve sırlarına sıkı sıkı sarılıyorlar; rol kesiyorlar, numara yapıyorlar. Erkeklerin karakterinden daha çok hoşlanıyorum.'

"Zavallı Mafuka."

"Zavallı Mafuka. Evet, doğduğumda bana ne ad koyacaklarını bilememişler. Rusya'da küçük bir köyde doğmuşum. Benim bir hilkat garibesi olduğumu düşünmüşler ve belki de yok olacağımı düşünerek kendi kaderime bırakmışlar. Paris'e geldiğimde daha az acı çektim. İyi bir sanatçı olduğumu keşfettim."

Heykeltraşın stüdyosunu terk eder etmez, her zaman yakındaki bir kahve dükkânın da oturur ve Millard'ın bana anlattığı her şeyi uzun uzun düşünürdüm. Benim çevremde de örneğin burada Greenwich Village'da, böyle şeyler olup olmadığını merak ederdim. Maceralara açık olmasından dolayı poz vermekten hoşlanmaya başladığım Brown adlı ressamın beni davet ettiği cumartesi akşamı partisine katılmaya karar verdim. Açtım ve her şeyi merak ediyordum.

Art Model Kulübü'nün kostüm kısmından bir gece pelerini ve ayakkabıyla birlikte bir gece elbisesi kiraladım. İki model benimle birlikte geldi; kızıl saçlı Mollie ve heykeltraşların gözdesi, heykel gibi Ethel!

Bütün bu sırada aklımdan geçen heykeltraşın anlattığı Montparnasse yaşamına dair hikâyelere girdiğini hissediyordum. Ve şimdi bu hikâyelerin alanındaydım

işte... Çok yoksul ve neredeyse boş stüdyoyu görmek ilk hayal kırıklığım oldu; yastıksız iki sedir, yetersiz bir aydınlatma... Bir parti için gerekli olduğunu düşlediğim hiçbir süs yoktu burada...

Yerde oturan insanların bacaklarının yanında kırık fincanlar ve yanı sıra şişeler vardı. Bir merdiven Brown'ın resimlerini koyduğu balkona çıkıyordu. Büyük bir oyuk lavaboyu ve küçük bir gaz sobasını gözlerden saklıyordu. Odanın ön kısmında iki adamın sahip olduğu bir kadının erotik bir resmi vardı. Kadın çırpınıyordu; vücudu yay gibi gerilmiş, gözlerinin yalnızca akı gözüküyordu. Erkekler üzerine kapanmışlar; biri penisini kadının içine, öteki ağzına yerleştirmişti. Gerçek sanılacak sahilikte bir resimdi ve çok hayvancaydı. Herkes ona bakıyor, hayran oluyordu. Resim beni çarptı; bu türde gördüğüm ilk resimdi ve karışık duygularla beni büyük bir şoka soktu.

Onun yanında duran resim daha da çarpıcıydı. Yoksulca döşenmiş büyük demir bir yatağın kapladığı bir odadan bir kesiti yansıtıyordu. Yatakta eski elbiseler içinde kırk yaşlarında, yüzü traşsız, ağzı salyalı, göz kapakları gevşek, çenesi düşük bir erkek resmedilmişti ve tamamen dejenere bir ifadesi vardı. Külotunu yarıya kadar sıyırmış ve çıplak dizlerine çok kısa etekli küçük bir kız oturtmuş, ona bir çubuk şekerleme yediriyordu. Kızın küçük çıplak bacakları erkeğin kıllı bacaklarına dayanmıştı.

Bu iki resmi gördükten sonra içkiden zom olmuş birisinin hissedebileceklerini duydum ani bir baş dönmesi, vücuda yayılan bir sıcaklık, duygularda karışık-

lık... Gövdemde yeni bir şeyler oluşuyordu, sisli ve bulanık, yeni bir heyecan, yeni bir tür açlık ve rahatsızlık...

Odadaki diğer insanlara baktım. Ama onlar o kadar etkilenmiş gözükmüyorlardı. Gülüyor ve bulundukları ruh hali için yorum yapmıyorlardı.

Bir model, bir iç çamaşırları mağazasında başından geçen bir hikâyeyi anlatıyordu:

"Taslak çizimleri için iç çamaşırlı poz verecek model ilanına baş vurmuştum. Bunu daha önce defalarca yapmıştım ve normal ücret olarak, saatine bir dolar ödemişlerdi. Genellikle birkaç sanatçı aynı anda çizerdi beni ve çevrede bir sürü insan olurdu; sekreterler, stenograflar, getir götür işlerine bakan çocuklar... Bu sefer alan boştu. Yalnızca bir sıra, dosyalar ve çizim malzemelerinin olduğu bir masa... Bir adam çizim masasının başında oturmuş, beni bekliyordu. Bana bir yığın iç çamaşırı verildi ve değişebileceğim bir paravan gösterildi. İşe bir kombinezon giymekle başladım. Ressam çizimleri yaparken beş dakikalık poz verdim.

"Sakince çalıştık. İşaret verdiğinde paravanın arkasına geçtim ve kombinezonu çıkardım. Kenarları dantelli ve güzel nakışlarıyla çok hoş saten iç çamaşırlarıydı. Adam sigara içti ve çizmeye devam etti. Yığının dibinde dar külotlar ve tamamen siyah dantelden yapılmış bir sütyen vardı. Çıplak olarak sık sık poz vermiştim ve giydiğim şeyleri pek kafama takmazdım. Ama bunlar gerçekten çok güzeldi.

"Vaktin çoğunda çizim yapan adama değil, pence-

reden dışarı baktım. Bir süre sonra kalem sesi kesildi ve hafifçe ondan tarafa döndüm; pozumu kaybetmek istemiyordum. Çizim masasının arkasında oturmuş, gözlerini bana dikmişti. Sonra penisinin kalktığını ve bir tür trans halinde olduğunu fark ettim.

Büroda yalnız olduğumuzdan bunun benim için sorun demek olduğunu düşünerek paravanın arkasına geçip giyinmeye başladım.

"Gitme. Sana dokunmayacağım. Sadece, hoş iç çamaşırlı kadınları seyretmesini severim. Eğer daha fazla ödeme yapmamı istiyorsan, bütün yapman gereken benim en hoşuma giden iç çamaşırını giyip on beş dakika poz vermen. Beş dolar daha vereceğim. Kendin de alabilirsin. Tam başının üzerindeki rafta duruyor," dedi.

Elimi uzatıp paketi aldım. Görebileceğiniz en güzel parçaydı; en iyi siyah dantelle, sanki gerçekten bir örümceğin ürünüymüş gibi örülmüş ve külota önden ve arkadan yırtmaç açılmış, yırtmaca ve kenarlara çok hoş danteller konulmuştu. Sütyen öyle kesilmişti ki dik üçgenler aracılığıyla göğüs uçlarını gözler önüne seriyordu. Adamın çok tahrik olup bana saldırıp saldırmayacağını düşündüğüm için tereddütlüydüm.

"Merak etme," dedi, "kadınlardan gerçekten hoşlanmam. Onlara hiç dokunmadım. Yalnızca iç çamaşırlarından hoşlanırım; onları hoş iç çamaşırları içinde görmekten... Eğer sana dokunmaya çalışsaydım ikti-

darsız olurdum. Buradan kımıldamayacağım!"

Çizim tahtasını bir kenara koydu ve kalkmış penisiyle oraya oturdu. Arada sırada penisi titriyordu. Ama sandalyesinden kımıldamadı.

İç çamaşırlarını giymeye karar verdim. Beş dolar başımı döndürmüştü. Ressam çok kuvvetli gözükmüyordu ve ona karşı kendimi savunabileceğimi hissettim. Yırtmaçlı külotla ayakta durdum ve beni bütün yönlerden görmesi için etrafında döndüm.

Sonra birden "Yeter!", dedi. Huzursuz gözüküyordu ve yüzünde kan toplanmıştı. Çabucak elbiselerimi giymemi ve gitmemi söyledi. Büyük bir aceleyle parayı uzattı ve ben de alıp çıktım. Kendisini tatmin etmek için kösnülce benim gitmemi beklediğini hissediyordum.

"Bunun gibi bir sürü .erkek biliyorum; çekici bir kadının ayakkabısını çalan ve onu elinde tutup ona bakarken kendisini tatmin eden..."

Herkes bu hikâyeye güldü. "Düşünüyorum da," dedi Brown, "çocukken şu ya da bu türden fetişist olmaya daha fazla eğilimliydik. Annemin dolabında saklandığımı ve onun elbiselerini koklamak ve onlara dokunmak için kendimden geçtiğimi hatırlıyorum. Bugün bile peçe, tül ya da tüy takmış bir kadın görsem dayanamam; çünkü içimde o küçük odada hissettiğim garip duygular uyanır."

O bunları söylediğinde ben de aynı nedenle genç

bir adamın dolabında nasıl gizlendiğimi hatırladım. Adam yirmi beş yaşındaydı ve bana küçük bir kızmışım gibi davranıyordu. Ona âşıktım. Uzun bir gezinti sırasında hepimizi aldığı arabada onun yanında oturuyordum; benimkilerin yanında onun bacaklarını hissetmek bile beni esrik bir hale sokuyordu. O gece yatağa girdim ve ışığı kapattıktan sonra küçük bir delik açtığım süt kutusunu çıkardım. Açıklayamadığım bir şekilde bütün vücudumda hissettiğim bir şehvet duygusuyla, karanlıkta oturup, tatlı sütü emdim. Sonra âşık olmak ve tatlı sütü emmenin birbirine bağlantılı şeyler olduğunu düşündüm. Çok sonra spermin tadını ilk tattığımda bunu hatırladım. Mollie de aynı yaştayken, kâfur topakları koklarken zencefil yemekten hoşlandığını hatırlıyor. Zencefil vücudunu ısıtıp gevşetiyor, kâfur topakları ise başını döndürüyordu. Bu yolla bir tür uyuşturucu almış gibi oluyor, saatlerce uzanıyordu.

Ethel bana döndü ve dedi ki, "Umarım asla, cinsel olarak hoşlanmadığın bir adamla evlenmezsin. Ben evlenmiştim. Ona ilişkin başka her şeyi seviyordum; davranma biçimini, gülümsemesini, konuşmasını; cinsel yanı hariç her şeyini. Evlenmeden önce onu düzeltirim, diye düşünmüştüm. Ters giden hiçbir şey yok gibiydi. Mükemmel bir âşıktı. Duygusal ve romantikti; derin bir his duyuyor ve büyük neşe gösteriyordu. Hassastı ve aşırı derecede sevgi gösteriyordu. Son akşam, uyurken yatağıma geldi. Yarı uyuyordum; bu nedenle her zaman yaptığım gibi

kendimi kontrol edemedim, çünkü onun duygularını incitmek istemiyordum. Yanıma sokuldu ve penisini çok yavaş uzatarak içime girmeye başladı. Genelde her şey çabucak biterdi; bu da dayanmamı mümkün kılardı. Elimde olsaydı beni öpmesine bile izin vermezdim. Ağzını benimkinin üzerine koymasından nefret ederdim. Genelde, son akşam yaptığım gibi yüzümü dönerdim. Şimdi o buradaydı ve ben ne mi yaptım? O zevkten kendisinden geçerken aniden kapalı yumruklarımla omuzlarına vurmaya başladım; tırnaklarımla vücudunu kazıdım ve o bunu zevk almamın işareti olarak aldı; sanki zevkle daha da vahşi oluyormuşum gibi devam etti. Derken mümkün olduğunca alçak bir sesle, 'Senden nefret ediyorum,' diye fısıldadım. Ve sonra kendi kendime, beni duydu mu, diye sordum. Ne düşünüyordu? İnanmış mıydı? Yarı uyuyordu, her şey bitip yatağına dönerken yalnızca öptü beni ve 'İyi geceler', dedi. Ertesi sabah bir şeyler söylemesini bekliyordum. Hâlâ, 'Senden nefret ediyorum,' dediğimi duyduğunu düşünüyordum. Ama hayır seslendirmeksizin sözcükleri içimde biçimlendirmiş olmalıydım. Ve onun bütün söylediği, 'Biliyorsun, dün akşam çok vahşiydin,' oldu ve bundan hoşlanmışçasına gülümsedi."

Brown fonografı çalıştırdı ve dansetmeye başladık. Aldığım biraz alkol kafamı iyi yapmıştı. Bütün evrenin önümde açıldığını hissediyordum. Her şey çok düz ve basit gözüküyordu. Gerçekte her şey tıpkı hiçbir çaba harcamaksızın kayabildiğim karlı bir tepeden

baş aşağı gidiyor gibiydi. Büyük bir dostluk hissediyordum, sanki bütün bu insanları çok yakından tanıyordum. Ama dans etmek için ressamların en çekingenini seçmişim. O da tıpkı benim yaptığım gibi bir şeyleri taklit ediyordu, bundan dolayı da bana çok tanıdık geliyordu. Derinden derine biraz huzursuz olduğunu hissediyordum. Öteki ressamlar dans eder gibi yaparak Ethel ve Mollie'yi okşuyorlardı. O, böyle bir şeye kalkışmadı. Onu keşfederken kendime gülüyordum. Brown ressamın hiçbir girişimde bulunmadığını gördü ve gelip bir dans için onun yerini aldı. Bakirelere dair şeytanca laflar ediyordu. Beni kastedip etmediğini merak ettim. Nasıl bilebilirdi ki? Bir ara kendini bana doğru biraz bastırdı, kendimi çektim. Çekingen genç ressamıma geri döndüm. Dergilere resim yapan bir kadın onunla konuşuyor, onu kızdırıyordu. Kendi çekingenliklerimizle birlikte dans ettik. Çevremizdeki herkes öpüşüyor, birbirlerine sarılıyordu oysa...

Kadın ressam blûzunu fırlatıp atmıştı ve kombinezonuyla dans ediyordu. Çekingen ressam, "Eğer burada kalırsak yakında döşemeye uzanacağız ve sevişeceğiz. Gitmek ister misin?" dedi.

"Evet, isterim," dedim.

Gittik. Sevişmek yerine, konuştu, konuştu... Hayran hayran onu dinliyordum. Bir resmim için aklında bir planı olduğundan bahsetti. Beni bir deniz kızı olarak resmetmek istiyordu; dumanlı, saydam, yeşil, çok kırmızı bir ağız ve saçlarıma taktığım çok kırmızı bir gül dışında; su gibi... Ona poz verir miydim? Likörün

etkisinden korkarak hemen anında yanıt vermedim, o da özür diler gibi, "Onlar gibi kaba olmadığıma üzüldün mü?" dedi.

"Hayır. Üzülmedim. Çünkü seni ben seçtim; kaba olmadığını bildiğim için!"

"İlk partim," dedi alçak gönüllükle, devam etti sözlerine, "sen böyle davranılabilecek türden bir kadın değilsin. Nasıl model oldun? Bundan önce ne yapıyordun? Bir model fahişe olmak zorunda değildir, biliyorum ama bir sürü ellemeye ve türlü taciz teşebbüslerine katlanmak zorunda kalırlar çoğunlukla."

"Ben güzelce idare ediyorum," dedim; bu konuşmadan hiç hoşlanmamıştım.

"Senin için endişeleneceğim. Bu sanat camiasının üyelerini bilirim; çalışırken gizli objektifler, hiçbir şeye uzak değilim... Kendimden bilirim. Ama model soyunup giyindiği zaman, öncesi ve sonrasında, her zaman öyle bir an vardır ki, beni rahatsız eder. Vücudu görmek ilk sürprizdir. İlk seferinde ne hissetmiştin?"

Hiçbir şey. Şimdiden bir resim olduğunu hissetmiştim. Ya da bir heykel. Bir obje, kişisel olmayan bir obje gibi kendi vücudumun alt tarafına baktım.

Sıkıntım rahatsızlık ve açlıkla gittikçe büyüyordu. Hiçbir şeyin beni mutlu kılamayacağını hissediyordum. Umutsuz bir kadın olarak yaşamaya dalma arzusu hissediyordum. Neden, önce aşkta var olma gereksinimine köle olmuştum? Düşlediğim yaşam nerede başlayacaktı? Her stüdyoya, bir türlü gerçekleşmeyen

bir mucize beklentisiyle giriyordum. Bana öyle geliyordu ki dört bir yanımdan büyük bir akıntı geçiyor ve beni hayatın dışında bırakıyordu. Benim gibi hisseden birilerini bulmak zorundaydım hayatı anlamlandırabilmek için. Ama nerede? Nerede?..

Heykeltraşın, karısı tarafından gözlendiğini sezebiliyordum. Stüdyoya umulmadık zamanlarda ve öyle sık geliyordu ki heykeltraşı huzursuz ediyordu. Bu huzursuzluğu açığa çıkarmak istiyordum. Beni iki haftalığına, sürekli poz verebileceğim sayfiye evlerine davet ettiler. Dahası beni davet eden karısıydı. Ama heykeltraş karısı gider gitmez bana döndü ve "Gelmemek için bir bahane bulmalısın. Seni mutsuz edecektir. Ruh sağlığı iyi değil, saplantıları var. Bana poz veren her kadının metresim olduğunu sanıyor," dedi.

Öğle yemeğine çok az bir zaman ayırarak stüdyodan stüdyoya koşturduğum dergi kapakları, dergi hikâyelerindeki resimler ve reklamlar için poz verdiğim telaşlı günlerdi. Yüzümü sezdiğim her yerde görebiliyordum, metrodaki panolarda bile. İnsanlar beni tanımazsa hayrete düşüyordum.

Heykeltraş en iyi arkadaşım olmuştu. Üzüntüyle heykelinin bitmeye yaklaştığını gözlüyordum. Derken bir sabah stüdyoya vardığımda onu parçalamış olduğunu gördüm. Bensiz çalışmaya çabaladığını söyledi. Ama çok mutsuz ya da çok üzülmüş gözükmüyordu. Çok kederlenmiştim; bana sabotaj gibi geliyordu, çünkü çok acemice tahrip edilmiş gözüküyordu. Ama her şeye yeniden başlamaktan gizli bir mutluluk duyduğu-

mu hissetti.

John'la karşılaşmam, sesinin gücünü keşfetmem bir tiyatroda oldu. Sesi borulu bir orgun tonları gibi akıp gitti üzerimden; beni titretti. Adımı yanlış telaffuz ederek yinelemesi bile bana bir okşayış sesi gibi geldi. Bugüne dek duyduğum en derin, en zengin sesti sanki... Henüz doğrudan ona bakamamıştım. Biliyordum ki büyük, keskin, çekici mavi gözleri beni süzüyor fazlasıyla hareketli iri bedenine yaraşır ayaklarını bir yarış atı gibi sinirli sinirli oynatıyordu. Varlığının her şeye bulaştığını hissettim; tiyatroya, sağımda oturan arkadaşa... Ve sanki onu büyülemişim, hipnotize etmişimcesine davranıyordu. Gözleri üzerimdeydi, konuşuyordu ama ben dinleyemiyordum. Öyle bir andı ki genç bir kız değildim artık, her konuştuğunda kendimi baş döndürücü bir spirale, güzel bir sesin ağlarına düşmüşüm gibi hissediyordum. Gerçek bir uyuşturucuydu sesi. Şu an ki ruh durumumu en sonunda bir taksi çağırmaya uğraşırken o da fark etmişti.

Sonunda çağırdı. Onun dairesine gidene kadar başka tek bir söz söylemedik. Bana dokunmadı. Bedenime ihtiyacı yoktu. Benim açımdansa onun varlığı beni öylesine etkiliyordu ki, kendimi uzunca bir süre okşanmış gibi hissediyordum.

Tekrarlamaktan mühtiş bir zevk alıyormuşçasına adımı birkaç kez fısıldadı. Beni de ateş basmıştı. Uzun boyuyla öylece duruyor, keskin mavi gözlerinde gözkapaklarını her kırpışında bir şimşek çakmış gibi korku hissi bırakıyor, insana ardından gelen bir fırtına sanki onu bütünüyle alıp uçuracakmış gibi geliyordu.

Yaklaşarak beni öptü. Önce dili benimkinin üzerinde, oraya buraya gidip geliyordu, sonra yalnızca ucuyla dokunmaya bıraktı. Okşarmışçasına yavaşça eteğimi sıyırdı. Jartiyerlerimi, çoraplarımı ortaya çıkardı. Ardından beni kaldırdı ve yatağa taşıdı. Öyle gevşemiştim ki onu şimdiden içimde hissediyordum. Bana sanki sesi ruhuma ve bedenime emrediyormuş, bütün varlığımı ona açmışım gibi geliyordu. O da bunu hissediyordu ve penisine direnç gösterildiğini hissettiğinde çok şaşırdı.

Yüzüme bakmak için durdu. Çok heyecanlı bir kabul hissi gördü ve daha da sert bastırdı. Gözyaşı ve acı hissediyordum ama sıcaklık her şeyi yumuşatıyordu; kulağıma, "Beni, benim seni istediğim kadar istiyor musun?" diyen sesinin sıcaklığı...

Sonra zevkten inledi. Bütün ağırlığı üzerimdeydi, vücuduma bastırıyordu. Sonra birden oku içimde yok oldu. Açılmış olmanın zevkini hissettim. Yarı düş halinde uzandım.

John, "Acıttım. Zevk almadın," dedi. Yine istiyorum, diyemedim. Elim penisine dokundu. Okşadım. Yay gibi gerilmişti; öyle sertti ki... Yeni bir arzu dalgası hissedene dek beni öptü; tam bir yanıt verme arzusu. Ama o, "Şimdi gene acıyacak. Bir süre bekle. Benimle kalabilir misin, bütün gece? Kalabilir misin?"

Bacağımın kana bulandığını gördüm, yıkamaya gittim. Henüz daha bir şey olmamış gibi düşünüyordum, bu yalnızca keşfin küçük bir parçasıydı. Tümüyle sahip olunmak ve kör edici zevkleri bilmek istiyordum. Sendeleyerek yürüdüm ve tekrar yatağa girdim..

John uyukluyordu. İri vücudu benim üzerime uzandığı zamanki gibi kıvrılmıştı; kolunu başımın durduğu yere atmıştı. Yanına kaydım, yarı uyuklar bir haldeydim. Penisini tekrar elime almak istedim ama onu uyandırmak istemiyordum. Öylece uyumuşum. Nice sonra öpüşleriyle uyandım. Etin karanlık dünyasında yüzüyorduk, yalnızca yumuşak bir et titreyişi hissediyorduk ve her dokunuş bir zevk kaynağıydı sanki... Kalçalarımı sıkıca kavrayarak kendisine çekti. Beni yaralamaktan korkuyordu. Bacaklarımı ayırdım. Penisini yerleştirdiğinde önce acıdı ama, içimdeki zevk daha baskındı. Dışımda bir acı halkası vardı ve onun bertaraf edilmesi için kendimden geçerek penisini daha derinlerimde hareket ettirdim.

Bu sefer o pasifti. "Sen hareket et. Şimdi zevk alacaksın," dedi. Acıyı hissetmiyormuşçasına penisinin etrafında nazikçe titriyordum. Kendimi ona doğru kaldırmak için, yumruklarımı kapatıp arkama yerleştirdim. Bacaklarımı omuzlarına yerleştirdi. Bu halde acı daha da arttı ve o çekildi.

Sabahleyin sersemlemiş ama tutkuya yenik düşmüş yeni bir zevk hissiyle ondan ayrıldım. Eve gittim ve o telefon edene dek uyudum.

"Ne zaman geliyorsun?" diyordu, "seni tekrar görmeliyim. Hemen. Bugün poz veriyor musun?"

Evet. Vermeliyim. "Poz verdikten sonra geleceğim."

"Lütfen poz verme," dedi, "lütfen poz verme. Bunu düşünmek beni mahvediyor. Önce bana gel ve beni gör. Seninle konuşmak istiyorum. Lütfen önce gel ve beni gör."

Ona gittim. "Oh," dedi, arzusunun soluğu yüzümü yakıyordu, "Şimdi seni, bedenini gözler önüne sererek poz verirken düşünmeye dayanamam, bir daha yapmamalısın. Sana bakmam için bana izin vermelisin. Seninle evlenemem çünkü bir karım ve çocuklarım var. Bırak nasıl kurtulabileceğimizi öğrenene dek sana bakayım. Gelip seni görebileceğim küçük bir yer alayım. Poz veremezsin. Sen bana aitsin."

Derken gizli bir hayat sürmeye başladım ve ne zaman dünyadaki herhangi bir başkası için poz veriyor olsam gerçekte güzel bir odada John'u bekliyor oluyordum. Her gelişinde bir hediye, bir kitap, yazmam için renkli kâğıt getiriyordu.

Gizli hayatıma giren tek kişi heykeltraştı; çünkü neler yaşadığımı hissediyordu. Poz vermeme de karışmıyordu. Sorular soruyor; hayatımın nasıl olabileceğine dair kehanette bulunuyordu.

İlk orgazmı John ile hissetmiştim. Öyle kuvvetli ve muhteşemdi ki tekrar tekrar olabileceğine inanamadım. Mutluydum; bir tek onu beklerken acı çekiyor; banyo yapıyor, tırnaklarımı parlatıyor, kokular sürünüyor, meme uçlarıma ruj sürüyor, saçımı tarıyor, rahat bir şeyler giyiniyordum ve bütün bu hazırlıklar imgelemimi onun gelme sahnesine çeviriyordu. Onun beni banyoda bulmasını istiyordum. Geçerken uğradım, demeliydi bana.

Ama son zamanlarda gelişini aksatıyordu ya da sık sık geç kalıyordu. Zamanla gelişlerinde soğuk, küskün olmaya başladım. Beklemek duygularımı yıpratıyordu. İsyan ediyordum. Bir defasında kapının zili çaldığında

yanıt vermedim. Sonra öyle nazik ve kibarca kapıya vurdu ki, içime dokundu, kapıyı açtım. Ama kızgındım ve canını acıtmak istiyordum. Öpüşlerine karşılık vermedim. Ellerini elbisemin altına kaydırana kadar haşindi, canımı acıtıyordu. Ama elleri uyluklarımı bulduğunda kapalı tutmama rağmen ıslandığımı anladı. Neşelendi ve zorla yol açtı kendisine.

Sonra, karşılık vermeyerek onu cezalandırdım o da beni yine acıttı. Aslında zevk almam hoşuna gidiyordu. Şiddetli kalp atışlarından, sesimdeki değişikliklerden, bacaklarımın çekilişinden, ondan nasıl zevk aldığımı biliyordu. Ve bu sefer bir orospu gibi uzandım. Bu ona gerçekten acı verdi.

Asla birlikte dışarı çıkmadık. O da çok meşhurdu, karısı da. Kendisi yapımcıydı; karısı da oyun yazarı.

John, onu beklemenin beni nasıl kızdırdığını keşfettiğinde, düzeltmeye çalışmadı. Gittikçe daha geç geldi. Saat onda geleceğini söylüyor sonra gece yarısı geliyordu. Derken bir gün beni orada bulamadı. Bu onu çıldırttı. Geri dönmeyeceğimi düşünüyordu sanırım. Kasıtlı olarak geç geldiğini sanıyordum, çünkü kızgın olmamdan hoşlanıyordu. İki gün sonra yalvardı ve geri döndüm. İkimiz de çok heyecanlı ve de kızgındık.

"Poz vermeye gitmişsin. Hoşuna gidiyor. Kendini segilemekten hoşlanıyorsun," dedi.

"Sen niye beni o kadar çok bekletiyorsun? Sana duyduğum arzuyu öldürdüğünü biliyorsun. Geç geldiğinde soğuduğumu hissediyorum."

"Çok da soğuk değil," dedi.

Tekrar uyluklarımı kapattım; bana dokunamadı bile. Ama ardından çabucak arkama geçip sarıldı ve beni uzun uzun okşadı. "Çok da soğuk değil," diye tekrarladı ilk kanısını...

Yatakta dizlerini bacaklarımın arasına iterek uyluklarımı açmak için zorladı. "Kızgın olduğun zaman," dedi, "kendimi ırzına geçiyormuşum gibi hissediyorum. Sonra da, beni o kadar seviyormuşsun ki bana karşı koyamamışsın diye, hissediyorum. Görüyorum ki ıslanmışsın; aslında karşı koyman da bozguna uğraman da hoşuma gidiyor."

"John, beni o kadar çok kızdırıyorsun ki seni terk edeceğim," diye bağırdım.

Korktu. Beni öptü. Bunu tekrarlamayacağına söz verdi.

Kavgalarımıza rağmen, John'un beni yalnızca daha duyarlı kılmasıyla sevişiyor olmamızı anlayamıyordum. Vücudumu uyarıyordu. Şimdi kendimi bütün kaprislerimle bırakmak için daha büyük bir arzu bile duyuyordum. Bunu biliyor ve poz vermeye geri döneceğimden korkuyor olmasından dolayı beni daha da uzun okşamaya ve uyarmaya başlamıştı. Yavaşça yana döndüm. Kendime ayırdığım çok fazla zaman vardı, John'a dair düşüncelerimle çok fazla yalnızdım.

Milard beni görmekten özellikle mutlu oldu. Heykeli yine tahrip edilmişti, bu sefer bunu kendisini kasten yaptığını biliyordum. Çünkü bana artık tekrar hoşuna gittiği şekilde poz verdirebilirdi.

Önceki gece, arkadaşlarıyla marihuana içmişti. Dedi

ki, "Bunun kimi kez insanların hayvana dönüştüğü hissi verdiğini biliyor musun? Dün gece bir kadın vardı, bu dönüşümü tamamen gerçekleştirmişti. Ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve bir köpek gibi yürüdü. Elbiselerini çıkardık. Süt vermek istedi. Yeni yetmelermişiz gibi davranmamızı istedi; yere uzanıp onun memelerini emecektik. Elleri ve dizleri üzerinde duruyordu ve memelerini hepimize sundu. Bizim de köpekler gibi yürümemizi istedi ardından. Bu pozisyonda, arkadan içine girmemiz için ısrar etti; ben girdim. Ardından üzerine çömelmiş olarak onu ısırmak beni müthiş tahrik etti. Omuzlarını şimdiye kadar ısırdığım herkesten daha şiddetli ısırdım. O korkmadı. Ben korktum. Bu beni ayılttı. Ayağa kalktım ve sonra arkadaşlarımdan birinin elleri ve dizleri üzerinde onu izlediğini gördüm; kadını ne okşuyordu ne de içine giriyordu; yalnızca tam bir köpeğin yapacağı şekilde kokluyordu. Ve bu, ilk cinsel deneyimimi hatırlattı bana ve acı dolu bir ruh haliyle aletimi kaldırdı.

Çocukluğumda sayfiyede, Martinique'den gelen büyük bir bayan hizmetçi vardı. Çok katlı etekler giyer ve başına renkli bir eşarp bağlardı. Oldukça solgun benizli bir beyaz-zenci meleziydi. Bize saklambaç oynatırdı. Saklanma sırası bana geldiğinde beni eteğinin altına saklar ve otururdu. Ve ben orada yarı soluksuz bacaklarının arasında saklanırdım. Ondan gelen cinsel kokuyu hatırlıyorum; çocuk olduğum halde beni bile tahrik ederdi. Bir keresinde ona dokunmaya çalıştım ama yavaşça elime vurdu."

Sakin sakin poz veriyordum, yanıma gelip bir alet-

le beni ölçüp biçti. Derken hafif hafif okşayan ellerini uyluklarımda hissettim. Gülümsedim. Model standında ayakta duruyordum ve şimdi de okşamaları bacaklarıma kaydı sanki kilden modelimi çıkartıyordu. Ayaklarımı öptü, ellerini tekrar tekrar bacaklarımda ve kalçalarımda gezdirdi. Bacaklarıma dayandı ve beni öptü. Beni kaldırıp döşemeye yatırdı. Sıkıca kendisine bastırdı; sırtımı, omuzlarımı ve boynumu okşadı. Biraz titredim. Elleri düzgün ve yumuşaktı. Bir heykele dokunuyormuş gibi dokunuyordu bana; elleri her tarafımda geziniyordu.

Sonra sedire doğru yürüdük. Beni karnımın üzerine yatırdı. Elbiselerini çıkarttı ve üzerime uzandı. Penisini kalçalarımın üzerinde hissediyordum. Ellerini belime doğru kaldırdı ve içime girebilecek kadar, hafifçe kaldırdı. Beni ritmik olarak kendisine doğru bir çekip bir indiriyordu. Onu daha iyi hissetmek için gözlerimi kapattım ve penisin ıslaklığın içindeki kayma sesini dinledim. Öyle şiddetli itiyordu ki beni zevklendiren küçük şıkırtı sesleri çıkartıyordu.

Parmakları tenimi deliyordu. Tırnakları keskin ve acıtıcıydı. Şiddetli ani itişleriyle beni öylesine uyardı ki ağzım açıldı ve sediri ısırdım. Derken ikimiz de aynı anda bir ses işittik. Millard hızla kalktı; elbiselerini toplayıp heykelinin durduğu balkona giden küçük merdivene atıldı. Ben sahnenin arkasına kaydım.

Stüdyonun kapısı ikinci defa vuruldu ve karısı içeri girdi. Titriyordum ama korkudan değil, zevk anımızın ortasında durdurulmanın şokundan. Millard'ın karısı stüdyoyu boş gördü ve çıktı gitti. Millard giyinmiş

olarak geldi. "Bekle bir dakika," dedim ve ben de giyinmeye başladım. O anın büyüsü yok olmuştu. Hâlâ ıslaktım ve titriyordum. Dar külotumu giyerken ipeğin teması beni bir el dokunuyormuş gibi etkiledi. Gerilime ve arzuya daha fazla dayanamıyordum. İki elimi, Millard'ın yaptığı gibi oramın üzerine koydum ve bastırdım; gözlerim kapalıydı ve Millard'ın beni okşadığını hayal ediyor, tepeden tırnağa dek titriyordum, sonunda kendi elimle işimi bitirmiştim.

Millard yine benimle birlikte olmak istiyordu ama karısının sürpriz yapabileceği stüdyoda değil. Öyleyse başka bir yer bulmalıydık. Gittiğimiz yer bir arkadaşa aitti. Yatak derin bir girintiye konmuştu ve üzerinde aynalar ve küçük loş ışıklı lambalar vardı. Millard bütün ışıkları kapatmak istedi, benimle karanlıkta birlikte olmak istediğini söyledi.

Bedeninin şekline hasret değildim nasılsa onu iyi tanıyordum, şimdi kapalı gözlerle hissetmek istiyordum onu; yalnızca cildini ve teninin yumuşaklığını... Bacakları öyle gergin ve güçlü ama dokunması o kadar yumuşak ki!.. Ayaklarının sanki ondan bağımsızmışçasına duran parmaklarını bir elin parmakları gibi ayrı ayrı, bükülmemiş ve öyle güzel boyanmış ayak tırnaklarını, öyle seviyordum ki... ve bacaklarının altlarını... Ellerini vücudumun her tarafında gezdirdi. Yavaş yavaş, tenine bastırarak, her kıvrımını hissederek. "Eğer elim burada, bacaklarının arasında kalsa," dedi, "onu hisseder misin, hoşlanır mısın, daha yakın olmasını ister misin?"

"Daha yakın, daha yakın," dedim.

"Sana bir şeyler öğretmek istiyorum," dedi Millard, "ister misin?"

Parmağını içime yerleştirdi. "Şimdi parmağımın etrafında daralmanı istiyorum. Orada penisin etrafında daralıp genişleyen bir kas var. Dene!"

Denedim. Parmağı orada ileri geri gidip geliyordu. Hareket etmeyi bıraktığında bu sefer ben onu içime çekmeye çalıştım ve bahsettiği kası hissettim, ilk başta zayıfça, sonra daha hızlı parmağın etrafında açılıp kapanıyordu.

"Evet, böyle. Daha güçlü yap, daha güçlü," dedi Millard.

Ben de öyle yaptım; açılıyor, kapanıyor; açılıyor, kapanıyordu. İçerde küçük bir ağız gibiydi, parmağı sıkıca sarıyordu. Onu elime alıp emmek isteğiyle sürekli denedim sıkıştırmamı...

Derken Millard birden penisini yerleştireceğini ve hareket etmeyeceğini söyledi; benimse harekete devam etmem gerekiyordu. Onu daha da güçlü kavramayı denedim. Bu hareket beni tahrik ediyordu ve her an orgazm olabileceğimi hissediyordum ama onu defalarca kavradıktan, penisini içimde emdikten sonra zevkle inleyen oydu ve orgazm olmayı engelleyemiyormuşçasına hızla itmeye başladı. Yalnızca içsel hareketi sürdürdüm ve ben de orgazm oldum, müthiş bir biçimde; ta dölyatağımın diplerinde...

"John bunu sana göstermiş miydi?" dedi.

"Hayır."

"Ne göstermişti?"

"Bunu," dedim. "Üzerime çöküyorsun ve itiyorsun."

Millard söz dinledi. İlk orgazmın hemen arkasından penisi çok güçlü olmamasına karşın yine de eliyle iterek içeri kaydırdı. İki elimi uzattım ve kürelerini okşadım; iki parmağımı penisinin dibine koydum ve sanki hareket ediyormuşçasına ovmaya başladım. Millard aniden uyandı, penisi sertleşti ve tekrar gidip gelmeye başladı. Sonra durdu.

"Bu kadar istememem gerek," dedi yabancı bir tonla, "John için çok yorgun olacaksın."

Sırtüstü uzandık ve dinlendik, sigara içtik. Millard'ın cinsel arzudan başka bir şey hissedip hissetmediğini, John'a olan sevgimin onu düşündürüp düşündürmediğini merak ettim. Ama yine de konuşurken acı dolu bir sesi vardı, soru sormaya devam etti.

"John bugün sana sahip oldu mu? Bir defadan fazla içine girdi mi? İçine nasıl giriyor?"

Haftalar geldi geçti, Millard bana John'la yapmadığım birçok şey öğretti ve ben de öğrenir öğrenmez onları John'la deniyordum. En sonunda John yeni fantezileri nereden öğrendiğimden şüphelenir oldu. Ondan önce hiç kimseyle sevişmediğimi biliyordu. Kasımla penisini kavradığımda hayretler içinde kaldı.

İki gizli ilişki bana güç gelmeye başlamıştı ama tehlikeden ve yoğunluktan hoşlanıyordum.

Elena

Elena peronda Montreux trenini beklerken bir yandan da çevresinde aceleyle koşuşturan insanları ilgiyle izliyordu. Her yolculuk onda, aynı tiyatroda perdenin açılmasını bekleyen insanların hissedebileceği merakı ve umuru, aynı heyecanlandırıcı huzursuzluğu ve beklentiyi uyandırıyordu.

Tren yavaş yavaş hareket ederken; kendini yolcu etmeye gelen, konuşmaktan hoşlanabileceği çeşitli erkekleri teker teker ele alıp veda sözlerini veya öteki yolculara yalnızca hoşça kal dediklerini düşünüyor garip bir biçimde hayrete düşüyordu. Arzuları belirsiz ve şaireneydi. Kabaca hayattan ne umduğu sorulsaydı şöyle yanıtlayabilirdi: *"Le mervilleux."* Bedenin belirli bir bölgesinden kaynaklanmayan bir açlıktı bu. Tanıştığı bir yazarı eleştirdikten sonra birilerinin de onun

hakkında şöyle dediği doğruydu: "Onu gerçekte olduğu gibi göremezsin, aslında hiç kimseyi gerçekte olduğu gibi göremediğin gibi. O seni devamlı hayal kırıklığına uğratacak, çünkü o kendisinin de bilmediği birilerini bekliyor."

Aslında hep birilerini beklediği doğruydu; her kapı açılışında, bir partiye gittiğinde, herhangi bir toplantıda, bir kafeye, bir tiyatroya girdiğinde...

Tek tek ele aldığı erkeklerin hiçbiri tren yolculuğuna eşlik etmesini isteyebileceği türden değildi. O da yanındaki kitabı açtı: *Lady Chatterley'in Âşığı*.

Sonraları Elena, sanki bir şişe en seçkin Burgundy'nin tamamını içmişçesine bedenini kaplayan müthiş bir sıcaklık duygusu içinde, bütün insanlardan sakladığı, ona bir suç gibi gözüken bir gizi keşfetmenin verdiği büyük bir kızgınlık hissi dışında bu yolculuğu hatırlamadı. Her şeyden önce, Lawrence'ın anlattığı duyarlılıkları hiç bilmediğini ve bunun da açlığının doğası olduğunu keşfetti. Ama şimdi tamamen farkında olduğu başka bir gerçek vardı. Derinlerde bir yerlerde bir şeyler onda çok olası deneylere karşı sürekli bir savunu hali, zevk ve yayılma sahnelerinden kaçıp uzaklaşma dürtüsü yaratmıştı. Çok kere tam sınırda durmuş ve sonra ters yüz etmişti bu duyguyu. Yitirmişliği, önem vermezden gelme hallerinden kendisini sorumlu tutuyordu.

İçinde çöreklenmiş olan Lawrence'ın kitabının batık kadını, en sonunda, sanki sürekli okşanarak birilerinin gelmesi için ortaya çıktı, hassaslaştı, hazırlandı.

Caux'da trenden yabancı bir kadın indi. Elena için burası, içindeki yolculuğuna başlamaktan hoşlanacağı bir yer gibi görünmüyordu. Caux bir dağın zirvesiydi ve her şeyden yalıtılmış gibiydi. Cenova Gölü'nü boylu boyunca görüyordu. Bahardı, karlar eriyordu ve tren dağa tırmanmaktan nefes nefese kalmış küçük bir çocuk gibiydi. Elena, karamsarlıkları ve daha nice duyguları böyle yeni doğmuş bir sel gibi akarken trenin yavaşladığını, İsviçre insanının ağır jestlerinden, hayvanların yavaş hareketlerinden, dingin örtüsüyle kırlardan rahatsız olduğunu hissetti. Burada çok uzun süre kalmayı düşünmüyordu. Bu yeni yerde kitabı yayıma hazır hale gelene kadar dinlenecekti sadece...

İstasyondan, bir peri masalı evine benzeyen dağ evine kadar yürüdü; kapıyı cadıya benzeyen bir kadın açtı. Kadın kömür karası gözleriyle dik dik Elena'ya baktı ve sonra içeri girmesini söyledi. Normalden küçük kapıları ve minimal döşenmiş odalarıyla bütün ev onun için inşa edilmiş gibi geldi Elena'ya. Kadının dönüp, "Masaların ve sandalyelerin ayaklarını kısaltım. Evimi sevdiniz mi? Ona Rumence 'küçük ev' anlamına gelen *-Casutza* diyorum," dediğinde ev için düşündükleri doğrulanmış oldu.

Elena girişin yanında kar ayakkabısı, ceket, kürklü şapka, pelerin ve sopa yığınına rastladı. Bunlar bölmeden taşmışlar ve yere konmuşlardı. Kahvaltı tabakları hâlâ masadaydı.

Cadının ayakkabıları, merdivende yürüyormuşçasına takunya gibi ses çıkartıyordu. Sesi erkek gibi kalındı

ve dudaklarında yeni yetme oğlanların bıyığına benzeyen küçük kara tüycükler vardı. Sesi keskin ve ciddiydi.

Elena'ya odasını gösterdi cadı. Oda, bambu bölmelerle bölünmüş; evin güneşli tarafı boyunca uzanan göle bakan bir terasa açılıyordu. Güneş banyosundan çekinmesine rağmen hemen kendisini bu ışık demetine bıraktı. Güneş banyosu onu heyecanlandırdı ve bütün vücudunu alev alev uyardı. Bir ara kendisini okşamaya başladı; bu ışık demetine gözlerini kapadı ve *Lady Chattlerley'in Âşığı*'ndan sahneler anımsadı.

Ertesi günlerde sabahları uzun yürüyüşlere çıktı. Öğle yemeklerine sürekli geç kalıyordu. Böyle zamanlarda Madam Kazimir ona dik dik bakıyor ve servis yaparken hiç konuşmuyordu. Evin ipotek borçları için her gün Madam Kazimir'e insanlar geliyordu. Evi satmakla gözünü korkutuyorlardı. Evini, koruyucu kabuğunu, kaplumbağa kabuğunu elinden alırlarsa öleceği açıktı. Bununla birlikte hoşlanmadığı konukları dışarı atıyor ve erkekleri içeri almıyordu.

En sonunda bir sabah trenden inip Casutza'nın harika görüntüsüne kapılmış bir ailenin –karı, koca, ve küçük kızları– görünüşüne teslim oldu. Çoktandır Elena'nın hemen ötesinde verandada oturuyorlar ve güneşin altında kahvaltılarını ediyorlardı.

Bir gün Elena evin arkasındaki tepeye tek başına çıkan bir adamla karşılaştı. Hızla yürüyordu adam ve geçerken Elena'ya gülümsedi; düşmanları tarafından izleniyormuşçasına yürüyüşüne devam etti. Güneşin

ışıklarından tümüyle yararlanabilmek için gömleğini çıkarmıştı. Bronzlaşmış muhteşem bir atlet vücudu gördü onda Elena. Yüzü öyle pek de yaşlı görünmüyordu; tepesi sık, biraz da grileşmiş saçlarla kaplıydı. Gözleri tam olarak insansı değildi. Bir hayvan terbiyecisininki gibi hipnotize edici, sabit bakışları otorite ve şiddet doluydu. Elena bu ifadeyi Montmartre civarındaki köşelerde bekleşen şapkalı ve renkli fularlı muhabbet tellallarının gözlerinde de görmüştü.

Bakışlarındaki tezata rağmen adamın aristokrat bir görünüşü vardı. Hareketleri dinç ve masumdu. Yürürken biraz sarhoşmuş gibi sallanıyordu. Tüm gücünü Elena'ya fırlattığı bakışında topladı; sonra masum, rahat rahat gülümseyerek yürümeye devam etti. Elena'yı duraksatmıştı bu bakış; neredeyse adamın cüretine kızacaktı. Ama gençlik dolu gülüşü bakışların kötü etkisini silip Elena'yı anlayamadığı duygular içinde bıraktı. Elena geri döndü.

Casutza'ya vardığında huzursuzdu. Gitmek istiyordu. Başka bir yere gitme arzusu içten içe kemiriyordu onu. Bu sayede bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu anladı. Paris'e dönmeyi düşündü. Sonra da kararından caydı.

Bir gün aşağıda paslanmaya bırakılmış olan piyano birden müzik yaymaya başladı etrafa. Ahenksiz notalar, küçük sefil barlardaki piyanoların sesini hatırlatıyordu. Elena gülümsedi. Bir yabancı kendi kendine eğleniyordu herhalde... Aslında, piyanonun doğasına karşı çıkıyordu. Şimdiye değin saçları örgülü küçük

İsviçreli kızların çalmış olduğu piyanonun burjuva bayağılığına tamamen ters sesler çıkarıyordu.

Ev birden neşelenmişti ve Elena dans etmek istedi. Piyano sustuğunda onu, mekanik bir kukla gibi kolları havada bırakıvermişti. Verandada tek başınaydı; ayakları üstünde bir topaç gibi döndü. Birden hiç beklemediği şekilde, bir erkek sesi oldukça yakınından gülerek seslendi, "Bu evde canlı insanlar da varmış." Bambu aralıklardan sakin bir şekilde bakıyordu kendisine. Elena, hapsedilmiş bir hayvan gibi hissetti kendini; parmaklıklara yapışmış silüetini ancak seçebiliyordu adamın...

"Yürümek ister misin?" diye sordu adam, "bence burası bir mezar. Ölüler evi. Yüce taşlaştırıcı da Madame Kazimir. Bizi sarkıtlara çevirecek. Bir mağaranın tavanından sarkarken saatte bir sarkıt damlasına hakkımız olacak."

Elena'yla komşusu yürümeye başladılar. Adamın ilk söylediği şey, "Senin geri dönme alışkanlığın var sanırım, yürüyüşe başlıyorsun ve sonra geri dönüyorsun. Bu çok kötü. Bu, yaşama karşı işlenen suçların en önemlisi olmalı... Ben cesarete inanıyorum," oldu.

"İnsanlar cesareti başka birçok şekilde gösterirler," dedi Elena, "genelde, aynı senin söylediğin gibi geri dönerim ve eve girip, sansürcülerin kafayı takacağı bir kitabı bitirmeye çabalarım. Buna doğal güçlerin yanlış kullanımı denir!" dedi adama.

"Ama sonra," dedi Elena, "kitabımı dinamit gibi kullanırım, patlamanın olmasını istediğim yere koyar

ve fitilini ateşleyerek yolumu açarım."

Elana bunları söylerken, yol yapımının sürdüğü dağda bir patlama oldu. Tesadüfe birlikte güldüler.

"Yazarsın yani," dedi adam, "ben her çeşit işin adamıyım ressam, yazar, müzisyen, serseri; görüntüyü kurtarmak için geçici bir süre kiralanmış bir kadın ve çocuk var yanımda. Bir arkadaşın pasaportunu kullanmak zorundayım. Bu arkadaşı bana karısıyla çocuğunu ödünç vermek zorunda bıraktım. Onlar olmasaydı burada olamayacaktım. Fransız polisini rahatsız etmek gibi bir yeteneğim var. Kapıcımı öldürmedim, aslında bunu yapmalıydım ya, neyse. Kadın beni bunu yapmaya yeterince tahrik etti. Ben yalnızca bazı konuşkan devrimcilerin yaptığı gibi, birçok akşam aynı kafede yüksek sesle devrim methiyesi yaptım sadece. Bir sivil polis en ateşli hayranlarımdandı; gerçekten de öyleydi! En iyi konuşmalarımı sarhoşken yapmışımdır."

"Sen hiç yoktun oralarda," diye devam etti adam, "hiç kafelere gitmiyorsun. Onu aradığımızda kalabalık bir kafede bulamayacağımız, öykülerindeki gizler aracılığıyla arayıp bulmamız, yakalamamız gereken bir gizemli ve çekici kadını oynuyorsun."

Konuştuğu tüm süre boyunca adamın gülen gözleri sürekli Elena'nın üzerindeydi. Tüm sakladıklarını ve gizemli anlaşılmazlığını tam olarak kavramış gibi bakışlarını üzerinde sabitlemişti. Rüzgâr, eteğini bir balerininki gibi havalandırıp saçını fora edilmiş yelkenler gibi uçuruyorken, Elena'nın durduğu yere mıhlanmasına bir katalizör gibi etki ediyordu.

Elena'nın içine saklanma yeteneğinin farkındaydı. Ama onun gücü daha da fazlaydı. Elena'yı durduğu yerde istediği kadar hareketsiz kılabilirdi. Elena, yalnızca kafasını öte yana çevirdiği zamanlarda özgür kalabiliyordu. Ama adamdan tümüyle kaçabilme özgürlüğüne sahip değildi.

Üç saatlik bir yürüyüşten sonra bir dağ evinin yakınlarındaki bir çam yaprağı yığının üstüne düştüler. Evin içinden piyano sesi duyuluyordu.

Adam Elena'ya gülümsedi ve "Gündüzü ve geceyi geçirmek için harika bir yer. İster misin?" dedi.

Elena'nın çam yaprakları üstünde sırtüstü uzanarak suskun bir halde sigara içmesine izin verdi. Elena yanıt vermedi; sadece gülümsedi.

Sonra dağ evine gidip yemek ve oda istediler. Yemek odaya çıkarılacaktı. Adam dağ evinin sahibine isteklerinin eksiksiz karşılanması için, komilere kesin emirler vermesini söyledi. Adamın bu kaçak işteki kararlılığı aynı şekilde karşısındaki tüm engelleri aşacak şekilde büyük arzularına da yansıyacağı duygusuna kaptırdı Elena'yı...

Adamdan kurtulmak için geriye çekilmek istemiyordu. Bir kendini bırakma duygusu, onu sonsuza dek kendinden geçirten, bütünüyle bir yabancıya teslim eden bir heyecanın doruklarına ulaşacağı duygusu içinde yükseliyordu. Daha ne kendisi adamın ismini biliyordu, ne de adam onunkini oysa... Odaya çıkarken titriyor, adamın çıplak bakışları sanki içine işliyordu.

Odada kendilerini korkunç büyük, abartılı oymalı

bir yatakta başbaşa bulduklarında Elena ilk önce balkona doğru hareket etti ve adam da onu izledi. Adamın yapacağı hareketin sahiplenici bir davranış olacağını ve onu baştan savamayacağını hissetti. Bekledi. Hiç ummadığı bir şey oldu oysa.

Duraksayan kendisi değil, onu otoritesiyle buraya getirmiş olan adamdı. Elena'nın önünde gözlerinde huzursuz bakışlarla durgun, sıkıntılı duruvermişti birden. Dostça bir gülümsemeyle, "Şimdiye dek benim için tanıdığım –sevebileceğim– ilk gerçek kadının sen olduğunu seziyor olmalısın. Seni buraya gelmeye ben zorladım. Burada olmak istediğinden emin olmak istiyorum diyerek fısıltılı konuşmasını yarıda kesti."

Elena'nın içi, bu çekingen itiraf karşısında, şimdiye dek hiç tatmadığı bir sevecenlikle dolmuştu. Adamın gücü Elena'nın önünde boyun eğiyor, aralarında başlayan bu rüyanın gerçekleşmesinden önce kararsızlık gösteriyordu. Elena sevecenlik girdabına iyice kapılmıştı. Adama doğru yaklaşıp ona dudaklarını uzatan o oldu.

Adam ellerini göğüslerine koyarak öptü onu. Dişlerini hissetti adamın. Adam, nabzının hızlı atışını gösteren damarlı boynunu ve boğazını öptü, ellerini sanki Elena'nın kafasını gövdesinden ayıracakmış gibi boynuna dolamıştı. Tamamen sahip olunmak arzusuyla kıpırdandı Elena. Adam onu öperken bir yandan da elbiselerini çıkarıyordu Elena'nın. Elena'nın giysileri üzerinden kayarken hâlâ ayakta öpüşüyorlardı. Adam ağzını Elena'nın yüzünde, boynunda, saçlarında gezdirir halde yatağa taşıdı onu.

Okşayışlarının garip bir özelliği vardı adamın. Bazen yumuşak ve eritici, gözleri kendisininkilere sabitlendiği zamanlarda beklenenin tersine, bir vahşi hayvanınkini andırır sertlikteydi okşayışları. Vücudunun her yerinde dolaşan, toprak ve çimeni birlikte kavrıyormuşçasına, sanki organının tüylerini vücudundan koparmak istiyormuş gibi çekiştiriyordu.

Gözlerini kapadığında, adamın vücudunun her noktasına dokunan bir sürü eli ve üzerinde böylesine süratle gezinen bir sürü ağzı varmış gibi geliyordu Elena'ya. Bir kurt keskinliğindeki dişleri en etli yerlerine batıyordu. Artık çıplak olan adam, Elena'nın üzerine uzandı. Üstündeki ağırlığının, onun gövdesinin altında ezilmenin tadını çıkarıyordu Elena. Adamın ağzından ayaklarına kadar kendisine yapışmasını istedi. Tüm vücudunu titremeler kapladı. Adam, şimdiye kadar yapmadığı bir şeyi istiyor, dizleri çenesine değene kadar bacaklarını kaldırmasını, o haliyle arkasına dönmesini fısıldıyordu. Bu hareket sonrası elleriyle kalçalarını araladı. Elena'nın içinde kalarak sırtüstü yatıp bekledi.

Sonra Elena çekildi. Yarı oturur bir halde, saçları karışık ve gözleri uyuşmuş, sanki hafif bir sisin ardından sırtüstü yatan adamı gördü.. Ağzı penisine ulaşana dek yatağın alt tarafına kaydı. Organın her tarafını öpmeye başladı. Bir inilti duyuldu. Her öpüşte penis yavaşça kıpırdıyordu. Adam Elena'ya baktı. Elena'nın kafasını tutarak ağzını penisin tamamını içine alacak şekilde bastırdı. Elena yukarı ve aşağı hareket ederken elleri kafasında kaldı ve bir süre

sonra yavaşça yana kaydı, dayanılmaz bir zevk iniltisiyle karnına düştü; öylece gözleri kapalı Elena'nın zevkine varırken oldukça mutlu görünüyordu.

Onun kendisine baktığı gibi dingin bakamıyordu ona Elena. Gözleri duygularının şiddetiyle bulanmıştı. Adama bakar bakmaz tekrar ağzıyla, elleriyle ve tüm vücuduyla onun tenine dokunma arzusuna kapılıyordu. Hayvansı bir hareket içinde, teninin tadını çıkararak tüm vücudunu adama sürttü. Sonra yan döndü ve öylece kaldı. Kalıbını çıkaracakmış gibi tekrar tekrar adamın ağzına dokundu. Ağzının, gözlerinin, burnunun biçimini bedeninin her yerini keşfetmek; derisinin yapısını, dokunuşunu, saçlarının uzunluğunu, kulak arkasındaki aldığı biçimi bile anlamak isteyen bir kör gibiydi. Bunları yaparken parmakları son derece yavaş hareket ediyor, sonra birden delirerek, etin içine geçip, gerçekliğinden emin olmak istercesine adamın canını acıtıyorlardı.

Birbirlerinin bedenlerini yeni keşfeden insanların dışa yansıyan duygularıydı bunlar. Bu kadar çok dokunuştan sonra parmakları uyuşmuştu Elena'nın. Hareketleri yavaşladı bir rüyanın sonuna geliyordu sanki. Elleri ağırlaştı. Adamın ağzı hiç kapanmamıştı.

Bal nasıl da aktı Elena'dan. Adam parmaklarını uzun bir süre içine soktu organının sonra aynı şeyi organıyla yaptı, ardında da üzerinde yatan Elena'yı hareket ettirmeye başladı. Adam Elena'ya sahip olurken organını görebiliyordu. Elena'yla birlikte bir süre dalgalanan, doruğa ulaşmaya çalışan vücutlarını izlediler. Adam Elena'yı bekliyor, hareketlerini kontrol

altında tutuyordu.

Elena hareketlerini hızlandırmadığı için, adam pozisyonunu değiştirerek sırtüstü yatırdı onu. Öyle eğilmişti ki içine daha şiddetli bir şekilde girebiliyordu, rahminin en dibine dokunuyor, sonra tekrar tekrar et duvarlara çarpıyordu. Elena içinde yeni bazı hücrelerin uyandığına dair bir duyguya kapıldı. Adamın içine girmesine ve ritmik hareketi tutturmasına sanki yeni parmakların, yeni ağızların eklenerek tepki verdiğini, bu emişin giderek daha da zevkli bir hale geldiğini, sürtünmenin yeni zevk dalgaları uyandırdığını duyumsadı. Doruğa ulaşmak için hareketlerini hızlandırdı Elena. Bunu fark eden adam hareketlerini çabuklaştırdı, aşk sözcükleriyle, okşayan elleriyle, Elena'nın dudaklarına yapıştırdığı ağzı aracılığıyla kendisiyle birlikte gelmesini sağlamaya çalıştı. Dilleri, dölyatağı ve penisle aynı ritim içinde hareket etti ve bütün vücuduna yayılan bu kösnül; zevkten yarı hıçkırık yarı gülme şeklinde orgazma ulaştılar, Elena'nın ağzıyla organı arasında artan zevkin yarattığı akım yerini titremelere bıraktı.

Elena Casutza'ya döndüğünde Madam Kazimir onunla konuşmayı reddetti. Şiddetli lanetleyişini sessizce ama bütün güne yayacak yoğunlukta sürdürdü.

Elena Paris'e dönüşünü erteledi. Pierre'den vazgeçemiyordu. Her gün buluştular, bazen bir geceyi Casutza dışında geçiriyorlardı. Rüya, bir kadının Pierre'i çağırmaya gelişine dek aralıksız on gün devam etti. Elena'yla Pierre'in olmadığı bir akşamdı. Adamın karısı karşıladı kadını. Kapıyı içerden kilitlediler.

Madam Kazimir konuştuklarını dinlemeye çalıştı ama başını küçük pencerelerden birinde fark ettiler.

Kadın Rustu. Menekşe gözleri, koyu saçları ve Mısırlı hatlarıyla çok güzel bir kadındı. Fazla konuşmuyordu. Çok rahatsız olmuş gibiydi. Pierre sabah geldiğinde kadını orada buldu. Şaşırdığı çok belli oluyordu. Elena anlaşılmaz bir endişeye kapıldı. kadından korkmuştu. Aşkının tehlikede olduğunu hissetti. Saatler sonra buluştuklarında Pierre, her şeyin iş gereği olduğunu; kadının emir üzerine geldiğini, gitmesi gerektiğini, Cenevre'de kendine bir görev verildiği haberini aldığını söyledi Elena'ya. Paris'teki zorluklardan bundan sonra verilecek emirlere uyması şartıyla kurtarılmıştı. Elena "Benimle Cenevre'ye gel," teklifini ne kadar da duymak isterdi Pierre'den... Oysa Pierre böyle bir isteği dillendirmedi.

"Ne kadarlığına gidiyorsun?"

"Bilmiyorum."

"O... Onunla birlikte mi?" İsmini bile söyleyememişti Elena.

"Evet, sorumlu olan o."

"Eğer seni bir daha göremeyeceksem Pierre, bana en azından doğruyu söyle."

Ama ne konuşma tarzı, ne de söyledikleri yakından tanıdığı bu adamdan geliyora benzemiyordu. Sadece emredilene uyuyordu sanki. Başka hiçbir şeyi düşünmüyordu. Tüm kişisel hâkimiyetini kaybetmişti. Konuştuklarını başka biri dinliyormuş gibi kuşkulu davranıyordu. Elena sessizleşti. Sonra Pierre yaklaştı

ve fısıldadı. "Hiçbir kadına âşık değilim. Hiç olmadım da. İşime âşığım ben. Seninleyken büyük bir tehlike içindeyim. Anlaşabildiğimiz birçok yönden birbirimize yakın olduğumuz için yanında gereğinden fazla kaldım. İşimi unuttum."

Elena bu sözleri kendine defalarca tekrar etmek zorunda kaldı. Adamın konuşurken ki yüzünü; artık tutkulu bir arzu yoğunluğu içinde bakmayan gözlerini, arzu ve aşkın kanunlarını değil, emirleri dinleyen bir adamın gözlerini aldı hafızasına...

Elena'yı gizli dünyasından yaşamının derin mağaralarından çıkarmak için herkesten fazla şey yapmış olan Pierre, şimdi onu daha derin korku ve şüphe çukurlarına fırlatıyordu. Düşüş şimdiye dek yaşamış olduklarından daha korkunçtu; çünkü duygularına fazlasıyla gömülmüş, kendisini kaptırmıştı.

Pierre'in sözlerini hiç sorgulamadı; peşinden gitmeyi de düşünmedi. Casutza'yı Pierre'den önce terk etti. Trende adamın açık, emredici ama derinlerde bir yerlerde kolay yaralanabilir ve teslimiyetçi yüzünü hatırladı.

Duygularının en korkutucu yanı; eskisi gibi geriye çekilip içine kapanarak sağır ve renk körü olamaması, küçük bir kızken gerçeklikten kurtulmak için yapmış olduğu gibi kendini uzun süreli bir fantezinin içine atamamasıydı. Adamın tehlikeli yaşamı, onun güvenliği için duyduğu endişeyle doluydu kafası; sadece vücuduna değil bütün varlığına da işlemiş olduğunu fark etti. Tenini, güneşin altın sarısına boyadığı saçlarını, ağzını güçlü dudakları arasına almak için eğildiğinde

oynayan sabit bakışlı yeşil gözlerini düşününce kasılmaya başlıyor, hâlâ Pierre'in hayaline tepki veriyor ve işkence çekiyordu.

Kendisini tamamıyla parçalayacağını düşündüğü çok canlı ve güçlü bir acılı halden saatlerce sonra yarı uyku halinde garip bir uyuşukluğa kapıldı. İçinde bir şeyler kırılmıştı sanki. Artık acı ya da zevk hissi yok olmuştu. Tamamen duygusuzdu. Tüm yolculuk gerçek dışılaştı. Vücudu tekrar ölmüştü.

Miguel sekiz yıllık ayrılıktan sonra, Paris'e gelmişti. Miguel gelmişti ama Elena'ya hiç sevinç ya da teselli getirmiyordu bu. Çünkü Miguel Elena'nın ilk yenilgisinin sembolüydü. İlk aşkıydı Miguel.

Miguel'le tanıştığında daha çocuktular. Bir sürü kuzen, teyze, amcanın olduğu büyük bir aile yemeğinde kaybolmuş iki kuzendiler. Miguel manyetik bir şekilde Elena'ya çekilmişti, onu bir gölge gibi izliyor, Elena'nın alçak ve belirsiz, kimsenin duyamadığı sesinden çıkan her sözcüğe kulak kabartıyordu.

O günden itibaren Elena'ya mektuplar yazmış, arada sırada okul tatillerinde görmeye gelmişti. Bu, okuduğu mektuplarda, bir öykü ya da romanın, bir efsanenin metnindeki kahramanların birbirlerine duydukları romantik bağ vardı.

Buluştuklarında öylesine çok gerçek dışılığa gömülmüşlerdi ki birbirlerine dokunamadılar. El ele bile tutuşamadılar. Birbirlerinin varlığında yücelmişler ve aynı duygularla hareket ediyorlardı. Daha derin bir heyecanı duyan önce Elena oldu.

Bir gün bir partiye gittiler, güzelliklerinin farkında

olmaksızın dansa kalktılar. Diğer insanlar farkındaydı oysa. Elena diğer genç kızların Miguel'e baktıklarını, dikkatini üzerlerine çekmeye çalıştıklarını gördü.

Dansı bıraktıklarında Miguel'e, onu sardığı bu sıcak bağlılığın dışından, tarafsız bir gözle baktı bir an. Biraz ötede duruyordu Miguel. Uzun boylu, hareketli genç bir adamdı. Hareketleri serbest, zarif ve kasları güçlü, sinirleri bir leoparınki gibi süzülen ama her an sıçramaya hazır gibiydi. Gözleri yaprak yeşili ve nemliydi. Teni fosforlu bir deniz yıldızı gibi, güneşin gizemle aydınlattığı parlaklıktaydı. Yırtıcı bir hayvanın güçlü dişlerine ve tensel açlığı sergileyen dolgun bir ağıza sahipti.

Miguel de Elena'yı ilk kez o gün onu saran efsanenin dışında gördü. Bütün erkeklerin onun peşinde olduğunu, gövdesinin hiç durmadığını, her an ayaklarının üzerinde hafifçe esneyerek uçup gidiverecekmiş gibi durduğunu, ona boşuna ümit bağladığını düşündü. Tüm erkekleri onu avlamaya iten şey Elena'nın şiddetli cinsel yaşam doluluğu ve hiçbir şeyi umursamaz tavrıydı. Tül inceliğiyle hareket eden narin vücudu ve yüzünde bir gül endamı ile duran dolgun ağzı onu daha da canlı gösteriyordu.

Başka bir dünyadan gelipte bu yüze gömülmüş ve bu ruha doğrudan nüfuz eden bir ses çıkaran bu ağız, Miguel'i öylesine etkiliyordu ki diğer erkeklerin Elena'yla dans etmesine izin vermedi. Dans ederken vücudunun dışında Elena'ya dokunmuyordu. Elena'nın gözleri, Miguel'i kendisine doğru, uyuşmuş bir ruh halinin duygusuzluğu içine çekiyordu.

Oysa Elena Miguel'le dans ederken, bu uyuşuk ruh halinden kurtulmuş vücudunun birdenbire her hareketinin yeni bir ateşle tutuştuğunu hissetmiş, Miguel de bunun farkına varmıştı. O anda Miguel'in ağzının içine düşmek, kendini gizemli bir sarhoşluğa bırakmak istemişti.

Miguel'in sarhoşluğu ise bir başkaydı. Gerçek dışı bir yaratık, bir efsane tarafından baştan çıkarılmış gibiydi. Vücudu Elena'nınkine karşı ölüydü. Elena'ya yaklaştıkça, bu tabusal durumun Elena'yı daha da güçlü sardığını hissediyordu. Kutsal bir simgenin önündeymiş gibi duruyordu. Elena'ya değer değmez sanki bir şey onu durduruyordu.

Elena'nın vücudu Miguel'e değdiğinde onun sıcaklığıyla kavruldu. Miguel ise ona adı dışında söyleyecek şey bulamamıştı: "Elena!" Kolları, bacakları ve organı felç olmuştu, dans etmeyi bıraktı. Elena'nın adını söylerken ruhunun derinliklerinde birden bir şeyin farkına vardı: Küçükken annesini nasıl gördüğüydü. Diğer kadınlardan daha geniş, bol beyaz elbiselerinden taşan dişilik kıvrımları, etin tüm karanlık gizeminin bilincine vardığı zamana kadar beslendiği ve zorunlu yaşı geçene kadar asılıp bırakmadığı göğüsleriyle iri yarı ve bereketliydi.

Annesininkine benzeyen iri, dolgun göğüsleri her gördüğünde onları emmek, çiğnemek, ısırmak, hatta acıtmak, yüzüne bastırmak, dolgunlukları altında boğulmak, ağzını göğüs uçlarıyla doldurmak arzusuyla doluydu. Ama bunlar tümüyle cinsel hazla paralellik taşımıyordu.

Elena Miguel'le tanıştığında on beş yaşındaki bir kızın ufak göğüslerine sahipti. Miguel'in içinde Elena için bir küçümseme hissi doğmuştu. Annesinin hiçbir erotik özelliğine sahip değildi Elena. Onun hiç Elena'yı soyma arzusuyla dolmamış, onu bir dişi olarak görmemişti. O, tuallerdeki aziz resimleri, mitolojilerdeki efsane kadın simgeleri gibiydi.

O günlerde Miguel'e göre sadece fahişeler cinsel organa sahiptiler. Miguel böyle kadınları o dönemler ağabeyleri onu geneleve götürdüklerinde görmüştü. Ağabeyleri kadına sahip olurken, o da göğüslerini okşamış, ağzını aç bir şekilde doldurmuştu. Ama bacakları arasında gördüğü şeyden korkuyordu. Büyük, ıslak, aç bir ağız gibi geliyordu orası Miguel'e. O ağzı, asla tatmin edemeyeceğini düşündü. Okşayan parmakların altındaki sert dudaklardan, içine çeken yarıktan, aç bir insanın salyası gibi gelen sıvıdan korkuyordu. Kadınların bu açlığının korkunç boyutlarda, doyurulamaz olduğunu düşünüyordu. Penisi sonsuza kadar yutulacakmış gibi görünüyordu. Miguel'e fahişelerin geniş etli dudaklı büyük organları, büyük kalçaları dışında arzularını yöneltecek ne kalıyordu? Obur delikleri olmayan, onu korkutmayacak ve arzularını tatmin edecek, organları kendisininki gibi olan oğlanlar.

Tam da Elena'nın vücudunda bu arzu ve sıcaklığı hissettiği gece Miguel ara çözümü buldu. Tabular, korkular ya da şüpheler olmaksızın kendisini uyaracak bir erkek çocuk.

Erkek çocuklar arasındaki aşktan tamamen habersiz

olan Elena eve gidip Miguel'in mesafeli tavrını düşünüp bütün gece ağladı. Oysa Miguel'le bu güne kadar hiç bu kadar güzel olmaya aday bir gün yaşamamıştı. Miguel'in kendisine taptığını hissetmişti ama neden ona hiç dokunmamıştı? Dans onları birbirlerine yapıştırdığında bile Miguel tahrik olmamıştı. Bu ne demekti? Bu ne menem bir gizemdi? Başkaları kendisine yaklaştığında neden kıskanmıştı peki? Kendisiyle dans etmeye can atan diğer çocuklara niye engel olmuştu?.. Neden eline bile dokunmamıştı?

Miguel, Elena'nın; Elena da Miguel'in aklından çıkmıyordu. Elena'nın hayali tüm kadınların üstündeydi Miguel'e göre. Şiirleri, davranışları, ruhu hep Elena içindi. Yalnızca cinsel arzu Elena'dan uzakta oluyordu. Bunu anlamış olsaydı ne çok acıdan kurtulacaktı Elena. Miguel'i açıkça sorgulayamayacak kadar zarifti; Miguel'se gerçeği ortaya koymaktan utanıyordu.

Ve işte, oğlanlarla hiç bitmeyen aşk ilişkileriyle herkesin bildiği, dolu vagonlarıyla uzun bir yolculuğa çıkan bir trenin hareketine benzeyen geçmişiyle Miguel buradaydı. Hep arayış içinde, hep doyumsuz Miguel, aynı gizem, yalnızca daha artmış ve güçlenmiş haliyle.

Elena sürekli Miguel'le aralarındaki mesafeyi, hissediyor, onun, Paris'in yaz güneşinde parlayan esmerleşmiş kolunu bile tutmuyordu. Taktığı yüzükler, şıngırtılı bilezikler, giydiği sandaletlerini beğenmişti ama ona hiç dokunmamıştı.

Miguel ünlü bir Fransız psikiyatrı tarafından psikanalize tabi tutuluyordu. Ruhunun her kıpırdanışında, sevişinde, birine sahip olmaya yaklaştığında yaşamın düğümleri gırtlağına daha da bir düğümleniyordu, sanki. Anomalisini yaşamak için özgürlük istiyordu. Sahip olmadığı şey buydu işte. Bir oğlana yakınlık duyduğu her sefer, kendini suç işler gibi buluyordu. Sonrası da hep suçluluk duygusuyla doluydu. Bu duygunun kefaretini acı çekerek ödüyordu.

Bir süre sonra Psikanaliz seansları bu konular hakkında konuşabilme cesareti getirmişti. Hiç utanmaksızın tüm yaşamını Elena'nın önüne serdi. Elena'ya hiç acı vermedi bu. Kendisi hakkındaki şüpheleri geçti böylece. Miguel, doğasını anlayamadığı için suçu önce Elena'ya yıkmış, kadınlara karşı olan soğukluğunun yükünü ona atmıştı. Bunun açıklamasını da şöyle yapmıştı: Elena zekiydi ve zeki kadınlar edebilik, şiirsellikle aşkı karıştırıyor, bu uhrevilik onda felç etkisi yaratıyordu. Elena olumluydu ama fazlaca sertti. Bazı yönleriyle Miguel'i aşağılıyordu. O zamanlar Elena öylesine toydu ki bunu hemen kabullenmiş ve narin, entellektüel ve olumlu kadınların arzulanamayacağına inanmıştı.

Miguel, Elene'ya şöyle diyordu: "Çok pasif, itaatkâr ve hareketsiz biri olsaydın seni arzulayabilirdim. Oysa her an patlamaya hazır, tutku dolu bir volkan olduğunu hissediyorum; bu da beni korkutuyor." Ya da: "Sadece bir fahişe olsaydın, bu kadar titiz, eleştirel olmadığını hissetseydim seni arzulayabilirdim. Ama o müthiş zekânla beni izlediğini görür de başa-

rısız olursam; örneğin birden iktidarsızlaşırsam beni hor göreceğini sanırdım."

Zavallı Elena, kendisini arzulayan erkekleri yıllarca hiç önemsemedi. Baştan çıkarmak istediği kişi Miguel olduğu için, gücünü sadece onu elde etmeye adamıştı sanki.

Doktoru dışında güveneceği başka birine daha ihtiyacı olan Miguel, âşığı Donald'ı Elena'yla tanıştırdı. Donald'ı görür görmez Elena, huysuz ve bilgiç bir *enfant terrible*'i sever gibi sevdi onu.

Donald yakışıklıydı. Narin bir Mısırlı vücudu, koşmuş bir çocuğunki gibi dağınık saçları vardı. Zaman zaman yumuşak jestleri onu farklı gibi gösteriyor ama ayağa kalkıp da gergin ve dik duruşunu aldığında uzun boyuna bir medyum gibi trans halindeki gözleri, akıcı konuşmasını ekleyince ilk duyumsanan intiba sanki yok oluyordu.

Elena Donald'a öylesine kapılmıştı ki, gizliden gizliye Miguel'in Donald'la kendisi için seviştiğini düşlemeye başladı. Donald, Miguel'e genç çekiciliği, upuzun kirpikleri, küçük düz burnu, keçi kulakları ve güçlü çocuksu elleriyle eşlik ediyor, Miguel ona bir kadınmış gibi sahip oluyordu.

Elena Donald'da kendi sözcüklerini, koketliklerini, hilelerini kullanan bir ikiz kardeş gördü. Donald da, aynı kelimeler ve duygularla meşguldü sanki. Devamlı olarak aşkın içinde tükenmek, kaybolmak arzusundan, başkaları için bir şeylerden vazgeçme ve onları koruma arzusundan bahsediyordu. Elena onda kendi sesini duyabiliyordu. Miguel bir erkeğin vücudunda Ele-

na'yla, Elena'nın bir ikiziyle seviştiğinin farkında mıydı acaba?

Miguel, kafedeki masada onları bir anlığına yalnız bırakınca birbirlerine tanıdık gözlerle baktılar. Miguel yokken Donald artık bir kadın değildi. Vücudunu dikleştirdi, gözünü kırpmaksızın Elena'ya bakarak, nasıl yoğun ve gerilimli bir ilişki aradığını, Miguel'in onun ihtiyacını duyduğu baba olamadığını, çok genç, hatta sadece bir çocuk olduğunu söyledi. Miguel kendisine bir yerlerde bir cennet, serbestçe sevişebilecekleri, gece gündüz birbirlerini okşayabilecekleri bir plaj, bir okşayış ve sevişme cenneti sunmak istiyordu; oysa Donald, başka bir şey arıyordu. O, büyük acılar ve aşılmaz engellerle karışık aşkı, ve onun cehennemlerini seviyordu. Bir Don Kişot gibi mücadele ederek canavarlara saldırmak, düşmanlarını yenmek istiyordu.

Miguel'den bahsederken yüzünü, kadınların bir erkeği baştan çıkarmak istedikleri zamanlarda sahip oldukları o ifade, gururlu bir tatmin ifadesi kaplıyordu. Kişinin gücünün denetlenemez bir içsel kutlanışı gibi bir zafer ifadesiydi bu...

Miguel'in yokluğunu fırsat bilen Donald'la Elena, aralarındaki benzerliğin keskin bir zekâ derinliğiyle ayırdına varıyor Miguel'i etkilemek, baştan çıkarmak ve onu doyurulmamış duygularına kurban etmek için hain bir komplo düzenlemenin eşiğinde olduklarının farkına varıyorlardı.

Donald haylaz bir bakışla Elena'ya: "Konuşma da bir çeşit cinsel ilişkidir. Sen ve ben, cinsel dünyanın tüm çılgın ülkelerinde beraber yaşıyoruz. Beni hayrete

düşürüyorsun. Gülüşün hipnotize edici bir akım sağlıyor," dedi.

Miguel yanlarına döndüğünde bayağı rahatsızdı. Fazla oturmadı, sigara almak için tekrar ayrıldı. Rahatsızlığı dinmeyen Miguel her seferinde bir bahaneyle onları yanlız bıraktı. Elena, Miguel'in her döndüğünde Donald'ın değiştiğini, tekrar tahrik edici bir kadın görünümüne döndüğünü gördü. Gözleriyle birbirlerini okşadıklarını, dizlerini masanın altında bitiştirdiklerini fark etti. Elena bu kez de, iki erkeğin arasındaki aşk akımına kaptırmıştı kendini. Donald'ın vücudunda belirdiğini aç gözleri ıslak dudaklarıyla yüzünün bir çiçek gibi açıldığını gördü. Bu, başka insanların şehvetli aşklarının gizli odalarına kabul edilmek ve doğası gereği gizli olması gereken şeylere tanık olmak demekti; bir anlamda bir garip tecavüzdür. Miguel birden, "Siz ikiniz birbirinizin aynısısınız," dedi.

"Ama Donald daha dürüst," dedi Elena, Donald'ın Miguel'i her şeyiyle sevmediği gerçeğine ne kadar kolay ihanet ettiğini, kendisinin ise onları incitmek korkusuyla böyle bir şeyi gizli tutacağını düşündü.

"Çünkü daha az seviyor," dedi Miguel. "O bir narsist."

Donald ve Elena'yla, Miguel ve Elena arasındaki tabunun yerine bir sıcaklık yayıldı. Şimdi paylaşılan bir sevgi birbirlerine aktarılıyor üçünün arasında, onları birbirine bağlayan ipler gibi yayılıyordu.

Elena, Donald'ın biçimli vücuduna, dar beline, Mısır kabartmalarındaki gibi enli omuzlarına, stili olan jestlerine artık Miguel'in gözleriyle bakabiliyor-

du. Yüzündeki haz erimesi o kadar açıktı ki, sanki bir teşhircilik gösterisiydi bu. Her şey ortada, gözler önünde, çıplaktı.

Miguel'le Donald öğleden sonraları birlikte geçiriyorlar, sonra Donald Elena'yı arayıp buluyordu. Elena'yla erkekliğini ortaya koyabiliyor, Elena'nın içindeki erkekliğin, gücün kendisine geçtiğini hissediyordu. Elena bunun farkına vardı ve "Donald, sana kendi ruhumdaki erkekliği geçiriyorum," dedi. Elena'nın yanında Donald dik, vakarlı, ve ciddi oluyordu. Bir birleşme olmuştu. Artık Donald mükemmel bir çift cinsiyetliydi.

Ama Miguel bunu göremiyordu. Donald'a bir kadınmış gibi davranmaya devam etti. Miguel varken Donald'ın vücudu yumuşuyor, kalçaları oynamaya başlıyor, yüzü ucuz bir aktrisinki gibi yayılıyor, sanki bir vamp kadın kirpiklerini titreterek çiçek kabul ediyordu. Küçük öpüşler peşinde koşan huysuz bir ağızla, bütün küçük kadınların yaptığı süslü değişimleriyle, ümit ve tehlike jestlerinin hicviyle bir kuş gibi çırpınıp duruyordu. Erkekler neden bu travestileri seviyorlar da kadınlardan kaçıyorlardı?

İşin garibi, Donald bir kadın olarak kabul edilmeye karşı erkeksi bir kızgınlık duyuyordu. "Bendeki erkekliği tamamen görmezden geliyor," diye şikâyet ediyordu. "Bana arkamdan sahip oluyor, organıyla kalçalarımla oynamakta ısrar ediyor ve bana kadın gibi davranıyor. Ondan bu yüzden nefret ediyorum. Beni gerçek bir ibneye dönüştürecek yakında. Benim istediğim başka bir şey. Kadın olmaktan kurtarılmak

istiyorum. Miguel benimle birlikteyken acımasız ve erkekçe. Sanki onu tahrik ediyorum. Beni zorla çevirip bir fahişe gibi sahip oluyor."

"Sana ilk kez mi bir kadın gibi davranıldı?"

"Evet, bundan önce emmek dışında hiçbir şey yapmamıştım, –ağız ve penis, hepsi bu– sevdiğin adamın önünde diz çökmek ve ağzına almak."

Elena, Donald'ın küçük çocuksu ağzına bakıp içine nasıl alabildiğini merak etti. Bir gece Pierre'in okşayışlarıyla çıldırıp penisini, kürelerini, tüylerini bir tür oburlukla iki eliyle sardığını hatırladı. Şimdiye kadar hiç kimseye yapmak istememiş olduğu bir şeyi yapmak, ağzına almak istemiş, Pierre'se izin vermemişti. Çünkü Elena'nın dölyatağının içinde olmayı çok seviyor ve sonsuza kadar orada kalmak istiyordu.

Şimdi gözlerinin önüne kocaman bir penisin –belki de Miguel'in sarışın penisi- Donald'ın küçük çocuksu ağzına girişi gelmişti. Elena'nın bu düşünceyle göğüs uçları sertleşti ve gözlerini Donald'dan kaçırdı.

"Aynaların önünde, banyoda, tuvalette ayağıyla kapıya dayanırken, halının üstünde bütün gün bana sahip oluyor. Doyumsuz ve içimdeki erkeği görmezlikten geliyor. Kendisininkinden daha büyük ve güzel olan penisimi gördüğünde –ki gerçekten öyle– onu fark etmiyor. Arkamdan bana sahip oluyor, bir kadın gibi hırpalıyor, penisimi sallanır bırakıyor. Erkekliğimi yok sayıyor Birbirimizi tümüyle tamamlayamıyoruz."

"Kadınlar arasındaki aşk gibi o zaman," dedi Elena. "Birbirini tamamlama yok, gerçek sahiplenme yok."

Bir öğleden sonra Miguel, Elena'dan odasına gelmesini istedi. Elena kapıyı vurduğunda telaşlı sesler duydu. Miguel kapıyı açıp, "İçeri gir, içeri gir," diye seslendiğinde dönüp gitmek üzereydi. Yüzü şişmiş, gözleri kan çanağı, saçları karışık, dudakları ise öpücüklerle kızarmıştı.

Elena, "Ben sonra gelirim," dedi.

Miguel, "Hayır, gel, biraz banyoda otursun. Donald gidiyor," dedi.

Elena'nın orada olmasını istiyordu. Onu yollayabilirdi halbuki ama küçük holden geçirerek yatak odasına açılan banyoya götürdü. Elena gülerek oturdu banyoda. Kapı açıktı. İnlemeleri ve şiddetli solumaları duyulabiliyordu. Yatak ritmik olarak gıcırdıyordu. Donald, "Canımı acıtıyorsun," dedi. Ama Miguel nefes nefese kalmıştı. Donald bir kez daha, "Canımı acıtıyorsun," demek zorunda kaldı.

Sonra inlemeler devam etti, yatağın yaylarının ritmik gıcırtısı hızlandı bütün anlattıklarına rağmen Donald'ın zevk iniltisini duydu Elena. Sonra, "Boğuyorsun beni," diye fısıldadı Donald.

Karanlıktaki sahne Elena'yı garip bir şekilde etkilemişti. Vücudunun bir parçasının bir kadın olarak bunları paylaştığını hissetti. Sanki Donald'ın oğlansı vücudu içindeki bir parçaymış ve Miguel tarafından sahip olunuyormuş duygusuna kapıldı.

Öylesine etkilenmişti ki, ilgisini dağıtmak için çantasını açarak, gelmeden önce posta kutusunda bulduğu ve henüz okumadığı bir mektubu çıkarttı.

Mektubu açtığında içinde sanki bir fırtına koptu:

"Benim bulunmaz Elena'm. Senin için tekrar Paris'teyim. Seni unutamadım. Denedim. Kendini bütünüyle teslim ettiğin an, beni de bütünüyle teslim almıştın. Benimle buluşur musun? Beni sonsuza kadar terk edip, unutmadın değil mi? Bunu hak ediyorum ama bana bunu yapma. Derin bir aşkı, sana karşı olan mücadelesinden daha da derin olan bir aşkı öldürüyor olacaksın. Paris'teyim"...

Elena kalktı ve arkasından kapıyı çarparak daireden çıktı. Pierre'in oteline ulaştığında kendisini açlıkla bekliyor buldu onu. Odasındaki ışıklar açık değildi. Sanki karanlıkta karşılaşarak yüzünden çok tenini, vücudunu, orasını hissetmek istemişti.

Ayrılık onları ateşli kılmıştı. Vahşice birliktelikleri ne rağmen Elena orgazm olamadı. İçinde bir yerde bir korku yumağı vardı ve kendisini bırakamıyordu. Pierre'in zevki öylesine güçlü geldi ki Elena'nın gelmesini bekleyemedi. Elena'yı öyle iyi tanıyordu ki gizli çekinişinin nedenini, onu yaraladığını, aşkına olan inancının yıkılmış olduğunu anladı.

Arzu ve okşayışlardan yorgun ama tamamlanmamış olarak kaydı kenara Elena. Pierre eğilerek nazik bir sesle: "Bunu hak ediyorum. Beni görmek istediğin halde içinde saklanıyorsun. Belki de seni sonsuza kadar kaybettim," dedi.

"Hayır," dedi Elena, "bekle, sana tekrar güvenmem için zaman ver bana."

Ayrılmadan önce, Pierre ona tekrar sahip olmak istedi. Yine o gizemli, tamamen kapalı varlıkla karşılaştı. Sonra başını eğdi, yatağın kenarında yenilmiş

bir şekilde üzgün üzgün oturdu.

"Ama yarın geleceksin. Geleceksin değil mi? Bana güvenmen için ne yapabilirim?"

İzin kâğıtları olmadığı halde Fransa'daydı. Tutuklanabilirdi. Daha güvenlikli olsun diye Elena onu seyahatte olan bir arkadaşının evine yerleştirdi. Her gün buluşuyorlardı. Pierre, Elena'yı karanlıkta karşılamayı seviyordu. Böylece birbirlerinin yüzünü görmeden önce elleriyle birbirlerine dokunuyorlardı. Ancak körlerin duyabileceği gibi en sıcak kıvrımlarda kalarak, her seferde aynı yörüngeyi izleyerek birbirlerinin vücudunu hissediyor; tenlerinin en yumuşak ve narin, güçlü güneş ışığını görmüş yerlerine dokunarak keşfediyorlardı. Kalp atışları boyunlarında yankılanıyor, elleri bacak arasındaki merkeze yaklaştıkça sinirler ürperiyordu.

Pierre'in elleri, narin vücudunda dolanıyor dolgun omuzlarını, dik göğüslerini, koltuk altındaki kesmemesini istediği kıvrımlı tüylerini tanıyordu. Beli çok inceydi ve Pierre'in elleri belden kalçaya doğru giderek genişleyerek açılan kıvrımı çok seviyordu. Elleri bu kıvrımda gittikçe büyüyen bir şehvetle dolanıyor ve oradan tüm bedenine sahip olmak için diğer bölgeleri sevgiyle izliyordu.

Sadece bir kez, Caux'da bir sabah, vücuduna gün ışığında bakmış ve rengini çok beğenmişti. Teni soluk fildişi renginde ve pürüzsüzdü. Bu renk sadece organına doğru ermin kürkü gibi altın bir renge dönüşüyordu. Pierre, eli yaklaştığında tüyleri diken diken olan Elena'nın organına "küçük tilki" diyordu.

Pierre'in dudakları ellerini izliyordu; Elena'nın vücudundaki kokulara gömülmüş vücudundan yayılan ilacı arayan, orada unutulmak isteyen burnu da öyle.

Elena'nın, bacakları arasındaki gizemli et kıvrımlarının içinde gizli bir beni vardı. Pierre'in parmakları bacaklarının arasında ve tilki çalılığının arkasında dolaşırken küçük beni arıyor, vulvaya değil ona dokunmak istiyor gibi yapıyordu; sanki bu beni okşarken vulvaya kazara hafifçe dokunuyordu. O kadar hafif dokunuyordu ki parmaklarının yol açtığı hızlı zevk kasılmaları, bazı bitkilerin çiçek yapraklarının açılıp kapanmasına benziyordu, kıpraşmasını, zevkten titremesini ancak hissediyordu.

Vulvayı değil bu küçük et benini öper ve ağız kenarları açılıp kapanan vulvaya kadar tenin üstünde yol alarak, orada öpüşlerine nasıl tepki verdiğini hissederdi. Sandalağacı, denizkabuğu kokularına kapılıp başını oraya gömerdi; Okşanan kasık tüylerinin, tilki çalılığının biri Pierre'in ağzında, öteki yatak örtülerinin arasında kaybolur, kösnüllüğü elektriğiyle parlayan Pierre daha sonra ötekini de bulurdu. Elena'nın kasık tüyleri karmakarışık olurdu hep. Sonra banyo yaparken, Elena kendi tüylerinin arasında Pierre'in uzun, daha güçlü ve kalın tüylerini karışmış bulurdu.

Elena, Pierre'in ağzının ve ellerinin, oyuklarının tüm gizli katmanlarını bulup orada kalmasına izin verir, kendini sarmalayan okşayışlardan bir rüyaya dalarken, kafasını yana, Pierre'e doğru eğer, Pierre ağzını boğazında gezdirip, daha önce söylemeye fırsat bulamadığı sözcüklerle öptürürdü. Elena'nın her hareketin-

de vücudunun hangi kısmının ısıtılması gerektiği, şimdi neresinin öpülmesini istediği Pierre'in içine doğuyordu sanki. Elena'nın gözleri ayaklarına kayınca, Pierre'in öpücükleri oraya ya da bakış nereye kayarsa koltuk altına ya da sırtının çukuruna ya da karnının bir vadiye açıldığı küçük, açık renk ve seyrek kasık tüylerinin olduğu yere doğru yöneliyordu.

Pierre okşanmak için bir kedi gibi kolunu gerdi. Arada sırada kafasını geriye atıp gözlerini kapayarak Elena'nın, kendisini daha şiddetli öpüşlerin habercisi olan ilk öpücüklerle örtmesine izin verdi. Artık ipeksi narin dokunuşlara tahammül edemediği zaman gözlerini açarak, ısırılacak olgun bir meyve gibi ağzını sundu. Elena, yaşamın kaynağını çekmek istercesine büyük bir açlıkla kendisini bu ağzın üstüne attı.

Arzu, derisinin tüm gözeneklerine, tüylerine işlediğinde kendilerini vahşi okşamalara teslim ettiler. Pierre bacaklarını omuzlarına kaldırdığı zamanlar kemiklerinin çatırtısını, dilinin emişini, dudaklarının yağmur damlası seslerini duyuyor, birlikte bir meyveyi ağızlarında eritiyorlarmış gibi nemin ağızlarının sıcaklığında yayıldığını hissediyordu Elena. Pierre Elena'nın, esrimiş bir egzotik kuş gibi garip boğuk mırıltılarını, Elena da, Pierre'in akışı hızlanan kanıyla daha da artan soluğunu duyuyordu.

Nabzı arttığında, Pierre'in soluğu, boynuzlamak için öfkeyle dört nala koşan efsanevi boğalarınki gibi oluyordu. Sanki Pierre vücudunu tam da süngülenmemesi gereken yerden süngülemiş ve yaralamış gibi Elena'nın organı havaya kalktı, hareketinin şiddetinden

emin olunca onu bıraktı Pierre; şimşek gibi vücudunu çekip kopartan ve sonra düşmesine izin veren bir esrime ve zevk yarası; bir inleme, çok büyük bir neşenin kurbanı, neredeyse bir ölüm anına benzeyen küçük bir neşe, alkol veya uyuşturucunun hiçbir şey yapamadığı göz kamaştıran bir ölüm anı, birbirine aşık iki vücuttan başka hiçbir şeyin anlayamayacağı sadece ikisinin ta içlerinde, her hücrelerinin her sinir uçlarında duyabilecekleri bir aşkın acılı girdabına girmişler çılgınca çırpınıyorlardı.

Pierre yatağın kenarında oturuyor, pantolonunu üstüne geçirmiş, kemerin tokasını takıyordu. Elena elbisesini giymiş, hâlâ sanki oturuyormuş gibi sarılmıştı. Pierre ona kemerini gösterdi. Elena bakmak için ayağa kalktı. Gümüş tokalı, ağır ve güçlü bir deri kemerdi bu. Ama artık o kadar eskimişti ki kopacak gibi duruyordu. Üstü yıpranmıştı. Tokanın sıkıldığı yer bir kumaş parçası kadar incelmişti.

"Kemerim eskidi," dedi Pierre. "Üzüldüm. On yıldır kullanıyorum bunu." Dalgın gözleri kemere takılı kaldı.

Elena, henüz kemerini tam bağlamamış olarak oturan Pierre'e baktı. Pantolonunu çıkarmak için kemerini açtığı anı çok net olarak hatırladı. Vücutlarının birbirini sıkıca sarması halinde arzularının kabarıp, bir okşanışla kalkan penisin fermuara sıkışıp canını acıtmadıkça Pierre kemerini hiç çıkarmazdı.

Pantolonunu bollatıp Elena'nın dokunması için penisini çıkarmadan önce her zaman ikinci bir ara verirlerdi. Bazen pantolonunu tümüyle çıkarmasına izin

verirdi. Donunun düğmelerini Elena yeterince hızlı açamazsa, kendisi açardı. Tokanın sesi Elena'yı etkiliyordu. Onun için erotik bir andı bu. Aynı an Pierre için ise, Elena'nın külotunu çıkarmaya ya da jartiyerini gevşetmeye başladığı andı.

Bir saniye önce tamamıyla tatmin olduğu halde Elena tekrar uyarılmıştı. Pierre'in kemerini çözmek, pantolonunu indirip, penisine bir kez daha dokunmak istedi. Penis pantolondan ilk çıktığında, tanıyormuş gibi nasıl da Elena'yı işaret edecek şekilde dikilivermişti?

Birden kemerin eskiliğini ve onun Pierre'in bir aksesuarı olarak hep üzerinde olduğunun farkına varınca içini garip keskin bir acı kapladı. Pierre'in başka yerlerde, başka odalarda, başka saatlerde, başka kadınlar için kemerini çözdüğünü düşündü bir an.

Bu, kafasında beliren görüntüyü kesinlikle kıskanıyordu. "Kemerini at. En azından onlarla birlikteyken taktığın bu kemeri benimle beraberken takma. Ben sana yeni bir tane alırım," demek istedi Elena.

Sanki Pierre'in kemerine olan düşkünlüğü, bütünüyle kurtulamadığı geçmişine duyduğu düşkünlüğüydü. Elena için, geçmişin kösnül zaafını temsil ediyordu.

Elena, bir hafta kadar, Pierre'in okşayışlarına olduğu gibi karşılık verdi, kollarında neredeyse bilincini kaybetti, mutluluğun şiddetiyle hıçkırdı. Sonra Pierre'in davranışlarında bir değişiklik hissetti. Kafası bir şeylerle meşguldü sanki. Elena hiçbir şey sormadı. Ama ona ne olmuş olabileceğini kendisine göre yorumlamaktan geri durmuyordu. Kendisi için vazgeçmiş olduğu siyasi etkinlikleri düşünüyor olmalıydı. Belki

de hareketsizlikten şikâyetçiydi. Hiçbir erkek bir kadının yapabileceği gibi sadece aşk için yaşayıp bunu tüm yaşamının tek amacı haline getirip günlerini bununla geçirmezdi. Elena ise aşktan başka hiçbir şey için yaşayamazdı.

Aslında aşktan başka hiçbir şey için yaşayamamıştı. Zamanının geri kalanında –Pierre'le olmadığı zamanlar- canı hiçbir şey istemiyor, hiçbir şeyi duymuyordu. Sanki öz varlığı ortadan kalkıyordu. Yaşama sadece onunla kavuşuyordu. Düşünceleri hep Pierre'in çevresinde dolaşıyordu. Yatakta uyur haldeki yüz ifadesini, gözlerinin içindeki gülüşünü, çenesinin inatçı çıkıntısını, dişlerinin parıltısını, dudaklarının arzu sözcüklerini fısıldarken ki biçimini düşünüyordu.

O gün öğleden sonra kolları arasında yatarken, Pierre'in yüzündeki bulutları, düşünceli gözlerini fark edip Pierre'e tepki veremedi. Genelde ritimleri uyuşuyordu. Pierre, Elena'nın zevkinin arttığını, Elena'da Pierre'inkini hissederdi. Gizemli bir şekilde, ikisi de orgazma ulaşmaya hazır oluncaya kadar bekleyebiliyorlardı. Hareketlerinde genelde yavaştılar. Sonra kanın artan hızı ve yoğunlaşan zevk dalgalarıyla hızlanıyorlar ve birlikte orgazma ulaşıyorlardı.

Bugün Pierre bekliyordu onu. Elena saplamalarına karşılık vermek için vücudunu kavis yaptı ama gelemedi. Pierre yalvardı; "Artık dayanamıyorum. Gel sevgilim."

Elena'nın içine boşalttı kendisini ve tek bir ses çıkarmadan göğsüne düştü. Elena dayak yemiş gibi yattı orada. Hiçbir şey onu, Elena'nın tepkisizliği kadar

yaralamamıştı.

"Çok acımasızsın," dedi. "Neden kendini tutuyorsun?"

Elena sessiz kaldı. Endişe ve kuşku, varlığını, istediği bir şeye karşı böylesine kolay bir şekilde kapadığı için üzgündü. Oysa sahip olacağı en son şey de olsa istiyordu orgazmı. Ama bunun son orgazm olacağı kaygısından korktuğu için içine kapanmış Pierre'le gerçek bir birleşmeden yoksun kalmıştı. Birlikte orgazma ulaşamayınca iki vücut arasındaki birleşme gerçek bir paylaşma olamayacağını, eğer böyle giderse bundan sonraki sevişmelerin de işkenceye dönüşeceğini; Pierre'in bedeninde tümüyle tamamlanmamış bir sevişmenin tatminsiz izlerinin üzerinde kalacağını düşündü.

Sahneyi aklında tekrar tekrar canlandıracak, Pierre'in kendisine doğru eğildiğini, bacakları dolanmışken nasıl göründüklerini, tekrar penisin içine nasıl girdiğini, her şey bitince Pierre'in nasıl üstüne yığıldığını düşünecek, tahrik edici ama karşılanmamış açlığı yaşayacak, vücudunun derinliklerinde Pierre'i hissetme arzusuyla acı çekecekti. Tatmin edilmemiş bir arzunun gerginliğini, dayanılmaz şekilde ayakta olan sinirleri, tutuşmuş kanı iyi tanıyor, kendisi için her şeyin gerçekleşmemiş bir doruk için hazırlanmış olduğunu biliyordu. Biliyordu ki sonra uyuyamazdı. Bacaklarında, kendisini durmak bilmez bir yarış atı gibi titreten kramplar hissederdi. Tüm gece erotik görüntüler kovalar dururdu Elena'yı.

"Ne düşünüyorsun?" dedi Pierre, yüzünü inceleyerek.

"Senden ayrı kaldığım zaman ne kadar üzüleceğimi

düşünüyorum."

"Kafanda başka bir şey var Elena, ilk geldiğinde de aklındaydı. Neyse bilmek istiyorum."

"Senin sıkıntına üzülüyorum. Kendime, yaşadığın şeyleri özleyerek geri dönmek isteyip istemediğini sordum."

"İşte bu. Buydu kafandaki. Yine benim gitmeme hazırlanıyordun. Oysa ben bunu düşünmüyordum. Tam aksine. Etkin olmadığımı düşünüyordum ve sadece bir kafe devrimcisi olduğumu kanıtlayacak arkadaşlar bulmuştum kendime. Gogol'ün karakterini hatırlıyor musun? Gece gündüz konuşan ama hiç kıpırdamayan eylemsiz adamı? İşte bu benim. Tüm yapmış olduğum bu: Konuşmak. Eğer bunu kendime tümüyle kanıtlayabilirsem burada kalabilirim ve özgür olabilirim. Buna çalışıyorum."

Bu sözler Elena'da inanılmaz bir etki yarattı. Korkularının hareketlerine ket vurup onu yöneterek cinsel varlığına yaptığı etki kadar büyük bir etkiydi bu. Bu durum onu korkuttu. Şimdi Pierre'in üstüne uzanmak ve onun kendisine sahip olmasını istiyordu. Söylediklerinin kendisini rahatlatmaya yettiğini anlamasını istiyordu. Pierre bunu sezmiş olmalıydı. Çünkü okşayışlarını uzun süredir devam ettiriyor, Elena'nın nemli teni üstündeki dokunuşuyla arzusunun tekrar uyanmasını bekliyordu. Uzun süren dokunuşlardan sonra Elena'ya tekrar sahip oldu. Elena, Pierre'le aynı anda orgazm olabilmek için kendini tutmuş yoğunluğuna engel olmak zorunda kalmıştı. Neredeyse ilk sefer bir-

likte çığlık çığlığa orgazma vardılar. Elena sevinç gözyaşları döktü.

O dakikadan sonra aşk mücadeleleri, bir sözcükle, ufak bir yara, bir şüpheyle birlikteliklerini yıkabilecek olan Elena'nın içinde yatan bu soğukluğu yenmeye dönüştü. Zihni tamamen bununla meşguldü Pierre'in. Kendisiyle ilgilenmekten çok Elena'nın içinde bulunduğu havayı ve davranışları izliyordu. Elena'ya sahip olurken bile gözleri, hep onun gözlerindeki kara bulutları arıyordu. Elena'nın zevk almasını beklerken kendini tüketmesine aldırmıyor zevkine engel oluyordu. Elena'nın her an kendi içine kapanacağı ele geçirilemez varlığına karşı savaşıyordu. Bazı erkeklerin frijid kadınlara olan sapkın bağlılıklarını anlamaya başlamıştı.

Şimdi döllenmeye hazır bir bakire kadındı hayatındaki kale: Hiçbir zaman gerçek bir devrim yapmaya kalkışmamış olan Pierre'in içindeki fatih, kendisini; Elena'nın karşısına dikebileceği bu engeli kökünden yıkmaya adamıştı. Aşk buluşmaları iki iradenin arasındaki gizli bir savaşa, bir düzenbazlıklar dizisine dönüşmüştü.

Kavga ederlerse (Elena, Miguel ve Donald arasındaki samimi ilişki yüzünden kavga çıkarıyordu. Çünkü birbirlerinin vücutları aracılığıyla kendisiyle seviştiklerini iddia ediyordu.) Elena'nın orgazmına engel olacağını biliyordu. Hiddetten köpürüyor en vahşi okşamalarla Elena'yı fethetmeye çalışıyordu. Böyle zamanlarda Elena'ya vizitesini ödeyebileceği bir fahişeymişçesine acımasız davranıyordu. Bazı zamanlarda ise

şefkatiyle Elena'yı eritmeye çalışıyor. Elena'nın kollarında küçük bir çocuk gibi kararsız davranıyordu.

Pierre, Elena'yı erotik bir atmosferle kuşatmıştı. Odalarını duvar örtüleri ve halılarla kaplı güzel kokulu bir sığınak yapmıştı. Elena'nın estetiğe, lükse, kokulara olan ilgisini kullanarak ona ulaşmayı amaçlıyordu. Elena'ya birlikte okumak için erotik kitaplar aldı. Fethinin son manevrasının amacı, Elena'nın içinde, Pierre'in dokunuşlarına dayanamayacağı güçlü bir seks ateşi yakmaktı. Kanapede birlikte uzanarak kitabı okurken elleri vücutlarında, kitapta bahsedilen yerlerde geziniyordu. Yeni pozisyon tanımları, sözcükler ve görüntülerle ateşlenip, âşıkların emrettiği her zevki araştırıyor, kendilerini her çeşit aşkınlıkla yoruyorlardı. Pierre, Elena'nın içinde kendini bir daha asla kontrol edemeyeceği cinsel bir tutku uyandırmış olduğuna inanıyordu. Baştan çıkmışa benziyordu Elena. Gözleri, gün ışığı parıltısı ile değil, veremli bir hastanın endişe verici ışığıyla, gözlerin etrafında halkalar oluşturacak denli kuvvetli bir ateşle garip bir şekilde parlamaya başlamıştı.

Artık Pierre odayı karanlıkta bırakmıyordu. Elena'nın gözlerindeki bu ateşle geldiğini görmek hoşuna gidiyordu. Vücudu daha ağırlaşmıştı sanki. Göğüs uçları sürekli erotik bir heyecanın içindeymişçesine dikti. Teni öylesine hassastı ki Pierre dokunur dokunmaz parmaklarının altında titriyordu. Sırtından başlayarak, vücudundaki her sinirucundan bir ürperti geçiyordu.

Giysileri üstlerinde yüzüstü yatarak yeni bir kitabı açıp birlikte okuyorlar, elleriyle birbirlerini okşuyorlar-

dı. Erotik kitaplara bakarak ağızları birbirine yapışık halde iri çıkıntılı kadın kalçaları, bir pergel gibi açılmış bacaklar, neredeyse yere sürten kocaman organlarıyla köpek gibi çömelmiş erkek resimlerinin üzerine düşüyorlardı.

Bu kitapların birisinde ince bir kazığın organından sokulup ağzından çıkarıldığı, işkenceye uğramış bir kadın resmi vardı. Nihai cinsel sahipliğin görüntüsü olan bu resim Elena'da bir zevk duygusu uyandırıyordu. Pierre ona sahip olurken, Elena, içini döven penisin ağzına dek ulaştığını hissetti. Penisin ağzından çıkmasını istermişçesine ağzını açıp dilini resimdeki gibi çıkardı.

Elena günlerce aklını yitirmiş bir kadın gibi delice tepki gösterdi. Ama Pierre bir kavganın ya da acımasız bir sözcüğün hâlâ Elena'nın orgazmına engel olup gözlerindeki erotik kıvılcımı öldürebileceğini keşfetti.

Erotizmin yeniliklerini tükettiklerinde, insanların birbirleriyle olan ilişkilerinde karşılaştıkları yeni bir diyarı -kıskançlık, tehlike, kızgınlık, nefret, düşmanlık diyarını- keşfettiler.

Pierre artık Elena'nın en derine saklı, en duygulu kişiliğiyle sevişmesini amaçlıyordu. Onu uyurken, giyinirken, aynanın önünde saçlarını tararken sürekli seyretti. Ona ulaşmak için duyusal yeni bir ipucu, yeni bir sevişme şekli arıyordu. Pierre artık orgazm olduğundan emin olmak için Elena'yı gözetlemiyordu. Elena'ysa artık, olmadığı zamanlarda orgazm taklidi yapmaya karar vermişti. Hünerli bir aktris olmuştu. Orgazmın bütün belirtilerini, vulvanın kasılmalarını,

nefesin, nabzın, kalp atışlarının hızlanışını, birden bitkinleşip yığılmayı, bunu izleyen yarı kendinden geçme evresini taklit ederek sergiliyordu. Onun için sevmek ve sevilmek zevkle öylesine değiştirilemez bir biçimde karışmıştı ki, fiziksel bir zevk hissetmese bile bunu soluksuz bırakacak duygusal bir tepki ile yer değiştirebiliyordu. Orgazmın içinde yarattığı atışları taklit edemiyordu ama bunu penisle hissetmenin zor olduğunu biliyordu Elena. Pierre'in her zaman onun orgazm olup olmadığını gözlemleme çabasını yıpratıcı buluyordu. Bunun, Pierre'in onun aşkına duyduğu güveni yok etmekle son bulacağını ve sonunda onları ayıracağını seziyordu. Elena bunun için taklit yolunu seçmişti.

Bu durumu sezen Pierre ilgisini başka bir çeşit kur yapmaya yöneltti. Elena odaya girer girmez Pierre onun nasıl hareket ettiğine, paltosunu ve şapkasını nasıl çıkardığına, saçlarını nasıl salladığına, hangi yüzükleri taktığına dikkat etmeye bütün bu işaretlerden Elena'nın ruh halini daha da çözmeye başladı.

Bugün Elena, dalgalanan saçları, yaşamın ağırlığının altında kolayca eğilen başıyla çocuksu ve uysaldı. Az makyajlı, masum ifadeliydi; üzerinde parlak renkli ince bir elbise vardı. Bugün Pierre onu nazikçe, sevgiyle okşayacaktı. Bir elin parmakları kadar özgür ayak parmaklarının mükemmeliğini, soluk mavi damarların göründüğü topuklarını, dizinin altındaki on beş yaşında okullu bir kızken giydiği siyah çoraplarındaki bir deliği mürekkeple kaparken tenine geçen dövmesini seyredecekti. Uzun, sivri tırnakları arasında

ucu kopmuş, bir tırnak bulmaya çalışacaktı belki de. Pierre, Elena'nın tüm sorunlarını dert edinmek istiyordu. Bu sayede daha yakından tanımaktan hoşlanacağı küçük Elena'yı kendine bağlamak istiyordu. İşe şu basit soruyla başladı Pierre: "Demek siyah pamuklu çoraplar giyiyordun?"

"Çok fakirdik, üstelik okul üniformasının bir parçasıydılar."

"Başka ne giyiyordun?"

"Nefret ettiğim midi blûzlar, lacivert etekler. Aslında ben şıklıktan hoşlanırdım."

Sanki yağmurda, yağmurluk giyip giymediğini soruyormuş gibi masumca, "Ya altına?" diye sordu Pierre.

"İç çamaşırlarımın nasıl olduğundan emin değilim, hatırladığım kadarıyla üzerlerine fırfırlı iç etekler giymeyi seviyordum. Korkarım yün iç çamaşırları giymek zorundaydım. Yazları ise beyaz kombinezonlar ve paçalı donlar giyiyordum. Paçalı dondan nefret ederdim. Çok kocamandılar. Dantelli külotlar giymeyi hayal eder, iç çamaşırı satan dükkânların vitrinlerine uzun uzun bakar, kendimi satenlerin ve dantellerin içinde düşleyerek coşardım. Küçük bir kızın iç çamaşırlarında heyecanlandırıcı bir şey bulamazdım."

Ama Pierre, "Beyaz, hatta biçimsiz olsalar bile yine de heyecanlanırdım," diye düşündü. Siyah çorapları içinde bile Elena'ya deli gibi âşık olduğunu düşünde canlandırabiliyordu.

Pierre, Elena'nın ilk şehvet ürpertisini ne zaman hissettiğini öğrenmek istedi. "Okul çağındayken," dedi

Elena, "oğlanın biri bir kızakta boylu boyunca üzerimde yatmış kayarken, sonra sadece uzaktan tanıdığım erkeklere bakarken." Bu erkekler yanına gelir gelmez kendini onlardan soğutan bir kusur buluyordu hep. Pencerede gördüğü, bir gün yolda rastladığı, bir keresinde konser salonunda görmüş olduğu herhangi bir erkeğe ihtiyacı vardı oysa Elena'nın. Böyle karşılaşmaların ardından Elena, saçlarını vahşice sallar, biraz buruşuk elbisenin içinde kayıtsız, küçük olayları ve zarif üzüntüleri dert eden bir Çinli kadın gibi otururdu.

Pierre de Elena'nın anlattığı genç kızlık öykülerine uygun kendi çocukluk yaşamından bir kesit sundu; sanki olgun kişiliklerin yaralarının kabukları soyulmuş, çekirdek ortaya çıkmıştı.

Pierre ile bu durumda çocuklaşan Elena -küçükken de aynı böyle olurdu- fanteziler ve rollerle yaşayan bir aktrist, bir taklitçi; aslında ne istediğini bilmeyen birisi olup çıkmıştı...

Pierre ise çocukluğunda hep bir asi olmuştu. Denizde ölmüş olan babasının hasretini çekerek, kadınlar arasında yetişmişti. Üstelik ona dadısı analık etmişti. Annesi sadece yitirdiği erkeğin yerini dolduracak birini bulmak için yaşamıştı. Analık duygularından yoksundu. Doğuştan bir metres gibiydi. Oğluna genç bir âşığıymış gibi davranmıştı. Pierre'i ölçüsüzce okşamış, sabahları onu daha demin bir erkeğin orada olduğunun hissedildiği yatağına almıştı. Pierre'i daha bir dakika önce âşığının yattığı yerde, annesinin yanında yatar görüp kızan dadının getirdiği tembel kahvaltısını

paylaşırlardı.

Pierre, annesinin şehvetine, dantellerle süslü kombinezonun ardından görünen tenine, şifon eteklerin altından taşan bacaklarına âşıktı. Hafif eğimli omuzlarını, hassas kulaklarını, alaycı bakışlarını, bol elbisesinden çıkan parlak kollarını seviyordu. Annesinin işi, her gününü şölene çevirmekti. Hastalıklı, üzüntü hikâyeleri anlatan, eğlendirici olmayan insanlarla görüşmüyordu. Alışverişi, Noel alışverişiymiş gibi abartılı, ailedeki herkesi kapsayacak şekilde yapar, kendisine de kaprislerine ve saçma isteklerine uyan, sonradan ona buna dağıtacağı gereksiz şeyler alırdı.

Onunla Pierre, âşıklarıyla dolu bir yaşamın hazırlıklarına katılmaya başlamıştı. Annesinin tuvaletine yardımcı olur, koltukaltlarını pudralamasını, pudra pamuğunu elbisesinin içine, göğüslerinin arasına sürmesini izlerdi. Banyodan yarı sarılı kimonosundan taşan, çıplak bacaklarıyla çıkışını izler, uzun çoraplarını giymesini seyrederdi. Annesi jartiyerini çok yükseğe, neredeyse kalçalarına değecek şekilde takmayı severdi. Giyinirken Pierre'e buluşacağı erkekten bahseder, bu seferkinin aristokratik niteliklerini över, başka bir tanesinin çekiciliğinden, bir üçüncünün doğallığından, bir dördüncünün zekâsından bahsederdi. Sanki bir gün Pierre kendisi için hepsi birden olmalıydı.

Pierre yirmisindeyken annesi, kendisinin kadınlarla olan tüm arkadaşlıklarına, hatta genelevi ziyaretlerine bile karşı çıktı. Pierre'in kendisine benzeyen kadınları istiyor olması gerçeği onu etkilemiyordu. Genelevde

kadınlardan kendisi için özenerek, ağır ağır giyinmelerini isterdi Pierre. Annesiyleyken yaşadığı zevkin aynısına benzeyen, garip, tarifsiz bir zevkti bu. Bu seremoni sırasında koket olmalarını ve bazı özel giysiler giymelerini isterdi. Orospular gülerek dalga geçerlerdi onunla. Bu oyunlar sırasında birden arzuları vahşileşir, giysileri paramparça ederdi ve sevişmesi tecavüze dönerdi.

Bunun ardında, deneyiminin olgun parçaları yatıyordu. O gün Elena'ya bahsetmedi bundan. Ona sadece çocuk yanının masum sapkınlığını yansıttı.

Bazı günler, geçmişinin belli parçalarının en erotik olanları yüzeye çıkar, her hareketine yansır, gözlerine Elena'nın onu ilk gördüğündeki huzur kaçırıcı bakış yerleşir, ağzına bir gevşeklik, umursamazlık gelir, tüm yüzünü hiçbir deneyimin ortadan kaldıramayacağı bir ifade kaplardı. Elena o zaman, Pierre ile belli davranışlara eşlik edecek tek uygun şey olarak inatla fakirlik, pislik ve çürümeyi gören orospulardan birini birlikte düşünürdü. Pierre böyle durumlarda üç gün; üç gece içebilen kendisini dünyanın merkezi sayan dünyasını her deneyime açık bırakan, tüm arzusunu korkunç bir kadına harcayabilen biri gibi görünüyor, yıkanmaktan aciz bir sürü erkekte var olan açık saçık konuşmasıyla içkin ilkelliğini ortaya çıkarıyordu. Kendi kendini yok etmeye, rezilliğe, sokağın diline, sokak kadınlarına, tehlikeye olan tutkusuydu bu. Üstelik esrar baskınlarında yakalanmış ve kadın satmaktan tutuklanmıştı da.

Pierre'e arada sırada her şeyi yapabilecek bir erkek

ifadesi veren şey içindeki kaos ve kötülüğe yatkın bir karakterde oluşuydu. Bu durum Elena'nın ona güvensizliğini ayakta tutuyordu. Pierre aynı zamanda Elena'nın şeytansılığa ve alçaklığa, alçalmanın ideal kişiliğe saygısızlıkta bulunmanın ve yıkmanın zevkinin büyüsüne kapıldığının farkındaydı. Ama Elena'ya olan aşkı yüzünden bunların hiçbirisinin onunla sonuna kadar yaşamasına izin vermeyecekti. Pierre Elena'yı teşvik ederek, onu şu ya da bu günaha, onu tatmak istemeyeceği böyle bir duyguya kaptırmaktan korkuyordu. Bu yüzden doğalarının bu kötü yanına kapılar nadiren açılıyordu. Daha önce Pierre'in vücudunun, ağzının, organının neler yaptığını bilmek istemiyordu Elena. Pierre ise Elena'nın içindeki gizli şeylerin örtüsünü açmaktan korkuyordu.

"Senin bundan sonra birçok kez âşık olabileceğini biliyorum. Benim ilk olduğumu, bundan sonra seni hiçbir şeyin durduramayacağını biliyorum. Öylesine şehvetlisin ki," dedi Pierre.

"Bu kadar çok âşık olunmaz," diye yanıtladı Elena. "Ben erotizmi, aşkla birlikte istiyorum. Öyle ki kolay kolay yaşanmayan derin âşkla..."

Pierre Elena'nın geleceğini, Elena da Pierre'in geçmişini kıskanıyordu. Elena birden kendisinin yirmi beş, Pierre'inse kırk yaşında olduğunu düşündü, onun kendisinin bilmediği birçok şeyi yaşadığını ve artık yorgun olduğunu fark etti.

Sessizlik uzayıp da Elena, Pierre'in yüzünde masumluk ifadesi yerine tam tersi tereddütlü bir gülüş,

dudaklarının hatlarında belirgin bir aşağılama gördüğünde, Pierre'in geçmişini düşündüğünü anladı. Uzun kirpiklerini seyrederek yanında yattı.

Bir süre sonra Pierre, "Seni tanıyana dek bir Don Juan'dım, Elena. Hiçbir zaman bir kadını gerçekten tanımak istemedim. Hiçbiriyle kalmak istemedim. Bir kadının çekiciliğini tutkulu bir ilişki için değil, bir erkekle uzun süreli bir ilişkiye girmek için –evlilik gibi örneğin ya da en azından birlikte yaşamak– sonuçta bir çeşit huzur, bir sahip elde etmek için kullandığını düşünüyordum. Beni korkutan buydu, grande amoureuse'un arkasına gizlenen, aşkta güvenlik arayan bir küçük burjuva. Beni sana çeken şey, senin hep metres olarak kalman. Arzuyu ve yoğunluğu devamlı kılıyorsun. Büyük aşk savaşında kendini eşit hissetmeyince çekiliyorsun. Ayrıca beni sana bağlayan şey sana verebileceğim zevk değil. Duygusal olarak tatmin olmadığın zaman bunu reddediyorsun. Oysa sen her şeye yatkınsın, her şeye. Bunu hissediyorum. Yaşama açıksın. Seni açtım. İlk kez kadınları yaşama, aşka açma gücüm olduğu için üzgünüm. Vücutla iletişime geçmeyi reddedip, tüm varlığa ulaşmanın diğer yollarını aradığında seni öylè çok seviyorum ki. Zevkle olan diretişimi kırmak için her şeyi yaptın. Evet, ilk bakışta, bu gücü benden çekmene dayanamıyorum. Gücümü kaybediyormuşum gibi geliyor bana."

Bu konuşma Elena'da, tekrar, Pierre'in dengesiz olduğuna dair bir duygu uyandırdı. Pierre, eski bir dolaptaki battaniyelerin altında, eski kiracılardan birisine ait bir sürü erotik kitap bulmuştu. Artık her gün

Elena'yı, onu güldürecek bir öyküyle karşılıyordu. Elena'yı üzdüğünü fark etmişti.

Erotizm ve şefkatin bir kadının ruhunda birleştiği zaman güçlü bir bağ, neredeyse sabit fikir oluşturduğunu bilmiyordu Pierre. Elena Pierre'le, vücuduyla ilgili sadece erotik şeyler paylaşabiliyordu. Kendisini heyecanlandıran kötü bir film gördüğünde bile merakını ve deneyim isteğini diğer buluşmalarına taşıyordu. Pierre'in kulağına dileklerini fısıldamaya başlıyordu.

Pierre Elena'nın, kendisi zevk almadan ona zevk verme isteğine hep şaşırırdı. Aşırılıklarından sonra bazen Pierre yorgun düşer, güçsüzleşir ama o tükenme duygusunu tekrar yaşamak isterdi. Okşayışlarıyla Elena'yı heyecanlandırır, ellerinin canlılığıyla onu neredeyse mastürbasyona yaklaştırırdı. Bu arada Elena'nın hassas elleri bilgili parmak uçlarıyla bir örümcek gibi penisin uçlarında daireler çizip en gizli sinirlerden tepki alırdı. Parmaklar yavaşça penisin üstüne kapanarak önce etten kabuğunu okşar; sonra onu geren yoğun kan hücumunu, damarlarının hafifçe şişmesini, kasların ani gerilişini hisseder, sanki bir yaylı çalgı çalıyormuş duygusuna kapılırdı. Dikliğin derecesinden, Elena, içine girmek için Pierre'in yeterli sertliğe sahip olup olmadığını, heyecanlı parmaklarına nasıl tepki verebildiğini, nasıl tatmin edilmek istendiğini anlardı. Birazdan alacağı zevk Pierre'in Elena'yı okşamasına engel olurdu. O zaman Elena'nın elleri ona hâkim olur, Pierre gözlerini kapatarak kendisini Elena'nın okşayışlarına teslim ederdi. Birkaç kere, uykudaymış-

çasına, kendi elinin hareketini devam ettirmeyi dener ama bilge ellerin okşayışını, artan gerilimi daha iyi hissedebilmek için vazgeçerdi. "Şimdi, şimdi," diye mırıldandı Pierre. "Şimdi." Bu, Elena'nın ellerinin Pierre'in içinde yanan ateşle uyum sağlamak için daha hızlı hareket etmesi gerektiği anlamına gelirdi. Pierre, "Şimdi, şimdi, şimdi," diye yalvarırken, Elena'nın parmakları, kanın hızlanan atışıyla uyumlu hareket ederdi.

Pierre'in zevki dışında her şeye kör olan Elena, saçları dağınık bir şekilde Pierre'in üzerine eğildi, ağzı penisinin yanındaydı, ellerinin hareketini sürdürdü ve yakınından her geçişinde ucunu yaladı; Pierre'in vücudu titreyip penisi Elena'nın ağzı ve elleri tarafından yutulmak, yenmek için dimdikti, sonra çırpınışlarla tükendi. Meni, kuma çarpan küçük dalgalar gibi birbiri üstünde yuvarlanıp küçük köpüklü tuzlu dalgalar gibi Elena'nın ellerinin plajına geldi. Değerli aşk sıvısını almak için boşalan penisi şefkatle ağzına aldı Elena...

Pierre'in aldığı zevk kendisine öyle büyük bir mutluluk vermişti ki Elena'yı minnettarlıkla öpmeye başladı, "Ya sen, sen hiç zevk almadın," dediğinde çok şaşırdı Elena.

"Hayır! Aldım!" dedi, şüpheye yer bırakmaz bir şekilde.

Heyecanlarının hâlâ sürüyor olmasına hayret etti Elena. Aşklarının ne zaman bir sükunet dönemine gireceğini merak ediyordu.

Pierre özgürleşmeye başlamıştı. Elena telefon etti-

ğinde genelde dışarıda oluyordu. Elena bu sıralarda İsviçre'den yeni dönen bir arkadaşına akıl veriyordu. Kay, trende Pierre'in küçük kardeşi olarak tanımlanabilecek bir adamla tanışmıştı. Kendini Elena'yla özleştirmiş ve onun kişiliğinin hâkimiyeti altın girmiş olan Kay için tek şey kendisini tatmin edebilecek, bir şekilde Elena'nınkine benzer bir macera yaşamaktı.

Bu adamın da bir görevi vardı. Görevinin ne olduğunu söylememişti ama gitmesi gerektiğinde ya da ondan uzak bir gün geçirdiği zaman bunu bir özür, belki de bir bahane olarak kullanıyordu. Elena, Kay'in, bu adama gerçekte sahip olduğundan daha fazla, Pierre'den, iki katı özellikler kattığından şüphelendi. İlk olarak ona anormal bir erkeklik atfetmişti. Bunu sadece, birlikte olduklarından hemen sonra ya da önce kendisine teşekkür etmeyi beklemeden uyuma alışkanlığı bozuyordu. Bir konuşmanın orta yerinde ani bir tecavüz isteğine kapılıyordu. İç çamaşırından nefret ediyordu. Kay'e elbisenin altına hiçbir şey giymemeyi öğretmişti. Tutkusu emredici ve umulmadıktı. Aceleciydi. Kay onunlayken restoranlardan acilen ayrılmaları, perdesi çekilmiş taksilerdeki çılgınca arzuları, Bois'daki ağaçların arkasındaki seansları, sinemalardaki mastürbasyonlarını; asla bir burjuva yatağında, bir yatak odasının sıcaklığı ve rahatlığında yapmamayı öğrenmişti. Arzusu çok uçarı ve bohemdi. Halı döşenmiş tabanları, hatta banyoların soğuk parkelerini, aşırı ısıtılmış Türk hamamlarını, afyon çekmeyip sadece Kay'le dar bir döşekte uzanıp uyumaktan kemiklerinin sızladığı tekkeleri severdi. Kay'in işi, kaprislerini yeri-

ne getirmek için hazırda beklemek ve biraz ara vermekle kolayca yenilenen bu vahşi yarışta kendi ayrıksı zevklerini tatmin etmeye çalışmaktı.

Adam bu ani tropikal patlamalardan hoşlanıyordu. Kay sanki bir uyurgezer gibi onu takip ediyordu. Elena'ya, dalgınlıkla bir mobilya parçasına çarpmış gibi bu adama çarpmış duygusu veriyordu. Olay bazen Kay'in şehvet saçmasına vakit kalmayacak kadar hızlı ve tamamiyle bir tecavüz şeklinde oluyor, adam uyurken yanında yatıyor ve daha mükemmel bir âşık hayal ediyordu. Gözlerini kapatıp düşünüyordu: Şimdi eli elbisemi yavaşça, çok yavaşça yukarı sıyırıyor. Sonra bana bakıyor. Bir eli kalçalarımın üzerinde dururken, diğeri aşağılara kayıyor, orayı keşfedip daireler çizerek şimdi parmağını oraya, nemli yere sokuyor; tıpkı bir kadının ipeğin kalitesini anlamak için dokunduğu gibi dokunuyor...

Pierre'in ikizi yatakta dönünce nefesini tutuyordu. Uyanırsa, Kay'ı elleriyle tuhaf bir pozisyona girmiş bulurdu. Sonra birdenbire sanki arzularını tahmin etmişçesine elini bacaklarının arasına yerleştirip Kay'in hareket etmesine engel olurdu. Adamı elinin varlığı her şeyden fazla tahrik ediyordu. Kay gözlerini yeniden kapayıp elinin hareket ettiğini hayal ederdi. Yeterince canlı bir şey hayal edebilmek için orgazm olana dek ritmik bir şekilde vajinasını kasmaya ve açmaya devam ederdi.

Pierre'in bildiği ve böylesine narince sarmaladığı Elena'dan korkacak hiçbir şey yoktu. Ama onun tanımadığı bir Elena, erkeksi Elena vardı. Kısa saçlı ol-

madığı ya da erkek elbisesi giymediği, ata binmediği, puro içip bu çeşit kadınların buluştuğu barlara gitmese de, ruhen erkeksi olan bir yan şimdilik içinde uyuyordu.

Pierre aşk konuları dışındaki tüm konularda yardıma muhtaçtı. Duvara bir çivi bile çakıp resim asamaz, bir kitabı onaramaz, herhangi bir teknik konuyu tartışamazdı. Hizmetçilerin, kapıcıların, tamircilerin korkusuyla yaşıyordu. Bir karar alamıyor, herhangi bir anlaşma imzalayamıyor; isteğini korkusundan kimseye açamıyordu.

Elena'nın enerjisi bu boşluklara kaydı. Aklı daha da üretkenleşti. Kitaplar, gazeteler alıyor, bir şeyler yapmaya ön ayak oluyor, kararlar alıyordu. Pierre buna izin veriyor; bu da onun kayıtsızlığına uyuyordu. Elena Pierre'e karşı cüretlilikde kazanmıştı.

Elena'nın Pierre'i koruma duyguları yükseliyordu. Pierre, cinsel saldırganlığı biter bitmez paşa paşa geri çekiliyor ve Elena'nın onu yönetmesine izin veriyordu. Artık Elena'nın yeni bir alanla yeni bir kişilik; yeni alışkanlıklar benimseyen başka biri olarak ortaya çıktığını görmüyordu. Elena kadınların kendisini çekici bulduklarını fark etmişti.

Kay onu, tanınmış bir gece kulübü şarkıcısı ve şüpheli bir cinsiyete sahip olan Leila ile tanışmaya davet etti. Leila'nın evine gittiler. Yatakta yatıyordu Leila. Oda ağır bir nergis kokusuyla kaplıydı. Leila isteksiz, sarhoş bir şekilde karyolanın başucuna dayanmıştı. Elena Leila'nın bütün gece süren bir içki aleminden sonra yeni yeni kendine geldiğini düşündü.

Oysa bu Leila'nın her zamanki haliydi. Bu gevşek vücuttan bir erkek sesi çıktı. Menekşe gözleri Elena'ya dikilerek erkeksi bir tavırla ona değer biçti.

Leila'nın sevgilisi Mary, hızlı adımlarının şişirdiği geniş ipek etekleri ve aceleci sesiyle odaya girdi. Kendisini yatağın ucuna atıp Leila'nın elini tuttu. Birbirlerine öyle büyük bir tutkuyla baktılar ki Elena gözlerini indirdi. Leila'nın yüzü sert, Mary'nin yüzü ise yumuşaktı; Leila'nınkinde Mısır fresklerindeki gibi koyu kara kalemle çevrili gözler; Mary'ninkinde ise pastel renkler taşıyan solgun gözler, deniz yeşili göz kapakları, sedefli tırnaklar ve dudaklar vardı; Leila'nın kaşları doğal, Mary'nin kaşları sadece bir kalem çizgisiydi. Birbirlerine baktıklarında Leila'nın keskin hatları ortadan kayboluyor, Mary'ninkiler ise Leila'nın sertliğinden bir şeyler alıyordu. Ama sesi gerçek dışıydı; cümleleri yarım kalıyor, boşlukta salınıyordu. Mary, Elena'nın yanında kendini huzursuz hissediyordu. Düşmanlık ya da korku göstermek yerine, bir erkeği etkileyecekmiş gibi dişi bir tavır takındı ve onu cezbetmeye çalıştı. Leila'nın Elena'ya bakışını beğenmemişti. Küçük bir kız gibi ayaklarını altına toplayarak Elena'nın yanına oturdu ve konuşurken ağzını davetkâr bir şekilde Elena'ya doğru çevirdi. Ama bu çocukça davranışlar Elena'nın kadınlarda en hoşlanmadığı şeylerdi. Davranışları olgun ve basit olan Leila'ya döndü Elena.

Leila "Birlikte stüdyoya gidelim. Giyineceğim," dedi. Yataktan fırlar fırlamaz uyuşukluğundan sıyrıldı. Uzun boyluydu. Bir oğlan gibi kabadayı Fransızcası

kullanıyor ama bunu asil bir cüretle yapıyordu. Hiç kimse bunu ona karşı kullanamazdı. Gece kulübünde eğlendirmiyor, orayı yönetiyordu. Kendilerini kendi kötü yanlarıyla lanetlenmiş sayan kadınların dünyasının manyetik merkeziydi. Sapkınlıklarından gurur duymaları ve burjuva ahlakına mağlup olmamaları için onları zorluyordu. İntiharları ve dağılmayı şiddetle lanetliyordu. Kadınların Lezbiyenlikleriyle övünmelerini istiyordu. Düşünceleriyle olduğu kadar pratik yaşamıyla da etrafına örnek oldu. Polis kurallarına rağmen erkek giysileri giyiyordu. Hiç rahatsız edilmemişti. Bunu zarif bir biçimde kayıtsızlıkla yapıyordu. Bois'da erkek giysileriyle ata biniyordu. Öylesine zarif, tatlı dilli ve aristokrattı ki Leila'yı tanımayanlar bile bilinçsizce selamlıyorlardı. Leiala diğer kadınların başlarını dik tutmalarını sağlamıştı. O, erkeklerin ona yoldaş olarak davrandığı erkeksi bir kadındı. Bu parlak yüzeyin altındaki trajik ruh her neyse onu, her yere tedirginlik, keder ve nostalji yayarak insanların huzurunu ince ince parçalar halinde yırtan şarkıcılığa götürmüştü.

Elena takside yanında otururken Leila'nın güçlülüğünü değil gizli yarasını hissetti. Bir şefkat jestinde bulundu. Asil elini eline aldı. Leila Elena'nın elinin orada kalmasına izin vermedi ama bu harekete heyecanlı bir güçle karşılık verdi. Elena bu gücün Leila'ya ne sağlayamadığını biliyordu: Tatmin duygusu. Mary'nin sızıldayan sesi ve aşikar küçük oyunları tabii ki Leila'yı tatmin edemiyordu. Kadınlar güçlü bir aşk yaratmayı planlarken ufak hesaplarla kendilerini

küçülten ve güçsüz kılan kadınlara karşı erkekler kadar hoşgörülü değildirler. Leila kadınlar hakkındaki sağduyusu sayesinde aldatılamaması yüzünden bir erkekten daha çok acı çekiyor olmalıydı.

Stüdyoya ulaştıklarında, Elena tuhaf bir yanık kakao ve taze yer mantarı kokusu duydu. İçi dumanla dolu bir Arap camisine benzer bir yere gelmişlerdi. Duvarlarında küçük bölmelere gömülü, sadece hasır ve küçük lambalarla döşenmiş kocaman bir odaya girdiler. Herkes kimono giyiyordu. Elena'ya da bir tane verdiler. İşte o zaman durumu anladı. Burası bir afyon tekkesiydi. Loş ışıklar; yeni gelenlere ilgisiz, uzanmış yatan insanlar; büyük bir huzur; belirli bir muhabbet olmaksızın, arada sırada çıkan bir fısıltı. Afyonun arzu uyandırdığı birkaç kişi en karanlık köşelerde kaşık pozisyonunda uyuyormuş gibi uzanmışlardı. Sessizliğin içinde önce bir yorumcunun sesine sonra başka bir çeşit sese, çiftleşme mevsiminin sonunda yakalanmış bir egzotik kuş sesine dönüşen bir kadın sesine tanık olundu. Bir köşede iki genç adam fısıldaşarak birbirlerine sarılıyorlardı.

Elena arada sırada düşen yastıklardan ipek ve pamuklunun yere çarpma sesini duyuyordu. Kadının sesi giderek netleşti, pürüzsüzleşti, zevkle ritmik olarak arttı. Ritmi öylesine düzgündü ki, Elena en tepeye dek başıyla ritme eşlik etti. Kadenzin Leila'yı rahatsız ettiğini fark etti. Bu sesi duymak istemiyordu. Öylesine açık, öylesine kadınsıydı ki, erkeklerin delip geçtiği kadınların yumuşak aşk yastığına ihanet ediyor, her bıçak darbesinde bedeninden esrimiş küçük bir çığlık

çıkıyordu. Kadınlar birbirleriyle ne yaparsa yapsınlar bu artan kadenzi, bu vajinal şarkıyı yaratamazlardı; sadece bir erkeğin devamlı hücumu, bir vuruş dizisi bunu yaratabilirdi.

Üç kadın yanyana küçük şiltelerin üzerine uzandılar. Mary, Leila'nın yanına uzanmak istemişti. Leila izin vermedi. Ev sahibi onlara afyon çubukları sundu. Elena reddetti. Zaten loş ışıklardan, dumanlı atmosferden, egzotik duvar örtülerinden, kokulardan, boğuk okşayış seslerinden yeterince uyuşmuştu. Yüzü öylesine kendisinden geçmiş gibiydi ki Leila, Elena'nın başka bir uyuşturucu etkisinde olduğuna inandı. Leila takside elini tutmasının Elena'yı, Pierre'in şimdiye kadar kendisinde yarattığı hiçbir şeye benzemeyen duygulara soktuğunu fark etmemişti.

Leila'nın sesi bir anlık tatmin için ve dokunuşu doğrudan vücudunun merkezine ulaşmak yerine, Elena'yı süreklilik arayan, ümitle korku arası bir hisle, yeni duyguların şehvetli örtüsüyle sarmalıyordu. Sanki bu oda gizemli ışıkları, zengin kokuları, gölgeli oyukları, yarı görünür şekilleri, esrarlı zevkleri ile insanı etkiliyordu. Bir düş. Afyon duyularını şimdikinden daha genişletemez, artıramaz, ona daha fazla zevk duygusu veremezdi.

Eli Leila'ya uzandı. Mary çoktan gözleri kapalı afyon çekmeye başlamıştı. Leila gözleri açık sırtüstü yatıyor, Elena'ya bakıyordu. Elena'nın elini alıp bir süre öylece tuttu, sonra kimonosunun altına kaydırdı ve göğüslerinin üzerine bıraktı. Elena onu okşamaya

başladı. Leila özel dikilmiş giysisini açmıştı; blûz giymemişti. Ama dar bir etek vücudunun kalan kısmını sıkı sıkıya sarıyordu. Elena Leila'nın elinin elbisesinin altında narince ilerleyerek çoraplarının üstüyle külotu arasında bir açıklık aradığını hissetti; hafifçe sol tarafına döndü. Böylece başını Leila'nın göğüsleri üstüne koyup öpebilecekti. Mary'nin gözlerini açacağından ve kızacağından korkuyor; arada sırada Mary'ye bakıyordu. Leila gülümsedi. Sonra dönerek Elena'ya fısıldadı: "Yarın buluşup birlikte olalım. İster misin? Yarın bana gelir misin? Mary olmayacak."

Elena gülümseyerek başıyla onayladı, bir öpücük daha aldı ve uzandı. Ama Leila elini çekmemişti. Mary'yi izleyerek Elena'yı okşamaya devam etti. Elena Leila'nın parmaklarının altında eriyordu.

Elena için zaman orada sadece bir saniyedir yatıyorlarmış gibi kısa geldi ama sonra stüdyonun giderek soğuduğunu sabahın ilk ışıklarının içeri girdiğini fark etti. Şaşkın bir şekilde fırladı. Diğerleri, Leila ile birlikte sırt- üstü uzanmış uyuyorlardı. Elena paltosunu üstüne geçirip çıktı. Sabahın ilk vakitleri onu canlandırmıştı.

İçinde biriyle konuşma isteği vardı. Miguel'in stüdyosuna oldukça yakın olduğunu fark etti. Stüdyoya girdiğinde Miguel'in Donald'la birlikte uyuduğunu gördü. Miguel'i uyandırıp yatağın ucuna oturdu. Konuşmaya başladı. Miguel onu zor anlıyordu. Sarhoş olduğunu düşündü.

"Neden Pierre'e duyduğum aşk bunu önleyecek kadar güçlü değil?" diye tekrar ediyordu, "neden beni

başka sevgilere sürüklüyor? Bir kadının aşkına? Neden?"

Miguel gülümsedi, "Neden küçük bir değişiklikten bu kadar korkuyorsun? Önemli bir şey değil bu. Geçer. Pierre'in aşkı gerçek yanını ortaya çıkardı. Sen fazlasıyla aşk dolusun; bir sürü insanı seveceksin."

"İstemiyorum, Miguel. Ben bütün olmak istiyorum."

"Bu o kadar büyük bir sadakatsizlik değil Elena. Başka bir kadında yalnızca kendini arıyorsun."

Stüdyodan çıkıp kendi evine geçti. Banyo yaptı, dinlendi ve Pierre'e gitti. Pierre şefkatli bir havadaydı. Öyle şefkatliydi ki Elena'nın şüphelerini ve gizli kızgınlığını teskin etti. Elena, kollarında uyuya kaldı.

Leila onu boşuna bekledi. Elena, Pierre'den daha büyük aşk kanıtları elde etmişti, Pierre'in ondan uzaklaşmasına engel olmak isteyerek iki üç gün boyunca düşüncelerini Leila'dan uzaklaştırdı.

Pierre, Elena'nın sıkıntısını hemen fark etti. Elena erken gitmek istediğini söyler söylemez, neredeyse içgüdüyle onu kendisine çekerek oradan ayrılmasını fiziksel olarak önledi.

Elena, Kay'le birlikteyken Jean adlı bir heykeltraşla tanışmıştı. Jean'ın yüzü yumuşak, kadınsı ve çekiciydi. Yüzünün görüntüsünün tersine kadınları seviyordu. Elena savunma durumundaydı. Elena'ya adresini sordu. Bir gün kendisini ziyarete geldiğinde, Elena onunla çabuk çabuk ve içten bir tavırla konuştu.

Karşılığında Jean, "Ben daha hoş ve sıcak bir şey isterdim," dedi.

Elena korkmuştu. Daha da resmileşti. Her şey mahvolacak ve geri gelmeyecek diye düşündü. Üzüldü buna. Tanımlayamadığı saçma bir çekim vardı aralarında.

Sonraları Jean ona bir mektup yolladı: "Senden ayrıldığımda, yeni doğmuş, tüm hatalardan arınmış hissettim kendimi. İstemediğin halde nasıl yeni bir insan doğurdun? Bir keresinde başıma ne geldiğini anlatayım. Londra'da bir sokağın köşesinde durup aya baktım. Öyle ısrarlı baktım ki hipnotize oldum. Saatler, saatler sonra eve nasıl döndüğümü hatırlamıyorum. O süre içinde ruhumu aya kaptırdığımı düşünmüşümdür hep. Sen o ziyarette bana bunu yaptın."

Jean'ın çekiciliği ve Leila'yla geçirdiği gece ona garip bir korku vermişti. O gün Pierre'e uzun bir yolculuk sonrası ve kendini ondan uzaklaşmış hissederek dönmüştü. Aralarında oluşan her bağın yenilenmesi gerekiyordu. Bu ayrılıkta ve kendisi arasında oluşan bu uzaklıktan korkuyordu.

Jean, bir gün kapısının önünde bekleyerek Elena'yı, solgun ve heyecandan titrer halde, uykusuz dışarı çıkarken yakaladı. Elena, cesaretini kaybettirme gücüne sahip olduğu için Jean'a kızgındı.

Jean tesadüfen, ikisinin de beyaz giyinmiş olduğunu fark etti. Yaz örtüyordu onları. Jean'ın yüzü yumuşaktı, gözlerindeki heyecanlı başkaldırı Elena'yı fethediyordu. Dürüst, çocuksu bir gülüşü vardı. Elena içinde, kendisini sıkıca kavrayan, geriye çeken Pierre'i hissetti. Bunu görmemek istercesine gözlerini kapadı. Pierre'in sadece şiddetli arzusunun bulaşıcılığından acı

çektiğini düşündü.

Küçük, kendi halinde mazbut bir kafeye oturdular. Garson sakarlıkla vermutu masanın üstüne döktü. Bundan rahatsız olan Jean, Elena sanki bir prensesmiş ve onun önünde böyle bir sakarlık yapılamazmış gibi, masanın derhal temizlenmesini istedi.

Elena, "Kendimi bir anlığına sana sahip olan ve sonra ruhunu geri veren ay gibi hissediyorum. Beni sevmelisin, duygusuzca parlayan ayı değil. Ama bana gereğinden çok yaklaşırsan seni incitirim," dedi.

Ama gözlerinde onu çoktan incitmiş olduğunu gördü. Jean inatla Elena'yı yanında, neredeyse Pierre'in evinin kapısına kadar götürdü.

Elena Pierre'i perişan bir yüzle buldu. Onları caddede görmüş küçük kafeden beri izlemişti. Aralarında geçen her jesti, izlemişti. "Aranızda oldukça fazla duygusal yakınlaşma vardı," dedi.

Vahşi bir hayvan gibi saçı alnına düşmüş, gözleri yabani bakıyordu. Bir saat boyunca şüphe ve kızgınlıkla kendinden geçmiş olarak garip bir halde kaldı. Elena aşkla yalvardı, başını alarak göğüslerine götürdü, sakinleştirdi onu. Pierre yorgunluk ve kızgınlıktan uyuya kaldı. Elena yataktan kayarak, pencerenin yanında durdu. Heykeltraşın çekiciliği, kıskançlığının derinliği karşısında her şey kaybolmuştu. Bir yandan Pierre'le yaşadığı aşkı onun teninin kokusunu, bir yandan Jean'in güven verici olgun kişiliği ve duygu dolu gülüşü, bir yandan da Leila'nın güçlü çekiciliği geçiyordu gözünün önünden.

Korkuyordu... Korkuyordu çünkü, şu boylu boyun-

ca çırılçıplak uzanmış, kendisine teslim olmuş güvenli Pierre'e değil, artık bilinmezlikler içindeki bir kadına bağlıydı.

Pierre uyandı. Kollarını gerdi ve "Artık geçti," dedi.

Sonra Elena ağladı. Pierre'e kendisini tutsak alması, hiç kimsenin onu tuzağa düşürmesine izin vermemesi için yalvarmak istedi. Tutkuyla öpüştüler. Elena'nın arzusuna Pierre, kemiklerini çatırdatan bir güçle onu kollarının arasına hapsederek karşılık verdi. Elena gülümsedi ve "Beni boğuyorsun," dedi. Pierre'i acıdan korumak ister gibi bir anaç duyguyla çözülmüş olarak yattı; Pierre'se Elena'ya daima sahip olacağı duygusuyla doluydu. Kıskançlığı, onu bir çeşit çılgınlığa sürüklemişti. İçindeki bu duygu öyle bir enerjiye dönüştü ki Elena'nın zevk almasını beklemeden geldi. Elena'nın da böyle bir beklentisi yoktu zaten... O kendisini, onu bir çocuk gibi teslim alıp koruyan bir anne gibi hissediyor onu sarıp sarmalayıp içine çekiyordu.

Pierre'i zayıf, pasif, kendine güvensiz, gevşek, giyinip sokağa çıkma gücünden bile yoksun bulduğu zamanlar, kendisini daha güvenli ve aktif hissediyordu. Birlikte uyuduklarında garip duygulara kapılıyordu. Elena Pierre uyurken onu bir çocuk uysallığında görüyör, kendi gücünün arttığını bir erkek gibi onun içine işlemek isteğiyle doluyor Pierre'nin erkekliğiyle özdeşleşmiş bir biçimde uykuyla uyanıklık arasında yanında yatıyor bu dönüşüm onu Pierre'nin kendisine sahip olduğu gibi onun Pierre'e sahip olduğu düşlemine götürüyordu. Fakat çoğu zaman bu düşlem fazla

uzun sürmüyor, deniz kum ve nem olup medceziri yaşıyor hiçbir dokunuşu yeterince şiddetle yoğuramıyor kendi sularına geri çekiliyordu.

Pierre'in kıskançlık krizi sonraları eskiye göre daha şiddetli olan sevişmeleri sırasında, aralarındaki ruh giriftkenliği daha da yoğunlaşıyor, duyguları karmakarışık oluyor ve bunu müthiş acılar takip ediyordu. Elena bu aşkın kök mü salmış olduğunu ya da yoksa, damarlarına kendi kendini ölüme sürükleyecek bir zehiri mi zerk ettiğini bilmiyordu.

Bunda yenilgi, üzüntü, yoksulluk, aşağılanma, engeller, başarısızlıklar karşısında hissettiği ölümcül, zevkleri özleyen mazoşistler gibi özlediği anlaşılması güç bir zevk mi vardı yoksa? Pierre bir keresinde, "En çok hatırladığım şeyler yaşamımın en büyük acıları. Mutlu anları unuttum," demişti.

Bir gün aniden içine yeni ışıklar dolmuş bir halde çıkageldi Kay. Bir erkek ve bir kadınla dengelediği hızlı yaşamını Elena'ya anlatmak içindi gelişi... Birçok âşıkla birlikte yaşama isteği sonunda gerçek olmuştu. Birlikte sigara içip konuştular.

Kay, "Kadını tanıyorsun: Leila," dedi.

Elena, "İşte Leila yine küçük bir kadını seviyor," diye düşünmekten kendini alamadı. Hiç kendisine eşit birini sevmeyecek miydi? Onun kadar güçlü bir kadını mesela? Kıskançlık yaralamıştı onu. Kay'in yerinde olmak, Leila tarafından seviliyor olmak istedi.

"Leila tarafından sevilmek nasıl bir şey?" diye sordu Elena.

"Harika bir şey, Elena. İnanılmaz. İlk önce ne is-

tediğimi, hangi havada olduğumu, ne arzuladığımı bilmek istiyor. Her zaman kusursuz. Buluştuğumuzda bana bakıyor ve içimi anlıyor. Sevişmeye çok zaman ayırıyor. Seni harika bir yere kapatıyor, 'Her şeyden çok güzel bir yer olmalı,' diyor. Bir keresinde bir otel odası kullanmak zorunda kaldık, çünkü evinde Mary vardı. Işık çok kuvvetliydi. Külotuyla kapadı ışığı. İlk önce göğüslerle ilgileniyor. Saatlerce sadece öpüşüyoruz. Öpüşmekten sarhoş olana kadar bekliyor. Bütün giysilerin çıkartılmasını istiyor, sonra sımkısı sarılıp öpüşmeye devam ederek birbirimizin üstünde yuvarlanıyoruz. Ata biner gibi üstüme oturup bana doğru sürterek hareket ediyor. Uzun süre gelmeme izin vermiyor, ıstırap çekene dek. Öylesine uzun bir sevişme ki Elena, insanı sızlatıyor, daha çok ister bırakıyor."

Bir süre sonra ekledi Kay: "Senden bahsettik. Aşk hayatını öğrenmek istedi. Pierre'e tutkun olduğunu söyledim ona."

"Ne dedi?"

"Pierre'i her zaman, fahişe Bijou gibi kadınların sevgilisi olmak dışında özelliği bulunmayan biri olarak tanıdığını söyledi."

"Pierre, Bijou'yu mu sevmiş?"

"Oh, birkaç günlüğüne."

Pierre'in meşhur Bijou'yla sevişirken ki görüntüsü Leila'nın Kay'le sevişirken ki görüntüsünü silmişti. Kıskançlıklarla dolu bir gündü bugün. Aşk uzun bir kıskançlıklar trenine mi dönüşecekti?

Kay her gün yeni ayrıntılar anlatıyor, Elena'ysa

dinlemeyi reddedemiyordu. Tüm anlattıkları şeylerde Kay'in kadınsılığından nefret etmiş, Leila'nın erkeksiliğine bayılmıştı. Leila'nın tatmin olma mücadelesini ve kendisinin bundaki başarısızlığını takdir ediyordu. Leila'yı, ipek erkek gömleği giymiş ve gümüş kol düğmeleri takmış olarak düşündü. Kay'e iç çamaşırlarının nasıl olduğunu sormak, Leila'yı giyinirken görmek istedi.

Aynı, pasif homoseksüel erkeğin aktif homoseksüel erkek için bir kadın karikatürüne dönüşmesi gibi, hükmedici lezbiyen aşka boyun eğen kadınların da kadınların en sıradan niteliklerinin bir karikatürüne dönüştüğünü düşünüyordu Elena. Bunu sergileyen Kay, aslında kaprislerini abartarak Leila aracılığıyla kendini seviyordu. Sanki bir erkeğe azap çektirmeye cesaret edemezmiş gibi, Leila'nın içindeki kadının müsamahalı olacağını hissederek ona azap çektiriyordu.

Elena, Leila'nın, seviştiği kadınların aleladeliğinden şikâyetçi olduğuna emindi. İlişki, çocukça davranış lekeleriyle asla yeterince harika olamıyordu. Kay, bir okul çocuğu gibi cebinden şeker çıkararak gelecekti. Surat asacaktı. Karşı konulmaz kaprisleri olan kadını, *cabotine'i*, oynamak için bir restoranda yiyeceklerini ısmarlamadan önce kararsızlığa düşecek, sonra ısmarladıklarını değiştirecekti. Elena Kay'den sıyrılıp Leila'nın tüm ilişkilerinin ardındaki trajediyi anlamaya başladı. Leila erkekliğin ve kadınlığın ötesinde yeni bir cinsiyet kazanmıştı. Elena onu gözünde bir mit gibi büyütüyor, abartıp göklere çıkarıyordu. Leila onu büyülemişti.

Garip bir sezgiye kapılarak Rue de Rivoli'deki bir kitapçı dükkânının üstündeki Homoseksüellerin ve Lezbiyenlerin toplanmayı sevdiği bir İngiliz çay evine gitmeye karar verdi. Ayrı gruplar halinde oturuyorlardı: Genç erkek arayan yalnız orta yaşlı erkekler ve genç kadın arayan olgun Lezbiyenler... Işık loş, çay mis kokulu, pasta ise buraya uygun şekilde kötüydü...

Elena, içeri girer girmez Miguel ve Donald'ın birlikte oturduklarını görerek onlara katıldı. Donald fahişe rolünü sürdürmede iddialıydı. Miguel'e, erkekleri nasıl kendine çekebildiğini, yaptıkları için nasıl kolayca para kazanabileceğini göstermekten hoşlanıyordu. Zevkleri için inanılmaz miktarda paralar ödemesiyle tanınan gri saçlı asil bir İngiliz uzun uzun kendisine baktığı için heyecanlıydı. Donald, peçenin ardından bakan bir kadının bakışları gibi imalı bakışlar yollayarak adamı cezbetmeye çalışıyordu. Miguel biraz kızgındı. "Bu adamın oğlanlardan ne istediğini bilseydin, flört etmeyi bırakırdın," dedi.

"Ne?" diye sordu Donald, ölümcül bir merakla.

"Gerçekten söylememi istiyor musun?"

"Evet. Bilmek istiyorum."

"Kendisi suratlarının üzerine çömelirken oğlanların altına yatmalarını ister. Ve yüzlerini tahmin edebileceğin şeyle kaplar."

Donald yüzünü ekşiterek gri saçlı adamı süzdü. Adamın aristokratça tavırlarına, hatlarının düzgünlüğüne bakıp buna inanmak çok güçtü. Gözlerindeki romantik ve hülyalı ifadeyle elindeki sigarayı nasıl da narin tutuyordu. Bu adam böyle bir şeyi nasıl yapabi-

lirdi? Donald'ın kışkırtıcı koketlikleri böylece son bulmuş oldu.

Sonra Leila içeri girdi. Elena'yı görüp masalarına geldi. Miguel ve Donald'ı tanıyordu. Donald'ın kimsede olmayan boyalı saçları, boyalı kirpikleri, boyalı tırnakları olmaksızın taşıyamayacağı düşsel renkler taşımasını, tavuskuşu gibi kabarıp tüyler saçtığı travestiliklerini seviyordu. Donald'la bakışıp gülüştüler, Miguel'in zarifliğine hayran oldu, sonra dönerek koyu gözlerini Elena'nın yeşil gözlerine dikti.

Elena'ya, "Seni gideceğin yere bırakmama izin verir misin?" diye sordu.

Birlikte çıkıp, Leila'nın siyah limuzininin arka koltuğuna oturdular. Leila Elena'ya doğru eğildi ve dolgun dudaklarıyla Elena'nın dudaklarını örterek neredeyse bilincini yitireceği bitimsiz bir öpücük verdi. Başlarını koltuğa yaslayınca şapkaları düştü. Leila Elena'yı sarmaladı. Elena'nın ağzı Leila'nın boynuna, siyah elbisesinin açıkta bıraktığı göğüs aralığına gitti. Göğüslerinin başladığı yeri hissetmek için ağzıyla elbisenin boyun kısmını azıcık itmesi yetiyordu.

"Yine benden kaçacak mısın?" diye sordu Leila.

Elena parmaklarını ipekle örtülü kalçalara bastırarak Leila'nın dolgunluğunu, uyluklarının düzgünlüğünü okşayarak hissetti. Teninin baştan çıkarıcı pürüzsüzlüğü ve ipeğin kayganlığı birbirine karışmıştı. Jartiyerin küçük çıkıntısını hissetti. Leila'nın bacaklarını hemen orada aralamak istedi. Leila, şoförün kulağına eğilerek kısık bir sesle duyamadığı bir emir verdi. Araba yolunu değiştirdi. "Bu bir kaçırmadır," dedi Leila, kah-

kahalarla gülerek.

Şapkaları düşmüş, saçları uçuşarak, Leila'nın yaz sıcağına karşı panjurları indirilerek karartılmış evine girdiler. Leila elinden tutarak Elena'yı yatak odasına götürdü. Geniş yatağa birlikte düştüler. Yine ipek; yine ipek... Parmakların altında ipek, bacakların arasında ipek... İpeksi omuzlar, ense, ipeksi saçlar.... Parmakların altında titreyen ipeksi dudaklar... Afyon tekkesindeki gece gibiydi; okşayışlar uzatılıyor, bekleyiş titizlikle korunuyordu. Orgazma her yaklaştıklarında ya Leila ya da Elena hareketin hızlandığını görüyor, tekrar öpüşmeye başlıyorlardı. Bitimsiz bir rüyada yaşanan, ıslaklığın öpücükler arasında küçük yağmur sesleri çıkardığı bir sevişme banyosu... Leila'nın parmağı bir penis gibi kararlı, emrediciydi; dili her yere ulaşıyor, sinir uçlarını harekete geçiren bir sürü nokta biliyordu.

Bir tane cinsel merkez yerine, Elena'nın vücudunda sanki bir milyon tane eşit duyarlılıkta cinsel ağız vardı. Tenin her hücresi bir ağız duyarlığıyla yüklüydü. Kolunun eti birden açılıp Leila'nın dilinin ve parmaklarının dokunuşuyla kasılmaya başladı. İnlediğinde, Leila daha çok inlemesini sağlamak ister gibi ısırdı etini. Elena'nın bacakları arasındaki dili keskin, canlı bir bıçak gibiydi. Orgazmlarının şiddetinden vücutları baştan aşağı sarsıldı.

Elena rüyasında Pierre'le Bijou'yu gördü. Dolgun etli Bijou'nun hareketli bedeni bir fahişe, kızışmış bir hayvan, bir dişi aslan, şaşaalı bir bereket tanrıçası; vücudunun her gözeneği ve kıvrımı bir şehvet yatağı

gibiydi. Rüyada ellerini kavrıyor, eti yukarılara çıkan dağlık bir yolda nabız gibi atıyor, coşuyor, ıslaklığa doymuş birçok şehvetli tabakaya bölünüyordu: Bijou her zaman yüzükoyun, hareketsiz yatıyor, yalnızca aşk zamanı uyanıyordu. Tüm arzu sıvıları, bacaklarının gümüşi gölgeleri boyunca, keman biçimli kalçaları arasında akıyor, göğüslerinin arasında ıslak ipek sesiyle yükselip alçalarak fışkırıyordu.

Elena, Bijou'yu her yerde, orospuların dar eteklerinde bile arıyor, av peşindeki bir avcı gibi bekliyordu. Pierre onun müstehcen yürüyüşünü, naif bakışlarını, sarhoş somurtkanlığını, bakire sesini seviyordu. Birkaç gece için bu yürüyen cinselliği, bu herkese açık, gezici rahmi sevmişti.

Şimdi belki yine seviyordu onu Pierre.

Pierre, Leila'ya bereketli annesinin resmini gösterdi. Gözleri dışında, Bijou'ya olan benzerliği çok şaşırtıcıydı. Bijou'nun gözleri leylak rengi halkalarla çevriliydi. Pierre'in annesinin daha sağlıklı bir bedeni vardı.

Sonra Elena, delirdim herhalde, diye düşündü. Pierre'in, Bijou'nun artık midesini bulandırdığına dair öyküsüne inanmıştı. Sık sık Pierre'le Bijou'nun buluştukları kafeye gitmeye başladı. Şüphelerine son verecek bir keşif yapmayı umuyordu. Bijou'nun çok genç, temiz yüzlü, diri dudaklı, tez kanlı erkekleri sevdiği dışında bir şey keşfedemedi. Bu biraz sakinleştirdi onu.

Elena Bijou'yla karşılaşıp düşmanın maskesini düşürmeyi isterken, Leila da bir yolunu bulup

Elena'yla buluşmayı arzuluyordu.

Ve şiddetli yağmurun yağdığı bir gün üç kadın aynı kafeye sürüklendiler. Her tarafından parfüm kokusu salan Leila canlı şık siyah giysisi içinde ve Bijou, hiç vazgeçemediği sokak kadını kıyafetiyleydi: Siyah dar bir elbise ve yüksek topuklu ayakkabılar. Leila Bijou'ya gülümsedi; sonra Elena'yı fark etti. Üçü de titreyerek aperitif için bir masaya oturdular. Elena Bijou'nun kadınsı çekiliğiyle tamamen sarhoş olacağını hiç ummamıştı. Sağında etkileyici ve zeki Leila, solunda ise içine düşmek istediği bir cinsellik yatağı olan Bijou vardı.

Leila ona bakıyor ve acı çekiyordu. Sonra Elena'dan çok daha iyi yapabileceği bir şey yaparak, Bijou'ya yakınlaşmaya başladı. Bijou ona benzeyen bir kadınla hiç tanışmamıştı. Sadece çevresinde dolaşan ve etrafta erkek olmadığı zaman onların vahşiliğini dengelemek için Bijou'ya yakınlaşan, birlikte uyuşmuş bir şekilde oturduğu ve öpüştüğü kadınlar; hepsi bu...

Leila'nın kurnaz dalkavukluğuna şüpheyle yaklaşıyordu. Aynı zamanda Elena karşısında da büyülenmişti. Elena, onun için tamamen yeni bir şeydi. Elena erkeklere fahişelerin tam zıttı olan bir kadını, aşkı şiirleştirip dramatize eden, bir duyguyla karıştıran, uhrevi bir efsaneye benzeyen bir kadını, mitolojik bir kahramanı temsil ediyordu. Evet, Bijou bu kadının erkekleri içlerindeki cinselliği ortaya çıkarmaya teşvik eden yanını ve erkeklerin şehvetin kölesi olduğunu görmekten hoşlandıkları bir tür kadın olduğunu bilecek kadar iyi tanıyordu onu... Kadının mitolojik varlı-

ğı arttıkça, onu yoldan çıkarıp kösnülleştirmedeki rolü de artıyordu. Tüm bu düşselliğin altında sadece erkeklerin zevki için yaşayan yanı da bir gerçek olarak duruyordu derinlerde...

Fahişeler fahişesi Bijou, Elena'yla yer değiştirmek isterdi. Fahişeler her zaman açlık gibi arzu ve düşleri kabartma yeteneğine sahip olan kadınlara gıpta ederler. Gizlenmeye gerek duymayan, yürüyen seks objesi olan Bijou, Elena'nın görüntüsüne sahip olmak istiyordu. Elena da erkeklere eşlik etmekten bıktığı, vahşi ve doğrudan seks istediği zamanlarda Bijou ile yer değiştirmek istediğini düşündü. Elena, duyguları dikkate alınmaksızın her gün tecavüze uğramanın; Bijou ise idealize edilmenin özlemini çekiyordu. Sadece Leila erkek hükmünden bağımsız, onların doğasının dışında doğduğu için mutluydu. Ama erkekleri taklit etmenin onlardan bağımsız olmak demek olmadığının farkında değildi.

Leila fahişeler fahişesine tatlı dille, dalkavukça kur yaptı. Üç kadın da bu işin peşini bırakmaya niyetli olmayınca, sonunda birlikte çıktılar. Leila, Elena ve Bijou'yu dairesine davet etti.

Eve vardıklarında içeriden bir tütsü kokusu aldılar. Işık, sadece gökkuşağı renkli balıklar, mercan ve cam deniz atları ve su dolu ışıklandırılmış cam kürelerden geliyordu. Bu, durum odaya bir rüyanın içindeki deniz altı görünüşü, birbirinden farklı üç güzel kadının cinsel kokular yayarak bir erkeğin üstesinden gelelebilecekleri bir yer görüntüsü veriyordu.

Bijou hareket etmeye korkuyordu. Her şey ona çok

kırılgan görünüyordu. Sigarası ağzında bir Arap kadını gibi bağdaş kurarak oturdu. Elena gözleri yarı karanlıkta ateşli bir şehvet içinde parlıyor, sanki cam küreler gibi ışık saçıyordu. Leila ise her iki kadın için gizemli bir çekicilik, bilinmeyen bir atmosfer yayıyordu.

Alçakca bir sedirde, kabarık bir yastık denizine oturdular. İlk hareket eden Leila oldu. Mücevherle süslü elini Bijou'nun eteğinin altına kaydırdı. İpeksi iç çamaşırı bulmayı umduğu yerde beklenmedik şekilde ete dokununca şaşkınlıkla hafifçe yutkundu. Bijou arkaya dayanıp ağzını Elena'ya çevirdi, Elena'nın narinliğine kapılmış olan, ilk defa bir erkek gibi olmanın bir kadının ağzının ağırlığı altında bükülen hafifliğini hissetmenin nasıl bir şey olduğunun ayırdına varıyordu. Elena'nın zarif başı Bijou'nun ağır elleriyle geriye düşmüş, ince saçları uçuşuyordu. Bijou'nun güçlü elleri incecik boynunu zevkle sarmıştı. Bijou Elena'nın zarif başını, ağzından büyük nektar yudumları aldığı bir fincan gibi ellerinin arasında tutuyordu.

Leila bir anlık kıskançlığa kapıldı. Leila Bijou'nun geniş ağzını öptükten sonra, Bijou Elena'nın dudaklarını kendisininkilerin arasına aldı. Bijou Leila'nın her dokunuşunu, aynı şekilde Elena'ya geçiriyordu. Leila'nın eli Bijou'nun elbisesinin altında daha da ilerleyince, Bijou da elini Elena'nın elbisesinin altına soktu. Elena isteksiz kalmaya çalışarak kıpırdamadı. Sonra Leila Bijou'nun organını iki eliyle birden okşamaya başladı. Leila elbisesini yukarı kaldırınca, Bijou vücudunu geri atarak, onun sıcak, ellerinin zekâ dolu

hareketini daha iyi hissetmek için gözlerini kapadı. Bijou'nun süzüldüğünü gören Elena, onun şehvetli vücuduna dokunmaya ve zengin kıvrımlarının her hattını izlemeye, sandalağacı ve misk kokan, kuş tüyünden yumuşak, kemiksiz, gergin et yatağını hissetmeye cesaret etti. Bijou'nun göğüslerine dokununca kendi göğüs uçları sertleşti. Eli Bijou'nun kalçalarına gittiğinde Leila'nın eliyle karşılaştı.

Leila soyunmaya başlayınca, dolgun kalçalarında çoraplarını minicik siyah jartiyerlerle tutan küçük yumuşak, siyah bir saten korse göründü. Uylukları ince, beyaz ve parlaktı, organını gölgede bırakıyordu. Elena ortaya çıkan cilalı bacakları daha rahat görebilmek için jartiyerleri gevşetti. Bijou elbisesini başına doğru sıyırarak çıkarmak için öne doğru eğildi. Bunu yaparken kalçalarının dolgunluğu, omuriliğinin dibindeki gamzeler ve kavisli sırtı ortaya çıktı. Daha sonra Elena sıyrıldı elbisesinden. Önden ve arkadan yırtmaçlı olan siyah dantelli bir iç çamaşırı giyiyor, cinsel gizlerinin gölgeli katları görünüyordu sadece.

Ayaklarının altında büyük beyaz bir kürk vardı. Üstüne attılar kendilerini. Üç vücut uyum içinde göğüs göğüse, karın karına, bir birlerini aynı duygularla kucakladılar. Hepsi bir ağıza, parmağa, dile ve duyuya dönüştüler. Ağızları birbirlerinin dudağını, göğüs ucunu, klitorisini arıyordu. Çok yavaş bir şekilde hareket ederek deviniyorlar, sevişmek işkence olana, bedenleri dayanamaz hale gelene dek öpüşüyorlardı. Üstünde yattıkları kürk, organlarının salgısına karışan hayvansı bir koku veriyordu.

Elena Bijou'nun dolgun vücudunu araştırıyordu. Leila daha saldırgandı. Yanında uzanmış ve bir bacağını omuzuna atmış olan Bijou'nun bacaklarının arasını öpüyordu. Arada sırada Bijou acıtan bir öpücük ya da ısırıştan, bir erkeğin organı kadar sertleşen bir dil hareketinden geriye sıçrıyordu.

Böyle yaptıkça kalçaları da tam Elena'nın yüzüne doğru fırlıyordu. Elena elleriyle kalçaların biçiminin tadını çıkarıyor, arada sırada parmağını gergin, küçük deliğe sokuyordu. Leila'nın Bijou'nun diline doğru yaptığı her hareketi onun dokunduğu duvarda yapmışçasına, öpücüklerinin yol açtığı her kasılmayı buradan hissedebiliyordu. Bijou onu araştıran dilden uzaklaşarak kendisine zevk veren bu parmağa doğru hareket etti. Aldığı zevk sesinin melodik dalgalanmalarına yansıyor; arada sırada, kışkırtılmış bir vahşi hayvan gibi dişlerini çıkartıp, kendisini baştan çıkaran kişiyi ısırmaya çalışıyordu.

Lelia aldığı zevke karşı kendini savunamayıp gelmeye yaklaştığında sevişmeyi keserek Bijou'u yarı delirmiş bir halde, ıstırap çeken bir durumun doruğunda yarıda bıraktı. Elena da aynı anda durmuştu.

Kudurmuş bir manyak gibi artık denetimden çıkan Bijou, kendisini Elena'nın üstüne attı, bacaklarını açarak kendisini arasına yerleştirdi. Organını Elena'nınkine yapıştırarak ümitsizce hareket etti. Bir erkek gibi yarı sarkık organını, iki organın buluşması, dayanışması için Elena'nınkine çarpıyordu. Zevkin arttığını hissedince uzun sürmesini sağlamak için durdu, geriye yaslanıp ağzını Leila'nın, okşanmayı bekleyerek yanan

göğüs uçlarına doğru açtı.

Elena da artık orgazm öncesindeki çılgınlığı yaşıyordu. Altında, sürtünebileceği bir el hissetti. Boşalana dek kendini bu elin üstüne atmak istedi, ama zevkin uzun sürmesini istediğinden, hareket etmeyi bıraktı. Ayağa kalktığında el yine organına doğru hareketlendi. Sonra Bijou'nun ayağa kalkıp arkasına yaslanarak soluduğunu hissetti. Dikilmiş göğüsleri, Bijou'nun cinsel organının tüylerinin kalçalarına hafifçe dokunuşunu hissetti. Bijou önce sürtündü Elena'ya, sonra yavaşça yukarı aşağı hareket etmeye başladı. Bijou'nun göğüslerini, organını, karnını hissetmek için Elena'yı dönmeye zorlayacağını biliyordu. Eller, bir kere daha aynı anda hareketlendi. Leila'nın sivri tırnakları Elena'nın omzunun en yumuşak kısmına, göğüslerinin arasına, koltuk altına batıyor, tatlı bir acıyla canını acıtıyor, onu ele geçirip parça parça ediyordu sanki. Elena'nın vücudu öylesine yanıyordu ki, tek bir dokunuşun dahi patlamasına yeteceğini hissetti. Leila bunu fark etti ve birbirlerinden ayrıldılar.

Üçü birden sedire düştü. Dokunmayı bırakarak yan yana uzandılar. Birbirlerine hayran hayran bakarak güzel bacaklarından akan sıvıyı izlediler.

Ama ellerini birbirlerinden ayıramıyorlardı. Elena'yla Leila zevkin en büyüğünü almaya kararlı bir şekilde birlikte Bijou'ya saldırdılar. Bijou sarmalandı, örtüldü; her tarafı yalandı, öpüldü, ısırıldı kürk halıda yuvarlanıp milyonlarca dil ve el tarafından zevk işkencesine uğradı. Artık tatmin edilmek için yalvarıyordu. Bacaklarını açıp vücudunu diğerlerinin

vücuduna sürterek kendini tatmin etmeye çalıştı. Ona izin vermediler. Biraz durduktan sonra ağızları ve parmaklarıyla içini, önünü, arkasını ince ince araştırıyorlardı. Elena'yla, Leila ağız ağıza, dilleri birbirine karışmış bir şekilde Bijou'nun açık bacaklarının üstündeydi şimdi de. Bijou bekleyişini sona erdirecek bir öpüş için vücudunu kaldırdı. Onu unutan Elena ve Leila tüm duygularını oynaşan dillerinde yoğunlaştırmışlardı. Çaresiz çılgın bir şekilde uyarılmış olarak kalan Bijou sabırsızca kendi kendisini okşamaya başladı. Sonra Leila ve Elena elini ittirip üstüne atıldılar. Bijou'ya orgazm şiddetli bir işkence gibi geldi. Her kasılmada bıçaklanıyormuş gibi bir his duydu. Bu işkencenin sona ermesi için çılgınca bağırıyordu.

Bijou'nun yüzükoyun yatan vücudunun üstündeki, Elena'yla Leila öpüşmelerine tekrar başladılar. Elleri sarhoşça bir diğerini arıyor çığlık çığlığa bağırıyorlardı. Leila'nın parmakları Elena'nın ritmini yakalamıştı, zevk patlamasını bekleyen Elena ise elleriyle Leila'ya sıkıca yapışmıştı. Aynı anda gelmeye çalıştılar ama önce Elena geldi; bir boşluğa düşerek Leila'nın elinden koptu. Orgazmının şiddetiyle sarsılmış bir şekilde yere yıkıldı. Leila organını Elena'nın ağzına sunarak yanına uzandı. Elena dilini uzatarak Leila'nın organını kasılıp inleyene kadar yaladı. Leila'nın narin etini ısırdı. Zevk nöbeti geçiren Leila batan dişleri hissetmedi bile...

Elena artık neden bazı İspanyol kocaların, karılarına sevişmenin tüm olanaklarını sunmayı reddettiklerini anlıyordu; içlerinde doyurulmaz bir tutku uyandırma

riskinden kaçınmak için. Pierre'in aşkıyla tatmin olmak yerine bir başka adreste sakinleşen Elena, daha da kolay incinebilir hale gelmişti. Pierre'i ne kadar çok arzularsa başka aşklar için açlığı da o kadar artıyordu. Köklü ve düzenli aşka çok az ilgi duyuyor gibi görünüyordu. Aşktan şimdi sadece tutku anını istiyordu.

Leila'yı bile tekrar görmek istemiyor; Jean'ı özlüyordu. Çünkü Jean artık Elena'nın bayıldığı, ateşten kor haline geldiği aydınlık bir dönemdeydi. Elena yanmak istiyordu. Kendi kendine "aynı bir aziz gibi konuşuyorum," diye düşündü. "Aşkla yanmak, ama mistik bir aşkla değil, tahrip edici cinsel bir buluşmayla yanmak. Pierre, içimde daha önce hiç tanımadığım o doyumsuz kadını uyandırdı".

Arzusunun gerçekleşmesini istermiş gibi, Jean'ı kapısında bekler buldu. Her zamanki gibi, elinde biçimsizce taşıdığı küçük bir armağan paketi tutuyordu. Elena'ya yaklaşırken vücudunun hareket edişi, gözlerinin titreyişi arzusunun gücüne ihanet ediyordu. Elena çoktan Jean'ın vücuduna ait olmuştu bile. Jean sanki Elena'nın içine yerleştirilmiş gibi hareket ediyordu.

"Beni görmeye hiç gelmedin," dedi Jean gururu kırılmış bir şekilde; "çalışmamı hiç görmedin."

"Şimdi gidelim," dedi Elena ve hafif, dans eder gibi adımlarla Jean'ın yanı sıra yürüdü. Paris'in ünlü kapılarından birinin yakınlarında tuhaf, kırlık bir bölgeye, işçi evleriyle yan yana, stüdyolara dönüştürülmüş bir baraka şehre ulaştılar. Jean orada mobilyalar

yerine dev heykellerle donatılmış bir evde yaşıyordu.

Heykeller, normalden beş kat büyüktü ve devasa anıtları anımsatan, elleri ve ayakları ağaç köküne benzeyen hamile kadınlar, tembel ve şehvetli erkek bedenlerinden oluşuyordu. Bu heykellerden birinde bedenler aralarındaki farklılık anlaşılamayacak biçimde dişi ve erkek birbirlerine giriftlenerek yontulmuş, hatları tamamıyla birbirine girmiş ve birbirlerine cinsel organlarından bağlanmış bir pozisyonda Elena ve Jean'a tepeden bakıyorlardı.

Bu heykelin gölgesinde, tek söz etmeden, gülümsemeksizin birbirlerine doğru ilerlediler. Elleri bile hareket etmiyordu. Karşı karşıya geldiklerinde Jean, Elena'yı heykele yasladı. Birbirlerine dokunmadılar, öpüşmediler. Tepelerinde duran heykeldeki vücutların donuk birleşmesini canlı olarak tekrarladılar; vücutları birbirine karıştı. Jean organını yavaş yavaş, büyülü bir ritimle, sanki delirecekmiş gibi Elena'nınkine bastırdı. Elena'nın önünde diz çökecekmiş gibi yaparak aşağı kaydı ve tekrar yukarıya çıkarken bastırarak Elena'nın elbisesini yukarıya kaydırdı, elleri altında bir kumaş yığınına dönüşmesini sağladı. Tekrar Elena'ya yaslandı. Bazen soldan sağa ya da sağdan sola, bazen daireler çizerek hareket ediyor, bazen de sıkıştırılmış bir şiddetle girip çıkıyordu. Elena, Jean'ın, iki taşı birbirine sürterek ateş yakıyormuşçasına süren hareketiyle kabaran arzusunun şiddetini hissetti. Her hareket ettiğinde kıvılcımlar saçıyordu etrafa ve sonunda Elena bir rüyadaymışçasına aşağıya kaydı. Bir yığının içine düşerek Jean'ın bacaklarının arasına sıkıştı. Jean

şimdi bu pozisyonu sabitlemek, sonsuzlaştırmak, Elena'nın vücudunu kendi şişmiş erkekliğinin o güçlü süngüsüyle çivilemek istedi. Elena kadınlığının en derin oyuklarını sunmak, Jean'sa organlarını birbirine bağlamak için tekrar birlikte harekete başladılar. Elena, Jean en duyarlı noktasına dokunmuş gibi dayanılmaz bir zevk solumasıyla hareket ediyor, Jean'ın varlığını daha iyi hissetmek için kasıklarını sıkıyordu.

Jean yoğunlaşan kanının akışını, ve Elena'nın şehvetli karanlığında yatan derinliğin uzayışını hissetmek için gözlerini kapadı. Artık kendini tutamayarak Elena'yı istila etmek için öne atıldı ve rahmini ağzına kadar özsuyuyla doldurdu, Jean'ın daha da sıkı kapadığı bu küçük geçitten Elena, Jean'ın içindeki varlığının öz suyunu yutuyordu.

Heykel sona ermeyen bu kucaklayışların üzerine gölgesini düşürüyordu. Taşlaşmış gibi zevkin son damlasının düşmesini hissederek birlikte yattılar. Elena çoktan Pierre'i düşünmeye başlamıştı bile... Jean'a bir daha geri dönmeyeceğini biliyordu. Yarın daha az güzel olacak diye düşündü. Jean'la kalırsa Pierre'in ihaneti hissedip onu cezalandıracağını düşünerek, neredeyse ilahi bir korkuya kapıldı.

Pierre'in kapısı önünde beklerken cezalandırılacağını umuyor, orada yatakta Bijou'yu bacakları açık bir pozisyonda bulacağını tahmin ediyordu. Neden Bijou'yu? Çünkü Elena ihanetine karşılık intikam bekliyordu.

Eteğindeki buruşuklukları, sandaletlerinin üstündeki toz lekelerini gördü. Eğer Pierre onunla seviştiyse

sıvısının aktığı yerde Jean'ın spermini bulabileceğini düşündü. Onun okşayışlarından sıyrılarak, Balzac'ın Passy'deki evini ziyaret etmelerini önerdi.

İnsanı evine hapseden, gri bir sisle kaplı hafif yağmurlu bir Paris melankolisinin içindeydiler ve öğleden sonrasıydı. Bu da bir kameriyedeymişçesine şehrin üstünü bir tavan gibi kaplıyor, bütün herkesi bu havaya sokarak erotik bir atmosfer yaratıyordu. Her yerde insanları cinselliğe çeken bir şeyler vardı: Vitrininde iç çamaşırları, siyah jartiyerler ve siyah çizmeler sergileyen yarı gizli bir dükkân; Paris'li kadınların tahrik edici yürüyüşü; birbirine sarılmış sevgilileri taşıyan taksiler...

Balzac'ın evi Passy'deki yokuşlu bir caddenin tepesinden Seine'e bakıyordu. Önce etrafı duvarlarla çevrili evin bahçe kapısını çaldılar; sonra bir mahzene açılır gibi görünen ama bir bahçeye çıkan merdivenlerden indiler. Bahçeyi geçip başka bir kapıyı çalmaları gerekti. Bu Balzac'ın evinin kapısıydı. Bu, koca bahçede kaybolmuş gizli ve gizemli bir evdi. Paris'in kalbinde böylesine saklı kalmış, terkedilmiş gibi duruyordu.

Kapıyı açan kadın geçmişten kalan bir hayalet görüntüsü sergiliyordu; giysileri ve yüzü saçları gibi solgundu. Balzac'ın el yazmaları, resimleri, sevmiş olduğu kadınların gravürleri, kitaplarının ilk baskıları ve bu kayıp geçmişle iç içe yaşarken tüm kanı vücudundan çekilmiş olmalıydı. Sesi çok uzaktan geliyordu. Bu evde ölü hatıralarla birlikte uyuyordu. Görüşe açtığı ev kadar ölüydü kadın. Sanki her gece, birlikte

uyumak için Balzac'ın mezarında, onunla yatıyordu.

Onları odalarda gezdirdi; sonra evin arka tarafına götürdü. Bahçenin ortasında bir kapağın yanına gelince uzun kemikli parmaklarını üstündeki halkaya geçirerek Elena ve Pierre'in görmesi için kaldırdı. Küçük bir merdivene açılıyordu burası.

Burası, Balzac'ın kendisini ziyaret eden kadınların kocalarının gözetiminden ya da şüphelerinden kaçabilmeleri için yaptırdığı geçitti. Kendisi ise rahatsız eden alacaklılardan kaçmak için kullanmıştı burayı... Merdiven Seine'e kadar uzanan sessiz bir sokağa açılan bir geçite açılıyordu. Evin ön kapısına gelen kişi ilk odaya gelene dek kaçılabilirdi.

Bu geçit, Elena ve Pierre'in düşünde Balzac'ın aşk hayatını öylesine canlandırmıştı ki, bir afrodizyak etkisi yapmıştı. Pierre, Elena'ya fısıldadı, "Sana hemen burada, geçitte sahip olmak istiyorum."

Hayalet kadın külhanbeyi açıklığıyla söylenen bu sözleri duymadı ama bakışlarını yakaladı. Ziyaretçilerin havası yerin kutsallığıyla uyumlu değildi. Kadın onları dışarı yöneltti.

Ölüm sessizliğinin soluğu duygularını kamçılamıştı. Pierre bir taksi çağırdı; bekleyemedi; Elena'yı kucağına oturttu, boylu boyunca onunkine yaslanan Elena'nın vücudu Pierre'i gözlerden gizliyordu. Pierre'nin kucağındaki Elena'nın eteği kalçalarına kadar kalkıktı.

Elena, "Burada olmaz, Pierre. Eve gidene dek bekle. İnsanlar görecek. Lütfen bekle. Oh, Pierre, canımı acıtıyorsun! Bak, polis bize baktı. Durduk burda, kaldırımdaki insanlar görecekler. Pierre, Pierre, dur!"

Ama kendini zayıfça savunup sıyrılmaya çalıştığı zevkin hâkimiyeti altındaydı. Hareketsiz durmak için çabalaması Pierre'in her hareketinin daha da şiddetle farkına varmasına yol açıyordu. Bir yandan taksinin hızıyla Pierre'in hareketlerinin de hızlandığını fark ediyor; yakında evin önünde durup sürücünün kafasını onlara doğru çevireceğinden korkuyordu ama bir yandan da Pierre'e zevk vermek, aralarındaki bağı vücutlarının uyumunu yeniden ispatlamak istiyordu. Caddeden görülüyorlardı. Yine de kendini çekemedi. Pierre'in kolları Elena'yı sarmıştı. Yoldaki bir çukura giren taksinin şiddetli sarsıntısı onları ayırdı. Sevişmeye devam etmek için artık çok geçti. Taksi durmuştu. Pierre düğmelerini ilikleyecek zamanı ancak buldu. Elena, sarhoş ve dağınık görünüyoruz herhalde, diye düşündü. Vücudunun gevşekliği hareket etmesini zorlaştırıyordu.

Pierre bu kesintinin ahlaksız zevkiyle doluydu. Yarı yarıya erimiş hissettiği kemikleri acı veriyor; kanının damarlarından çekildiğini hissediyordu. Elena Pierre'in yeni kaprisini paylaştı. Sonra konuşup birbirlerini okşayarak yatağa uzandılar. Elena Pierre'e, sabahleyin kendisine dikişe gelen genç bir Fransız kadından duyduğu öyküyü anlattı.

"Madeleine büyük bir mağazada çalışıyordu. Tüm Paris'in en fakir paçavra toplayıcı ailesinden geliyordu. Hem annesi hem de babası çöp kutularını karıştırıp, topladıkları teneke, deri ve kâğıtları satarak yaşıyordu. Madeleine mağazanın şaşaalı, yatak odası bölümüne yerleştirilmişti; sinirli, sert bir şef tezgâhtarın

gözetimi altındaydı. Hiçbir yatakta yatmamış sadece bir kulübede, halı ve kâğıt yığınının üstünde uyumuştu. İnsanlar bakışlarının yokluğunda saten yatak örtülerine, yorganlara, kuştüyü yastıklara, kakım ya da çinçila kürküymüşçesine dokunuyordu. Diğer kadınların sadece bir çoraba harcadıkları parayla giyinebilmek gibi sadece Parislilere has doğal bir yeteneği vardı. Alaycı gözleri, kıvırcık siyah saçları ve yuvarlak hatlarıyla çekici bir kızdı. İki tutkusu vardı; birincisi parfümeri bölümünden birkaç damla parfüm ya da kolonya çalmak, diğeri ise mağazanın kapanmasını bekleyip en yumuşak yataklardan birine uzanarak orada uyuyacakmış gibi yatmaktı. Üstü kapalı olanları tercih ediyordu. Perdeler altında yatarken kendini daha güvenli hissediyordu. Şef tezgâhtar gitmek için acele ettiğinden birkaç dakikalığına bu fanteziye dalacak kadar yalnız kalabiliyordu. Böyle bir yatakta yatarken kadınsı çekiciliğinin milyon kez katlanarak arttığını düşünüyor ve Champs Elysees'de görmüş olduğu şık erkeklerin, onu bu yatakta görüp böyle güzel bir yatak odasında fark etmelerini istiyordu.

"Fantezisi giderek daha da karmaşıklaştı. Yatarken kendisini hayran hayran seyredebileceği aynalı bir makyaj masasının yatağın önüne konmasını sağladı. Törenin bütün aşamalarını tamamladığı bir gün şef tezgâhtarın şaşkınlıkla kendisini seyretmiş olduğunu fark etti. Tam yataktan inmek üzereyken adam onu durdurdu.

'Madam'dedi, (O ana dek hep Matmazel diye seslenmişti) 'Sizinle tanıştığıma sevindim. Umarım, tali-

matlarınıza uygun olarak hazırladığım bu yatağı beğenmişsinizdir. Yeterince yumuşak mı? Mösyö Kont beğenecek mi sizce?'

'İyi ki Mösyö Kont bir haftalığına başka bir yerde. Ben de yatağımı başkasıyla paylaşabileceğim,' diye yanıtladı Madeleine. Sonra otururak ellerini adama uzattı. 'Salonda oturan bir hanımefendinin elini öper gibi öp elimi.' Adam gülümseyerek tatlı bir kibarlıkla bunu yerine getirdi. Sonra bir ses duyup ikisi de farklı yönlere doğru kayboldular.

"Her gün kapanma saatinin telaşından yararlanıp beş on dakika çalıyorlardı. Bir gün her şeyi düzene sokacakmış, toz alıp fiyat etiketlerindeki hataları saptayacakmış gibi yaparak küçük sahneyi oynamayı planladılar. En etkili şeyi de ekledi adam; bir paravan... Ve başka bir bölümden alınmış kenarı dantelli çarşaflar... Sonra örtüyü yayıp yatağı hazırladı. Kızın ellerini öptükten sonra, konuşmaya başladılar. Adam ona, "Nana" diyordu. Kız Emile Zola'nın bu kitabını bilmediği için adam ona ödünç verdi. Adamın kızda ilgilendiği şey, dar siyah elbisesinin pastel yatak örtüsündeki aykırı etkisiydi. Gündüz bir mankenin üstünde duran ince uzun bir sabahlığı alıp Madeleine'e giydirdi. Satıcı kadınlar geçse bile, paravanın arkasını görmüyorlardı.

"Madeleine elinin öpülmesinden hoşlanınca, adam kolunun yukarısına, dirseğindeki köşeye bir öpücük kondurdu; burası bayağı duyarlıydı. Madeleine kolunu büktüğünde öpücüğü kavramış daha da büyütmüştü sanki. Orada kurutulmuş bir çiçek gibi kalmasına izin

verdi. Yalnız kaldığında kolunu açıp aynı yeri büyük bir iştahla yutarmış gibi öptü. Böylesine narin bir öpücük, caddede çekiciliğine kapılmış tüm iğrenç çimdiklerden ve işçilerin fısıldadığı açık saçık sözlerden daha güçlüydü: *Viens que je te suce.*

"Adam ilk önce yatağın ucuna oturdu, sonra bir afyonkeşe uygun törensel hareketlerle sigara içmek için yanına uzandı. Paravanın diğer yanından duyulan ayak sesleri bir aşk randevusunun gizlilik içindeki buluşmasına tehlike katmıştı. Sonra Madeleine, 'Keşke Kont'un kıskanç gözetiminden kaçabilseydik. Sinirime dokunmaya başladı,' dedi. Ama hayranı, 'Benimle mütevazı, küçük bir otele gel,' demeyecek kadar zevkliydi. Bu işin, pis bir odada, eskimiş battaniyeli, gri örtülü pirinç bir yatakta olamayacağını biliyordu. Madeleine'in kıvırcık saçlarının altına, ensesinin en sıcak noktasına bir öpücük kondurdu. Sonra Madeleine'in uzun süre dokunmadığı bir yerine, kulağının ucuna yöneldi. Bu öpücükten sonra bütün gün kulağı yandı Madeleine'nin; çünkü adam kulağını ısırmıştı.

"Madeleine uzanınca içini isteksizlik kapladı. Aristokratik davranışların ağırlığıyla olabilirdi bu. Ya da boğazına ve göğüslerin başladığı yere bir kolye gibi kondurulan öpücüklerle... Bakire değildi bunun için bir korkusu yoktu ama bugüne değin uğradığı saldırıların acımasızlığı, karanlık caddelerde duvara yapıştırılması, bir kamyona atılması ya da insanların birbirlerinin yüzünü görmeye bile tenezzül etmeden çiftleştikleri çöpçü kulübelerinin arkasında örselenmesi onu, hiçbir zaman duygularının bu yavaş törensel eşiğe ka-

dar alt üst etmemişti. Üç ya dört gün boyunca Madelie'nin bacaklarıyla sevişti adam. Ona tüylü yatak odası terlikleri giydirdi; çoraplarını çıkardı, ayaklarını öptü, tüm vücuduna sahip oluyormuşçasına sarıldı onlara. Eteğini kaldırmaya hazır olduğunda, kızın vücudunu alevler sarmıştı. Kendini teslim etmek için olgunlaşmıştı artık.

"Zaman azdı ve mağazayı diğerleriyle birlikte boşaltmaları gerekiyordu. Okşayışlardan vazgeçip kıza sahip olması gerekiyordu. Madeline artık hangi davranışının daha çok hoşuna gittiğini seçemiyordu. Dokunuşlar ve okşayışlar uzarsa orgazm olmaya zaman kalmayabilir, doğrudan orgazma yönelse alacağı zevk azalabilirdi. Paravanın arkasında, zamanın en müsrif kullanıldığı yatak odalarında yaşanan anlar sadece biraz daha aceleci bir şekilde geçiyordu. Sevişmelerinin sonunda mankenin giydirilmesi, yatağın düzeltilmesi gerekiyordu. Arkadaşlarının beş franklık otellerdeki ilkel maceralarından hep nefret etmişti adam. Paris'teki en çok kur yapılan bir muhteşem fahişeyi ziyaret etmiş gibi davranıyordu. En zengin aristokratların sahip olduğu kadınların *amant de coeur*'üydü sanki."

"Rüya hiç bozulmuş mu?" diye sordu Pierre.

"Evet. Büyük mağazalardaki oturma grevini hatırlıyor musun? Çalışanlar iki hafta içerde kalmışlardı. Bu süre içinde diğer çiftler kaliteli yatakların divanların, kanapelerin ve şezlongların yumuşaklığını ve insanı tahrik eden kumaşlarla bezeli bu yatakların içinde aşk pozisyonlarına birçok yenilerinin eklenebileceğini keşfettiler. Madeleine'in rüyası herkes tarafından yaşanan

basitliğe ve tatmış olduğu zevklerin bayağı bir karikatürüne dönüşmüştü. Adam ona tekrar Matmazel demeye başladı; o da adama Mösyö. Adam Madeleine'in içindeki performansını bile beğenmemeye başladı. Sonunda Madeleine mağazadan ayrıldı."

Elena yaz ayları için şehir dışında bir ev tuttu. Duvarlar badana gerektiriyordu. Miguel yardımcı olmaya söz vermişti. Güzel, pitoresk ve karmakarışık bir mimarisi olan çatı katından başladılar. Sonradan akla gelip eklenmiş bir sürü küçük düzensiz odalara ve sonra da, odaların içindeki küçük bölmelere geçtiler.

Donald da oradaydı ama boyamaya meraklı değildi. Büyük bahçeyi, ve köyü saran ormanı keşfe çıktı. Elena ve Miguel yalnız çalıştılar. Eski duvarlara sürdükleri badana üzerlerine de sıçramıştı. Miguel fırçayı bir tual boyuyor gibi tutuyor, sonra ne yaptığını görmek için geri çekiliyordu. Birlikte çalışmak, onları gençlikteki havalarına geri götürmüştü.

Miguel Elena'yı şaşırtmak için, "popo koleksiyonu"ndan bahsetti. Güzellik adına kendisini etki altında tutan tek şeyin bu olduğunu söylüyordu. ama genelde erkeklerdeki gibi düz olmayan... Kadınlardaki yuvarlaklığa daha yakın, ikisinin arası bir özelliğe sahip Donald'ın poposu gibi olan popo koleksiyonu...

Elena gülüyordu. Pierre sırtını döndüğünde, kendisi için onun bir kadına dönüştüğünü hissetti, ona tecavüz etmek istediğini düşündü. Miguel'in Donald'ın sırtı dönük yattığı zamanki duygularını gayet iyi anlayabiliyordu.

"Eğer popo yeterince yuvarlak ve gerginse ve oğlan ereksiyon halinde değilse," dedi Elena, "o zaman bir kadınla olduğundan fazla farkı yok. Yine de farklı mı geliyor sana?"

"Tabii ki. Orada hiçbir şey olmadığını düşünmenin ne kadar üzücü olacağını düşün. Hem de yukarılarda gelişkin memeli çıkıntıları bulmayı düşün. Cinsel iştahı kaçırtıcı bir şeydir süt veren göğüsler."

"Ama kimi kadınların çok küçük süt taşıyıcıları vardır," dedi Elena.

Çatının eğri köşesindeki kornişe uzanmak için merdivene çıkma sırası Elena'daydı. Eteklerini kaldırarak yukarı çıktı. Çorap giymiyordu. Bacakları düzgün ve inceydi; "yuvarlak abartılardan" yoksundu kalçaları. Şu anki iletişimleri Elena'da cinsel umut bırakmadığından kompliman yapmak Miguel'e kalıyordu.

Elena'nın bir homoseksüeli baştan çıkarma arzusu bir kadın için çok yaygın olan bir hata olmalıydı. Genelde bunda, kadın olarak saygı kazanma, zor şeylere karşı insanın gücünü sınama arzusu, belki de kadınların hükmünden kaçan tüm erkeklerin tekrar baştan çıkarılmasına dair bir duygu etkiliydi. Miguel bu çabalardan çok çekiyordu. Kadınsılığını eksiltiyor değildi. Kendini iyi tutarak erkeksi davranışlara evriltiyordu. Bir kadın kendisine biraz koketçe davranmaya başlar başlamaz paniğe kapılıyor; oynanacak dram gözlerinin önüne geliyordu: Kadının saldırganlığını, Miguel'in pasifliğinin çekingenlik diye yorumlanmasını, kendisine asılmasını, onu reddetmek zorunda kalacağı durumdan edeceği nefreti... Bunu asla sakin bir

umursamazlıkla sineye çekemezdi. Fazlasıyla hassas ve şefkatliydi. Tüm derdi gururlu bir kadından daha fazla acı çekiyor olmasıydı. Kadınlarla öyle ailevi bir ilişkisi vardı ki, hep sanki bir anneyi, kız kardeşi dönüştüğü yeni kişiliklerde Elena'yı tekrar yaralıyor gibi hissediyordu kendini.

Elena'yı sevme ve sevilme yeteneğine dair şüpheye sokan ilk kişi olarak ona vermiş olduğu zararı artık biliyordu. Bir kadının asılmasını her savuşturduğunda, ufak bir suç işlediğini, sonsuza dek bir güveni, inancı öldürdüğünü düşünüyordu.

Elena'yla birlikte olmak, kadınsı özelliklerinin tadını tehlikesizce çıkarmak ne güzeldi oysa. Pierre, Elena'ya bir cinsel obje gibi bakıyordu. Miguel Pierre'i, aynı çocukken babasını kıskandığı gibi kıskanıyordu. Çocukluğunda annesi, babası gelir gelmez onu odadan dışarı yollardı. Babasının dışarı çıkması için sabırsızlanırdı. Saatlerce kendilerini kilitlemelerinden nefret etmişti hep. Babası gider gitmez, annesinin sevgisi, okşayışları, öpücükleri kendisine geri dönerdi.

Elena, "Pierre'i görmeye gidiyorum," dediğinde aynı duyguya kapılıyordu Miguel. Hiçbir şey ona engel olamıyordu. Birlikte ne kadar eğlenirse eğlensinler, Elena Miguel'e ne kadar sıcaklık gösterirse göstersin, Pierre'e gitme vakti geldiğinde hiçbir şey onu dizginleyemiyordu.

Elena'nın erkeksi yanının gizemi; Miguel'i de etkiliyordu. Onunla birlikteyken, Elena'nın bu canlı, aktif, olumlu yanını hissediyordu. Elena varken kendi yor-

gunluğundan, belirsizliğinden, olayları kendi kendine bırakmasından elektrikleniyordu. Elena onun için bir katalizördü.

Miguel Elena'nın bacaklarına baktı. Aynı, koşmak ve avlanmak için biçimlendirilmiş, mitolojik kahraman Diana'nin oğlan-kadın karışımı avcı bacakları gibiydi Elena'nın bacakları. Daha yukarıları görmek merakıyla doldu içi. Merdivene daha da yaklaştı. Biçimli bacakları dantel kenarlı külotunda sonlanıyordu. Ona daha fazlası gerekti.

Elena aşağı Miguel'e bakınca, orada durup irileşmiş gözlerle kendisine baktığını gördü onun.

"Elena, sadece neye benzediğini görmek istiyorum."

Elena gülümsedi.

Miguel, "Sana bakmama izin verecek misin?" diye sordu.

"Bakıyorsun zaten."

Miguel, Elena'nın eteğinin ucunu yukarı kaldırdı. Etek, üstünde bir yaz şemsiyesi gibi açılarak Miguel'in kafasını sakladı. Elena, merdivenden inmek istedi ama Miguel'in elleri durdurdu onu. Elena'nın külotunun lastiğini tutup aşağı kaydırdı. Elena merdivenin ortasında, bir ayağı diğerinden bir basamak yukarıda külotunun aşağı düşmesine engel olacak şekilde kaldı. Miguel, bacağı kendine doğru indirip külotu tamamen çıkardı. Elena'nın kalçalarına sevgiyle elledi. Bir heykeltraş gibi tuttuğu şeyin hatlarını araştırdı. Sanki topraktan çıkarttığı antik bir heykelin kayıp bir parçasıymış gibi heyecanla düzgün ve yuvarlak hatlarını ta içinde hissetti. Vücudunun diğer kısımlarını görmez-

den geliyordu. Sadece kalçasıyla ilgileniyodu. Elena merdivenden inerken dönmesine izin vermeyerek yavaşça yüzüne yaklaştırdı poposunu.

Elena, bunun yalnızca bir el ve göz orjisi olacağını düşünerek kendisini Miguel'in arzusuna bıraktı; son basamağa indi. Miguel'in elleri yuvarlak çıkıntıların üzerinde duruyor onlara göğüs muameleri yaparak sıkıştırıp birleştiriyor; hipnotize olmuş bir şekilde okşayışlarını başladığı yerde tamamlıyordu.

Şimdi Elena, merdivene dayanmış Miguel'e bakıyordu. Miguel'in kendisine sahip olmak için sabırsızlandığını fark etti. İlk önce içine girmek için fazlaca küçük olan deliğe abandı. Elena'nın canı yanmıştı, bağırdı. Miguel sonra öne doğru hareket ederek esas deliğini buldu. Buradan içeri kolayca girebileceğini keşfetti. Elena, Miguel'in böyle güçlü şekilde içine girip hareket etmesine şaşırmıştı. Miguel dinç bir durumda olmasına karşın doruğa ulaşmak için hareketlerini hızlandırmadı. Bir oğlan için değil, bir kadın için olduğunun giderek daha çok mu farkına varıyordu? Sonra yavaşça çıktı içinden, Elena'yı öylece yarı sahip olunmuş bıraktı. Elena, hayal kırıklığını görmesin diye yüzünü sakladı.

Elena öptü onu. Durumu anladığını, bunun ilişkilerini bozmayacağını kanıtlamak istedi âdeta sanki...

Elena sokakta ya da bir kafede bazen birden bir adamın *souteneur* yüzüyle donar kalırdı. Bu adam, dizine gelen çizmeleri, acımasız bir suçlu izlenimi veren yüzüyle iri yarı bir işçiydi. Onda korkulu bir cinsel titreşim, garip bir çekim hissediyordu. İçindeki

dişiyi büyülüyordu. Bir an için, sadakatsiz itelenmeyi bekleyen bir fahişe gibi hissetti kendini. Tedirgin olmuştu. Üzerinden koyu bir mantar tabakası kalkıyor, gizli bir ilkelliği, adamın acımasızlığına kendisini açıp sahip olabilecek gücü hissetmeyi yaşama arzusu uyanıyordu içinde. Tecavüze uğramak bir kadının, gizemli ihtiyacı, erotik arzusuydu sanki. Kendisini bu imgelerin hâkimiyetinden kurtarması gerekiyordu.

Birden Pierre'in asıl arzuladığı gözlerindeki tehlikeli ışık; istediğini her şeye karşın almaya çalışan, suçun azabını vicdanında duymayan riskli eylemlerinden gizli bir zevk duyan bu erkeğin parıltılı gözlerini anımsadı...

Göz kamaştıran bir sabah o dağ yolunda tanıştığı bu dizginlenemez inatçı vahşiye ne olmuştu? Artık evcilleşmişti. Sevişmek için yaşıyordu oysa. Elena gülümsedi. Bu, bir erkekte az bulunan bir özellikti. Ama Pierre hâlâ bir yanıyla doğaya aitti. Arada sırada ona, "Atın nerede? Atını kapıda bırakmışsın ve yakında yine dört nala gidecekmiş gibi görünüyorsun hep," diye takılıyordu Elena.

Çıplak uyurdu. Pijamalardan, kimonolardan, yatak odası terliklerinden nefret ederdi. Sigaralarını yere atardı. Sıcak su bulamayan bir asker gibi buz gibi suyla yıkanırdı. Gülüşü keyifliydi. En sert sandalyeyi seçerdi hep otururken. Bir keresinde tozlu, vücudu o kadar ateşli ve kirli, kullandığı su öyle soğuktu ki, buharlaşma oldu teninde ve hücrelerinden duman çıktı. Dumanlı ellerini Elena'ya uzatınca, Elena ona, "Sen ateş tanrısısın," demişti.

Zamana uyamıyordu. Bir saat için bile planlıyamıyordu zamanını. Zamanının yarısı daima uykuda, Elena'nın kucağında ona anne sevgisiyle sarılmış dalgın bir tembellik içinde yapacağı yolculuklardan, yazacağı kitaplardan bahsederek geçiyordu.

Çıplak uyuduğu halde çıplak dolaşmaz; bazı zamanlar garip bir saflık içine girer, bir kedinin umursamaz salınışlarıyla dolanırdı etrafta.

Pierre gelişkin sevgisiyle tüm anlayış diyarlarına dokunarak Elena'nın ama orada bütünüyle yaşamaz; yiyip içmez, uyumazdı. Sıradan arkadaşlarıyla birlikte sık sık kavga çıkarır, döğüşür, içki içer, boşa harcanmış geceler geçirirdi. Elena bunlardan hoşlanmazdı. O farklı; sıra dışı şeyleri severdi. Bu durum onları ayırıyordu. Elena Pierre gibi herkese, sıradan insanlara yakın olabilmek isterdi ama bunu yapamazdı. Ona uyamamak mutsuz ediyordu kendisini. Birlikte dışarı çıktıkları zaman sık sık Piere'i yalnız bırakıp giderdi.

İlk ciddi kavgalarını Pierre'in zamanını planlayamaması üzerine yapmışlardı: Pierre telefon edip, "Saat sekizde bana gel," diyordu. Kendi anahtarı olan Elena, içeri girip bir kitap okumaya başlıyordu. Pierre dokuzda geliyordu. Ya da Elena çoktandır orada bekliyorken arayıp, "Hemen geliyorum," deyip iki saat sonra geliyordu. Bir akşam Elena çok fazla beklemişti (Beklemek en acısıydı çünkü böyle durumlarda onun başkasıyla seviştiğini düşünürdü) ve Pierre geldiğinde Elena'nın gitmiş olduğunu gördü. Kızgınlık sırası ondaydı artık. Bu alışkanlıklarını pek değiştirmedi. Gene geç kaldığı bir gece, Elena dışarıda bıraktı onu. Kapı-

nın arkasında durup Pierre'i dinledi. Gitmeyeceğini biliyordu. Elena gecelerinin mahvolmak üzere oluşundan gerçekten üzülmüştü. Ama yine de biraz daha bekletti Piere'i. Pierre nazikçe zili bir kere daha çaldı. Eğer zili kızgınlıkla çalmış olsaydı Elena kıpırdamayabilirdi ama suçlulukla çalınca Elena kapıyı açtı. Hâlâ kızgınlığı gitmemişti. Pierre onu arzuluyordu. Elena karşı koydu. Karşı koyuşu Pierre'i allak bullak etmişti. Pierre'in bu arzulu mahzun hali Elena'yı kederlendirdi.

Pierre'in bu sahne için kaşındığına dair bir duyguya kapıldı Elena. Pierre uyarıldıkça, Elena daha da uzaklaştı, kendini ona kapadı. Ama aslında balı orasının kapalı dudaklarından akıyordu. Pierre'se kösnüllükten esrimiş bir haldeydi. Daha da tutkulu oldu. Güçlü bacaklarıyla dizlerini aralamaya çalışıp başardı ve müthiş bir yoğunlukla zorla içine boşaldı Elena'nın.

Elena zevk alamadığı bazı zamanlarda Pierre'i üzmemek için zevk alıyormuş gibi yaptığı halde bugün böyle bir şeye özellikle hiç yanaşmadı. Pierre tatmin olduktan sonra sordu Elena'ya, "Geldin mi?" "Hayır," dedi Elena. Kırılmıştı Pierre. Elena'nın kendisini tutmasındaki acımasızlığı hissetmişti. "Ben seni, senin beni sevdiğinden daha fazla seviyorum," dedi. Yine de Elena'nın onu en az kendisi kadar sevdiğini biliyordu.

Elena gözleri şaşkınlıktan açılmış yatarken, Pierre'in geç kalışının masumca olabileceğini düşündü. Pierre'se çoktan bir çocuk gibi yumrukları sıkılı,

saçları Elena'nın ağzında uyumuştu. Elena giyinip çıkarken o hâlâ uyuyordu. Sokağa çıktığında Elena'ya öyle bir şefkat dalgası geldi ki eve geri dönmek zorunda kaldı. "Geri gelmeliydim, evet, gelmeliydim," diyerek kendini Pierre'in üstüne attı.

"Bana tümüyle geri dönmeni istiyordum," dedi Pierre. Elena'ya dokundu. Elena öylesine ıslanmıştı ki Pierre içine girip çıkarken, "Küçük yaranı nasıl acıttığımı, nasıl hançerlediğimi görmek hoşuma gidiyor," diye fısıldarken ona içinden muzipçe gülüyordu. Sonra tuttuğu kasılmaların intikamını almak için tekrar içine aldı.

Pierre'den ayrıldığında mutluydu Elena. Aşk yanmayan bir ateş; Hindu din adamlarının yaktığı bir ateş olabilir miydi? Yoksa yanan kömürlerin üstünde sihirli bir şekilde yürümeyi mi öğreniyordu?..

Uyuyan Maya

Genç ressam Novalis'in güzel İspanyol Maria ile böyle erken yaşta evlenmesinin nedeni, onun en çok sevdiği tablo olan Goya'nın "Çıplak Maya"yla olan korkunç benzerliği ve görür görmez ona âşık olmasıydı.

Evlendikten sonra Roma'ya taşındılar. Maria yatak odasını görünce çocuksu bir sevinçle ellerini çırptı. Sedef ve fildişi oymalarla bezeli lüks Venedik mobilyaları da, onu kendilerine hayran bıraktılar.

Anıtsal bir görüntüsü olan yataktaki ilk gecesinde kendini bir kraliçe gibi hisseden Maria'nın bedeni, ipeksi örtülerin arasına gizlenmeden önce arzuyla titriyordu. Narin ayaklarının pembe parmakları sanki Novalis'i çağırıyorlarmışçasına kıpır kıpırdılar.

Bir kez bile olsun kocasına çıplak görünmedi çünkü, hem İspanyol, hem katolik, hem de tutucuydu. Yatmadan önce ışık mutlaka sönmeliydi.

Novalis, çatık kaşlarıyla yatağın yanında dikilip ona bakıyor, onu çıplak görmek arzusuyla yanıp tutuşuyor ama bunu bir türlü ona söyleyemiyordu. Otelde kaldıkları sürece hemen her akşam yan odalardan gelen sesleri duyuyor ve Novalis onun bu tavrını hâlâ anlamlandıramıyordu. Onu çıplak görmeyi, kösnül arzuları için değil, bir ressam, bir sanatçı olduğu için istiyordu. Maria'nın içinde yer etmiş olan ön yargıları onun bu istemine, kızarak, biraz da öfkeyle karşı çıkmasına neden oluyordu.

"Aptal olma, sevgili Novalis, hadi yatağa gel."

Novalis, isteminde diretiyordu. Ona, bu küçük burjuva çekingenliğini aşmasını söylüyordu. Sanatsal estetikte bu türden utangaçlıklar olmamalıydı, insan güzelliği tüm yüceliğiyle gösterilmeli, saklanılmamalıydı.

Onu incitmekten çekinerek, göğüslerini kapatan kollarını yavaşça yanlara açtı.

Maria gülmeye başladı. "Delisin sen! Gıdıklanıyorum ama. Canımı acıtıyorsun."

Novalis'in bedenine duyduğu hayranlık ve onu bir çocukmuş gibi davranması karşında Maria fazla dayanamayarak ve halinden memnun bir kurban gibi kendini ona sundu.

Sanki kabuğundan çıkarılmış bir inciymişçesine açıkta kalan beyaz teni ışık saçıyordu. Maria, çıplaklığından kaçmak istercesine gözlerini yumdu. İncecik

örtülerin üzerindeki bedeninin güzelliği sanatçının başını döndürmüştü.

"Sen Goya'nın büyüleyen Maya'sısın" dedi ona Novalis.

Maria, Novalis'in bütün diretmelerine karşın sonraki haftalarda ona modellik yapmadı; başka model bulmasını da engelledi. Olmadık bir anda atölyeye geliyor, tuvalin başındaki Novalis'le sohbet ediyordu. Yine bir öğle sonrası ziyaretinde kürklerin üzerinde arkası dönük ve neredeyse çırılçıplak yatan bir kadını gördü. Novalis'e ağzına geleni söyledi. Uzun süren azarlamalarından yorgun düşen Maria sonunda durulduğu. Kızgınlığı onu bitkin düşürmüştü, bir kenarda kıvrılıp kaldı. Novalis üç saat boyunca aralıksız çalıştı.

Maria uyandığında her zaman yaptığı gibi yatak odasındaki büyük aynada bedenini seyre dalarken aynadaki aksinin güzelliği karşısında büyülendi kaldı. Artık modellik yapmamak istemesi tanınmamak içindi. Novalis'in bir başka modelle çalışmasına da onu kıskandığı için karşı çıkıyor, böyle bir şey yaptığında da ortalığı birbirine katıyor, kavga çıkarıyordu.

Huzursuzluk ve yersiz korkuları yüzünden sonunda hasta oldu. Artık uyuyamıyordu da. Doktor, sakinleşmesi ve uyuyabilmesi için ona oldukça güçlü sakinleştirici verdi.

İlaçlarını alınca rahatlıyor ve sonunda derin bir uykuya dalıyordu. Novalis, emin olmak için ortalıkta

sert adımlarla dolaşıyor yere bir şeyler atıp kırıyordu. Bir sabah çalışmak için erkenden kalktığında onun uyumasını seyretmeye başladı. Öylesine derin uyuyordu ki Novalis, onu çıplak görebilme fantezisine kapıldı.

Maria'nın üzerindeki yatak örtülerini yana çekti ve ipek geceliğini yavaşça memelerinin üzerine kadar kaldırdı. Maria uyanmamıştı. Çırılçıplak bedeni şimdi önünde öylece duruyordu. Artık onunla istediği kadar çalışabilirdi. İki yana açılan kolları, memelerini olanca güzelliğiyle ortaya çıkarmıştı. Bu görüntü karşısında arzuya kapılan Novalis bedeninde bir uyanış hissetti. Ama bedeninin emrine uymadı Novalis, onu şimdi bir model olarak kullanma isteği ağır bastı; malzemelerini alıp yatağın kenarına oturdu ve Maria'nın resmini çizmeye koyuldu. Kalemiyle kâğıt üzerine attığı her çizikle Maria'nın bedeninin her hattını okşuyordu âdeta...

İki saat boyunca rahatça çalıştı. İlacın etkisinin azaldığını fark edince geceliğini yeniden aşağıya çekti, yorganı üzerine örttü ve odadan çıktı. O günden sonra kendini atölyeye kapatan Novalis o sabah yapmayı başardığı Maria'nın eskizini tuvale aktardı.

Böyle yoğun çalışması Maria'yı şaşırttı. Bu resimden birçok resim üretti Novalis, Maria, resimleri gördüğünde bunların eski resimlerine bakılarak yapıldığını düşündü. Novalis, çizdiği bedenlere her seferinde

başka bir yüz koyuyordu. Oysa Maria, poz verdiğinde yüzünde hep ciddi ve sert bir ifade olurdu, bu yüzden bu resimde bir uyumsuzluk vardı. Hiç kimse bu resimlerin Maria'ya ait olduğunu kolay kolay anlayamazdı.

Novalis'in Maria'yı modellik yapması için zorlamasına gerek kalmamıştı. Artık bunun için tartışmıyorlardı da. Novalis, onun kendinden geçerek uyumasını bekliyor sonra da çalışmaya başlıyordu.

Hiç durmaksızın her gün onun resimlerini yaptı. Sonra da atölyesine kapanıp bunları tuvale aktardı. Her tabloyu bitirişinde boyadığı Maya'sının karşısına geçip oturuyor, onun memelerini, göbeğini, bacaklarının birleştiği yerdeki tüyleri izliyor bunu yaparken de bedenini bir ateş kaplıyordu. Bedenindeki uyanışın kıpırtılarını hissediyor, gözlerini resimden ayırmadan pantolonunu açıyor yavaşça kendini okşamaya başlıyor ve aletine dokunan ellerin Maya'nın elleri olduğunu düşlüyordu. Bu zevkli anların sonunda rahatlıyor ve oracıkta uyuyup kalıyordu. Ertesi sabah da tekrardan Maria'nın yatağının yanındaki yerini alıyor, Maria kendinden geçmiş uyurken o çalışmaya başlıyordu. Bu arada yeni bir fikre de kapılmıştı; onun bacaklarının arasını izlemek istiyordu. Hemen bu isteğini uygulamaya başladı. Maria'nın bacaklarının yavaşça iki yana ayırdı. Onun bedeninin bu yanının muhteşemliğini izlerken bir yandan da kendi organını okşamaya başladı. Kendi ellerinin onun elleri olduğunu düşlüyordu yine... Bir ara Maria'nın ellerini denemek istedi ama

onun cansız hali isteğini kırdı ve işini kendi sert elleriyle bitirmek zorunda kaldı.

Maria, kısa sürede Novalis'in kendisine olan ilgisindeki azalmayı fark etti. Onu nasıl geri kazanabileceğini de bilmiyordu.

Değişim yalnızca bu kadarla kalmadı. Novalis birdenbire resim yapmayı bırakıp heykele başladı. Heykel boyutları ve biçimiyle Maria'nın aynıydı ve yüz heykelde de uyur haldeydi.

Maria, dostlarını ziyaret etmek için bir haftalık bir geziye çıkmıştı ama daha iki gün geçmeden yeniden rahatsızlandı ve doktoruyla görüşmek için geri döndü. Eve geldiğinde ortalıkta kimsecikler görünmüyordu. Ayaklarının ucunda atölyeye doğru yürüdü. Hiçbir ses duyulmuyordu. Novalis'in başka bir kadınla yattığını düşünüp hırslandı. Yavaşça kapıya yaklaştı. Bir hırsız gibi yavaşça kapıyı araladı ve içeriye baktı; atölyenin ortasında kendi heykeli duruyordu ve darmadağın saçlarıyla kocası çırılçıplak heykelin üzerindeydi. Sertleşmiş penisiyle heykele sürtünüp duruyordu. Onu hiç böyle görmemişti.

Novalis, büyük bir arzuyla heykelle oynaşıyor onu öpüyor penisini onun bacakları arasına sokup çıkarıyordu. Bu şekilde Maria'yla bile hiç sevişmemişti. Etrafı Maria'nın güzelliği ve çıplaklığını sergileyen resimlerle çevriliydi. Novalis, bir yandan heykelle sevişirken, bir yandan da arzuyla resimlere bakıyordu. Sanki gerçekte hiç tanımadığı biriyle Maria'nın sadece

sanal bedeniyle yaşıyordu bu zevki. Gördüğü bu manzara karşısında Maria, bastırdığı duygularını ilk kez serbest bıraktı. Bütün elbiselerini çıkarıp kendini çekinmeden, ondan utanmaksızın Novalis'e bıraktı. Artık ruhunda yeni bir zevk denizini de keşfe çıkmıştı.

Rahatça sarılabileceği yeni bir Maria'sı vardı artık; cansız heykele ve donuk resimlere de ihtiyacı kalmamıştı. Novalis'in rahatça sarılabileceği heykele ve o resimlere artık gerek yoktu. Artık yep yeni bir Maria vardı hayatında...

"Aykırı Edebiyat" denince Anais Nin olmadan asla olmaz...
Aykırı ama en "aykırı" metin... Ve insanı
alıp götüren bir anlatım tarzı:

"Leila gözleri açık sırtüstü yatıyor, Elena'ya bakıyordu. Elena'nın elini alıp bir süre öylece tuttu, sonra kimonosunun altına kaydırdı ve göğüslerinin üzerine bıraktı. Elena onu okşamaya başladı. Leila özel dikilmiş giysisini açmıştı; blûz giymemişti. Ama dar bir etek vücudunun kalan kısmını sıkı sıkıya sarıyordu. Elena Leila'nın elinin elbisesinin altında narince ilerleyerek çoraplarının üstüyle külotu arasında bir açıklık aradığını hissetti; hafifçe sol tarafına döndü. Böylece başını Leila'nın göğüsleri üstüne koyup öpebilecekti...

Şapkaları düşmüş, saçları uçuşarak, Leila'nın yaz sıcağına karşı panjurları indirilerek karartılmış evine girdiler. Leila elinden tutarak Elena'yı yatak odasına götürdü. Geniş yatağa birlikte düştüler...

Alçakca bir sedirde, kabarık bir yastık denizine oturdular. İlk hareket eden Leila oldu. Mücevherle süslü elini Bijou'nun eteğinin altına kaydırdı. İpeksi iç çamaşırı bulmayı umduğu yerde beklenmedik şekilde ete dokununca şaşkınlıkla hafifçe yutkundu..."

Chiviyazıları Littera - Aykırı Edebiyat

ISBN 975-8663-17-8

9789758663170